

Kabliys

ŽIEMA 1997/1998

BIX > MAX CAVALERA > AMORPHIS > RATM

RUINATION > MISERY LOVES CO. > VITAL REMAINS > MORBID ANGEL
OZZY OSBOURNE > DISMEMBER > LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS
METALAS RADIOJ STOTYSE > TATUIRUOČIŲ FESTIVALIS > PUNK/HC APŽVALGA

death comes... 7

1998 balandžio 18 d.

Vilniuje, Jaunimo Meno Lygos Didžiojoje Salėje (Kauno g. 5)

LEGENDA SUGRĮŽTA !!!

IR TU GALI TAPTI LEGENDA, JEI STEBĖSI JOS SUGRĮŽIMA...

RUINATION POST MORTEM

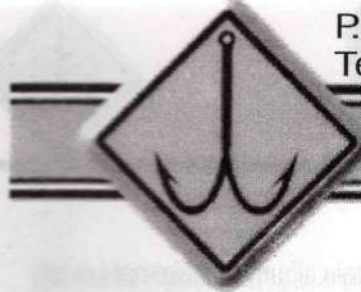
RADIO SHOW

DISSIMULATION

ANOMALY

H Y P O C R I S Y

MIELI TAUTIEČIAI

Laikas nenumaldomai bėga, kažkas kažkur įvyksta, kažkas kažkur atsitinka... Be baejonės, pats skaudžiausias smūgis buvo netikėta Spellbound gitaristo Roko Vėlyvio mirtis. Tai bene pirmas praradimas Lietuvos metalo scenoje kiek aš ją pamenu. Tikėsimės, kad paskutinis. Nors jo gerai nepažinojau, vos valandėlę pabendravęs studijoje Spellbound įrašinėjant naują albumą, supratau, kad tai būtent tas žmogus, su kuriuo niekada nebūna nuobodu, tas žmogus, kuris buvo mažiausiai vertas tokios baigties. Deja, gyvenimas nestovi vietoje ir tenka susitaikyti su tuo, kas yra. Nors jo jau nepamatysim scenoje, nesutiksime gatvėje - visada galėsime prisiminti. Ir jis tikrai nebus pamirštas. Šis Kablo numeris yra skirtas būtent Rokui... Žodžiais to nepasakysi, o ir nesirašo kažkaip - reikia pajauti pačiam, suprasti. Dažnas mėgsta kartoti "nežiūrėkim atgal, žiūrėkim į priekį, visas gyvenimas ten". Bet juk ar ne dėl praeities gyvenam, ar ne tam stengiamės, kad galėtume kada nors prisiminti? Ar ne malonu prisiminti visus gerus nutikimus peržengiant metų slenkstį? O ir blogi prisiminimai juk nėra blogi - tiek be gerų, tiek ir be blogų išgyvenimų gyvenimas prarastų didžiąją savo vertės dalį. 1997 pasauliui buvo tikrai vaisingi, nors buvo nemažai ir praradimų. Lietuva taip pat nepasirodė pati pasyviausia - Ghostorm "Black Box" išleidimas, visa galybė naujų kontraktų, demo kasečių ir net singlų išleidimų. Jeigu tikėt paskalomis (o jomis labai norisi patikėti), metalas įgauna antrą kvėpavimą, tampa populiariesnis ir krizė jau lieka praeityje - priekyje aukso amžius. Kompanijos giriasi smarkiai augančia produkcijos paklausa, grupės - pagausėjusiomis miniomis koncertuose... Tad ir iškelkime taures, kad šie metai atneštų dar daugiau gerų albumų, dar daugiau gerų koncertų, dar daugiau tą temą narpliojančių spaudinių... ir dar daugiau KABLIŲ.

© Kablys 1997/1998

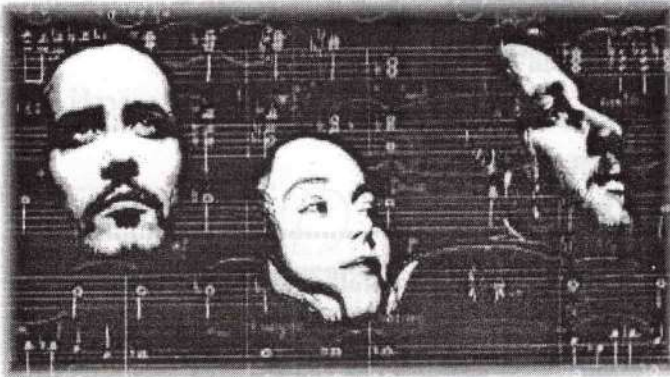
Metalo klausimais - Krilas (krilas@hotmail.com • tel. (22) 745473) • Alternatyvinės muzikos klausimais - Darius (music@ink.balt.net • tel. (27) 531392) • Punk ir Hc klausimais - Domas (namas@pub.osf.lt) • Žmonės, kuriems derėtų padėkoti už tai, kad padėjo ruošiant šį Kablo numerį: Adutis Trakumas, Danas Kazlauskas, Jovita Jakšytė, Domas (LB), Rimas (Spellbound), Šachas, Gintas (Saulės Radijas), Sėkla, Tomas (LR2), Darius (UV), Samas, Ugnius (R&A), Mindė "Plix", Dainius (Kapsai), Zwebelis..... Maketas: Kęstas Krilavičius • Straipsnių autoriai: nurodyti • Už informacijos kopijavimą, perspausdinimą ar garsinimą be redakcijos žinios baudžiama pagal veikiančius įstatymus.

PASAULIO NAUJIENOS.....	4
Iš visur apie viską	
BIX.....	8
Dar sunkiau	
MISERY LOVES CO.....	13
"Not Like Them" keistesnis nei tikėtasi	
MORBID ANGEL.....	16
Atgal prie šaknų be David Vincent	
TATUIRUOČIŲ FESTIVALIS.....	19
Pirmą kartą Lietuvoje	
RAGE AGAINST THE MACHINE.....	22
Tom Morello istorija	
OZZY OSBOURNE.....	25
Per plauką nuo mirties	
666 ARBA.....	27
Sunkioji muzika radijose	
RUINATION.....	32
Penktus metus pasitinkant	
PENKI KABLIAI.....	37
Naujausi metalo industrijos produktai	
DISMEMBER.....	44
Tikras metalo albumas - "Death Metal"	
LIETUVOS NAUJIENOS.....	46
Daugiau nei bet kada anksčiau	
MAX CAVALERA.....	48
Nauja grupė - nauji vardai	
VITAL REMAINS.....	52
Amžinas death metal pagrindis	
PUNK/HC/ALTERNATIVE.....	55
Nauji albumai, kompanijos...	
AMORPHIS.....	59
Akustinė muzika gali skambėti sunkiau	

NAUJIENOS

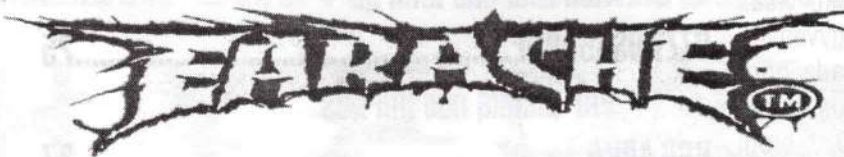
PASAULIO

IN FLAMES su savo paskutiniu albumu pateko net į dviejų šalių nacionalinius TOP 100: Vokietijoje 78 vieta, Japonijoje 75 vieta.

ELEND naujas albumas "Weeping Tears" jau parduotuvėse. Jame naujos senų dainų versijos be vyriško vokalo ir trys visiškai naujos dainos. Kadangi paskutinis albumas grupei buvo labai sėkmingas, tai iš karto po "Weeping Tears" išleidimo grupė palieka Holy Records ir pasirašo kontraktą su Music For Nations.

EARACHE Records įsteigė naują pagalbinę kompaniją WICKED WORLD, kuri ieškos naujų death metal talentų giliame pogrindyje. Kompanija nusiteikusi leisti išskirtinai tik death metal grupes. WICKED WORLD pradės darbą pirmoje 1998 metų pusėje, pažymėdama tai galingo rinktinio CD išleidimu.

MORBID ANGEL galų gale baigė rašinėti naują albumą "Formulas Fatal To The Flesh", kur riaumos jau nebe David Vincent, o buvęs Ceremony vokalistas Steve Tucker. Ieškokit jau 1998 Sausio pabaigoje.

Likusi SEPULTURA sudėtis vis dar ieško naujo vokalistą ir intensyviai ruošia naują programą. Jau yra sukurtos 4 dainos, ir grupė teigia, kad ypatingų pasikeitimų muzikoje nebus, t.y. išgirdus naujus gabalus nebus sunku atspėti, kad tai vis dar SEPULTURA. Beje, spalio 12d. Andreas su žmona Patricia susilaukė antro turto paveldėtojo Yohan Kisser.

- SERENITY vokalistas paliko grupę. Pamaina vis dar ieškoma.

- NIGHTFALL baigė darbą su video klipu titulinei dabar išleidžiamo albumo "Lesbian Show" dainai. Klipas turėtų pasirodyti visose TV tuo pat metu kaip ir albumas parduotuvėse.

- FLOTSAM AND JETSAM vos išleidę albumą "High" išmetė iš grupės senąjį būgnininką Kelly Smith ir pakeitė jį visiškai nežinomu Craig Nelson.

- Naujausias GWAR video "Rendezvous With Ragnarok" buvo uždraustas Vokietijoje, taip pat kaip ir keletas koncertų, bet grupė vis tik išvažiavo į pasaulinį turą tikėdamasi, kad kitose šalyse tokių problemų neiškils.

- DISMEMBER buvo priversti nutraukti Europos turnė vos po kelių koncertų dėl nesutarimų su koncertų finansus tvarkančia kompanija.

- SINISTER, kurie, beje, buvo žadėti gyvi Klaipėdoje, neteko vokalistą Mike, kuris dabar ieško muzikantų savo asmeniniam projektui.

NAUJIENOS

PASAULIO

Gitaristas Rob Barrett pasitraukė iš CANNIBAL CORPSE, kad galėtų pilnai atsidėti savo asmeniniam projektui, kurio pavadinimas dar nežinomas. Tuo tarpu CANNIBAL CORPSE žaibiškai surado naują gitaristą Pat O'Brien ir jau spėjo Morrisound studijoje įrašyti naują albumą "GALLERY OF SUICIDE", kuris planuojamas išleisti pačioje 1998 pradžioje.

- Pasikeitimai FACE DOWN stovykloje. Būgnininkas Peter Stjarnwind perėjo grot pas Entombed, o FACE DOWN susirado naują būgnininką Hakan Erikson.

- DARKSEED "dėl muzikinių skonių neatitikimo" paliko gitaristas Daniel Kirsteini.

- TSATTHOGGUA įrašė albumą "Trans Cut Whip" toje pačioje Abyss. Prie įrašo prisidėjo ir Hypocrisy lyderis Peter Tagraten. Albumas bus išleistas 1998 vasario mėn.

- EXCITER atidėjo albumo "The Dark Command" išleidimo datą neribotam laikui.

- 1998 vasario mėn. Nuclear Blast išleidžia rinktinės power metal žvaigždžių grupės PRIMAL FEAR naują albumą. Grupėje vokaluoja Gamma Ray įkūrėjas Ralf Schepers, gitara Tom Naumann ir bosas Mat Sinner iš grupės Sinner, o būgnus muš Prolopower vokalistas Klaus Sperling.

- 1998 sausio mėn. IRON MONKEY pradeda naują įrašą. Albumą prodiusuos gerai žinomas Machine Head prodiuseris Andy

ENTOMBED paliko būgnininkas Nicke Andersson, o jo vietą nuo šiol užims buvęs Face Down būgnininkas Peter Stjarnwind. Grupė pažadėjo, kad dėl iškilusio nesusi-pratimo nebus praleistas nei vienas turnė su Machine Head koncertas.

KING DIAMOND tik ką pradėjo įrašinėjimo darbus. Sudėtis išlieka ta pati, kartu su gitaristu Andy Laroque. Albumas bus išleistas 1998 Sausio mėn. pabaigoje.

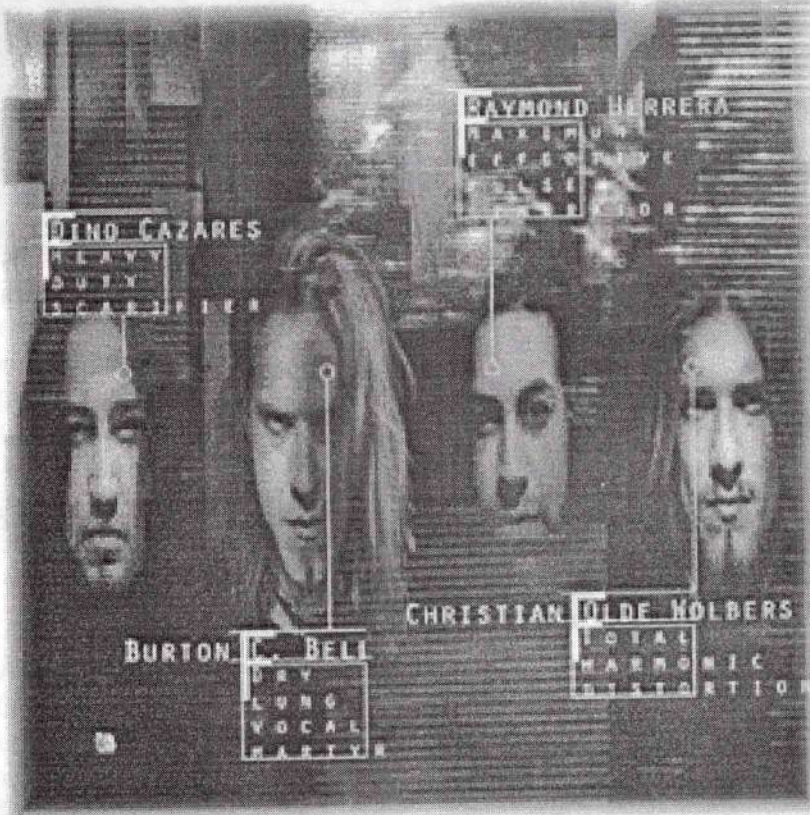

NAUJIENOS

PASAULIO

FEAR FACTORY buvo netikėtai pakviesti apšildyti kelis atsikūrusių Black Sabbath koncertus Ozzy gimtinėje Birmingham'e, todėl turėjo atidėti naujo albumo įrašėjimo darbus, kuris vis tik turėtų pasirodyti ankstyvais 1998.

MOONSPEL, SAMMAEL ir ROTTING CHRIST susidomėjo Christa Jena, Vokietė krikščionė moteris, kuri turi pomėgį užsipulti metalines grupes ir žurnalus už antikrikščionišką veiklą. Prokuroras su policija Spalio 23d. apsilankė Century Media office, kad išsiaiškintų tikslus muzikantų vardus ir jų gyvenamąsias vietas. Kolkas neaišku ar kokie nors kaltinimai buvo iškelti patiems muzikantams.

MARDUK žymioje Abyss studijoje, kartu su Peter iš Hypocrisy įrašė albumą "Nightwing", kuris bus išleistas 1998 vasario mėn.

Sneap.

- Keletas THE HAUNTED demo dainų jau buvo publikuotos kai kurių žurnalų rinkiniuose CD, o ex-At The Gates chebra jau baigia įrašinėti pilną albumą, kuris išvys šviesą 1998 sausio mėn.
- JANUS STARK, Prodigy koncertinio gitaristo Gizz Butt grupė, prieš pat Naujuosius Metus išleidžia pora singlų, o sausio ar vasario mėn. ir pilną albumą, kuris jau įrašytas.
- Trijų buvusių Carcass, ir vieno buvusio Cathedral narių grupė BLACKSTAR pagaliau įrašė debiutinį albumą "Barbed Wire Soul".
- MY DYING BRIDE jau baigia ruošti medžiagą naujam albumui, kuris planuojamas išleisti 1998 metų pradžioje.
- Gotikinis Ancient Rites, Septic Flesh, Necromantia ir Lacrimosa narių projektas DANSE MACABRE jau baigia įrašinėti albumą, kuris bus išleistas 1998 kovo mėn.
- BOLT THROWER jau susirado naują būgnininką. Tai devy-

NAUJIENS

PASAULIO

niolikmetis Alex Thomas.

- **CANDLEMASS** peržiūrindami naujo albumo medžiagą dar kartą, nutarė išmesti 3 dainas, ir įrašyti tris naujas, tad albumo išleidimas atkeliamas iki '98 vasario ar net kovo.
- **Yngwie Malmsteen, Glory ir Goran Edman** iš Madison subūrė naują grupę **STREET TALK**. Debiutinis albumas tik ką buvo išleistas Japonijoje.
- **THEATRE OF TRAGEDY** ir vokalistės **Liv Kristine** keliai išsiskyrė, nes jis persikėlė gyventi į Vokietiją. Grupė jau ieško jai paminos, o tuo metu **LIV KRISTINE** ruošia išleidimui savo solinį albumą.
- Vėl susibūrusių **THERION** naujasis albumas bus išleistas 1998 balandžio mėnesį.
- **MISERY LOVES CO.** vokalistas **Patric Wiren** vieno koncerto pagrindiniame klube metu buvo sužeistas buteliu į veidą, todėl buvo paguldytas į ligoninę. Kolkas nėra aišku ar bus atšauktas turnė su **Machine Head**.

paruošė Kęstas Krilavičius

Jau įrašytas naujas **BENEDICTION** albumas "Grind Bastard". Tikslī išleidimo data dar nenustatyta.

LIFE OF AGONY Europos turas (39 miestai) buvo atidėtas dėl grupės vokalistės **Keith Caputo** pervargimo ir dėl to išsivysčiusių psichinių sutrikimų.

CRADLE OF FILTH vokalistė **Sarah Jezebel Diva** nutarė verčiau užbaigti **Therion** koncertinį turnė, o ne lysti į studiją įrašinėti naują albumą. Dar tiksliai neaišku kada bus pradėtas įrašas, nes studija, kurioje įsirašinės **CRADLE OF FILTH**, užimta net keliems mėnesiams į priekį.

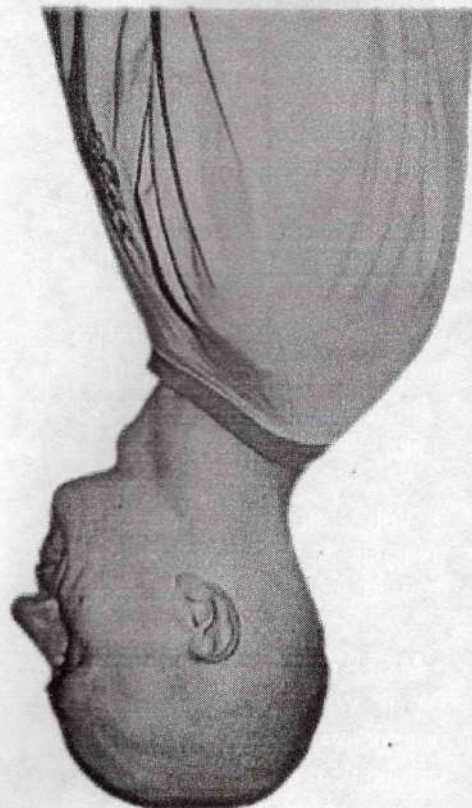
Seniai, seniai, kai Lietuvoje dar nebuvo metalo..... Bix pūtė savo dūdas beveik į kiekvieno alternatyvesnio žmogelio ausis. O ir vėliau, kai atsirado Katedra ar Porfira - jie nebuvo pamiršti. Net nebūdama metalova grupe, BIX užaugo su mumis, o ir mes užaugome su ja, tad ji yra tarsi mūsų evoliucijos sąlyga, tarsi mūsų dalis, ir abejoju ar atsiras bent vienas norintis paneigti šią tiesą. Gruodžio 30d. grupei sukanka 10 metų, o jie dar varo ir varo. Ir ne šiaip sau varo. Jeigu dažnas roko muzikantas slegiamas metų naštos vis lenkiasi ir lenkiasi link ramybės, tai BIX vis sunkėja ir agresyvesnėja. Vis ieško, keičia, bando.. Žodžiu - nestovi vietoje. Tad nekeista, kad ir patį Samą užtikome ne kokiam kabake siurbiantį alų, o Šiaulių kultūrkėj braziliną gitarą. Čia BIX'ų būstas. Čia, šitam šiukšlinam kambarėlyje, ir gimsta jų dainos. Čia gyvena jų instrumentai, aparatūra, ir visas kitas bendrai užgyventas turtas. Čia mes jį ir paklausiamė, kodėl BIX atsisakė pučiamųjų, kaip tai atsitiko? Samas, vyniodamas savo gitaros laidą, pasisuka šonu ir pradeda,-
"Labai natūraliai. Iš pradžių buvo kažkaip įdomu groti su tais pučiamaisiais, bet tada ir muzika buvo labiau

ŠITOJ LIETUVOJ - VIENS,

funky, o paskui kažkaip natūraliai pasunkėjom ir", - čia jis pakelia galvą į viršų ir sekundei susimasto,- "ne nežinau, jie kažkaip nereikalingi tapo ir atkrito. O be to ir nelabai buvo tokių žmonių kurie galėtų kažką normaliai pagrot ir įsiterpt į kūrybą. Liko tik pati ritminė grupė - gitara, bosas ir mušamieji. Matai, kai muzikantai nedalyvauja pačiame dainų kūrime, tai nieko ir nesigauna. Jiems tiesiog neliko vietos". Tiek laiko groję tarsi su visu orkestru jie liko vos penkiese, ir patys sakosi tuo labai patenkinti. O Samas net patikina, kad niekas keistis ir nesiruošia, nes jiems tai pats geriausias variantas. Kadangi jau praėjo nemažai laiko po paskutinio albumo išleidimo, visiems tikriausiai labai smalsu sužinoti ar nauji gabalai jau kuriami? "Ne", -

sako Samas,- "Dabar mes tiesiog ilsėjomės per visą tą vasarą, o ir rudenį nelabai ką darėm, nes iš tikrųjų norėjom po to "voro" biškį atšokt, kad paskui pateikt iš tiesų kažkokios šviežesnės muzikos. Tiesiog norėjom susivokt patys, kaip mes eisim toliau. Gruodžio 30d. mums sueina 10 metų, tai reikia lyg ir... yra toks kažkoks kritinis susivokimo etapas (man atrodo jis visoms grupėms būna) ką toliau daryti? Ar groti tą patį,

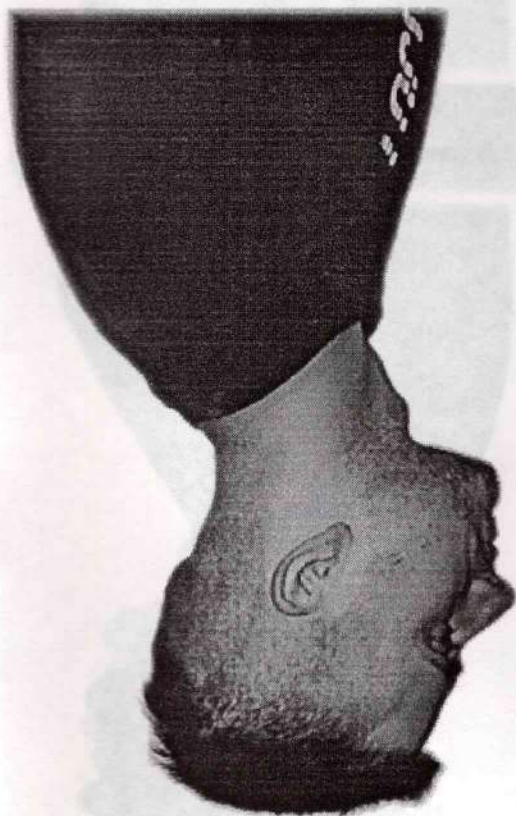
BIX

nes per tiek laiko grupė susikuria kažkokį savo šabloną, pagal kurį kuria, ar tą šabloną bandyt laužyt? Tai vat tiesiog toks susivokimo etapas, kada vieniems nuo kitų reikia truputį atšokt, kiekvienam savyje pagyvent, paklaustyt kas dedasi aplinkui, kokia muzika yra, ir nutart, ką mes daysim toliau. Tai vat toks etapas, bet iškart po Naujų mes žadam sėst ir pradēt rimtai kurt”.

Tai ką gi tada BIX'ai veikia studijoje, jei nekuria? “Na, mes čia ruošiam gabalus koncertams ir dabar kaip tik repetuojam tokiam koncertui, kuris vyks Vilniaus Sporto Rūmuose. Kažkas tipo kitų gabalų, koverių koncertas ir mes ruošiam “Kažkas atsitiko”... Va toks mūsų dabar veikimas. Tokia kūryba”. O kada gi bus švenčiamas gimtadienis? “Iki Naujų Metų mes tikrai nieko nedarysim, o paskui tai dar sprendžiam, ar bus kas nors, ar ne. Bet tikriausiai po Naujų Metų padarysim ką nors. Tikriausiai tai įvyks “Angare” Sausio mėnesį. Bet grynai tik šiaip, negalvojam, kad verta švęst kažkokius jubiliejus. Čia 10 metų, čia 20... 10 metų grupė, kaip sako, dar tik užsimauna kelnes, dar tik normaliau atsiranda susigrojimimas.. o dar, toli

DU IR VISKAS APŠIKTA

gražu, reikia bręsti ir bręsti, daryti ir daryti”. Kad BIX muzika pastebimai pasunkėjo girdėjo visi, bet ką gi klauso pats Samas, kas įtakoja jo kūrybą? Ar jis pradėjo klausyt daugiau metalo? “Jo. Man tikrai tas patinka ir daro daug įtakos. Todėl, kad aš tikrai nemažai klausau metalistų. Aišku, yra daug tokių grupių, kurios man nepatinka, bet visas tas..... aaaaa... rap metalas... tikrai yra daug gerų grupių - Clawfingeriai...kas čia dar ant greičio?... Rage Against The Machine, bet čia nelabai gal metalas? Nu aš nežinau, Sepultura “Roots” yra labai geras albumas, man labai patinka, Pantera visai neblogai... dar yra visa galybė tų grupių, kurių aš net negaliu prisimint pavadinimų, bet kaip pasižiūri tas valandėles per Viva ar seniau per MTV - tikrai yra daug visai įdomių dalykų”. Sausio mėn. vyksiančiame feste “Tik Lietuviškas Rokas” be krūvos metalovų grupių gros ir BIX. Koncerto organizatoriai paaškino, kad taip nori suvesti labiau rokiui prijaučiančią publiką su tikrais metalistais. Ar tai realu? “Aš manau kad čia yra visiškai realu”, - net neabejodamas pareiškia Samas, - “Čia, šitoj Lietuvoj yra - viens du ir viskas apšikta. Ta prasme, kad čia yra tiek mažai judėjimo, tiek mažai veiklos būtent rokinėj srityje, nes dabar viską okupavusi yra šokių muzika. Jie nenori net girdēt kažkokių ritmo pertraukimų, viskas aišku turi būti - tuf, tuf, tuf, tuf.... žinai, sudėtingesnė muzika neveža. Tai aišku, šiuo momentu yra viskas

BIX

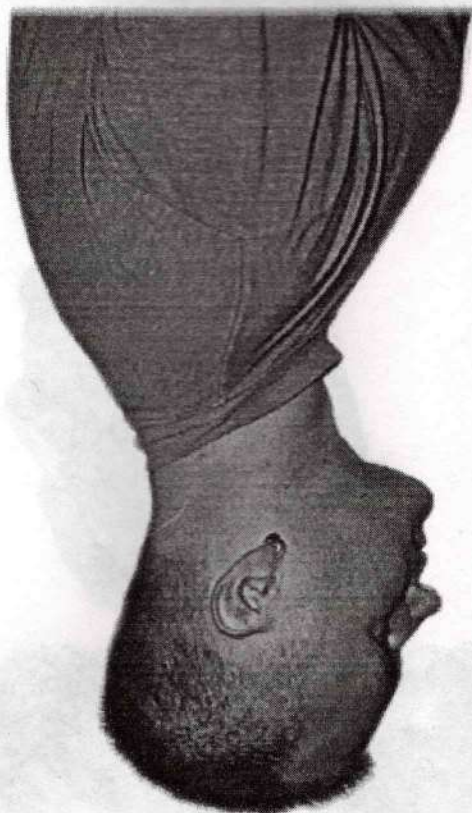
labai normaliai. Čia nieko baisaus. Man atrodo mūsų publika yra labai panaši, yra labai daug tokių, kurie ateina ir ten ir ten, todėl kad čia nieko tokio tolumo nėra. Šokių muzikos mes negrojam". Be grojimo BIX'uose, Samas įsivėlęs ir į TV veiklą. Jis veda kelias temines laideles LNK Tangomanijoje. Ar tai jo debiutas televizijoje, o gal jis ir seniau vesdavo kokias laidas ar bent dirbdavo kažkur toje srityje? "Ne, kas dėl kažkokio vedimo laidoj, tai aš nesu dalyvavęs, bet aš esu tiek trynęsis tose sferose, kad... ir tas filmavimas man yra visiškai nesvetimas dalykas, nes ir klipai ir šiaip nemažai esu dirbęs su tuo.. Ta prasme, kad daug buvo trintasi aplink šitą veiklą. Taigi, man čia nieko tokio nuostabaus. Tiesiog aš pagalvoju pats sau, kad aš galėčiau iškišti daugiau tą pusę, apie kurią mažiausiai šnekama yra. Todėl vėl atsirado ta laida Orkaitė ir toliau ją tęsiu ir vis tiek vėliau ji daugiau išsivystys, kad ir žinių daugiau bus apie Lietuvos metalinį judėjimą ir t.t." Matėt Orkaitę, ar ne? Ji pasirodo Tangomanijos eteriye kažkada po dvyliktos valandos, bet paprastai būna labai trumputė. Ar jos laikas ateityje plėsis, ar bus suteikta daugiau eterio metalui? "Jisai tikrai plėsis",- užtikrina Samas,- "tik dabar yra kolkas bandymai, bet paskui aš manau bus pagaudyta ir žinių kažkokių ir visko (dabar tiesiog nespėju visko). Ką veikia, ką daro visos undergroundinės grupelės..... Aš manau, kad vėliau

BIX

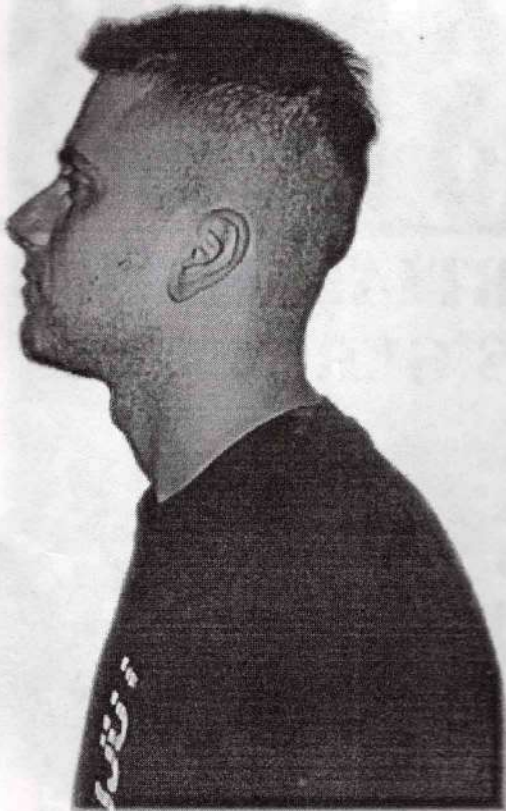

ŠOKIŲ MUZIKOS

po Naujų Metų bus tas tikrai įvesta". Taigi, nepamirškite įsijungti televizoriaus. Bet jei jis taip nespėja, tai šis darbas gal stabdo ir jo muzikinę veiklą, tiesiogiai atima Samą iš BIX'ų? "Ne, aš manau kad visiškai jokio stabdžio. Todėl, kad man tas neužima daug laiko ir aš viską normaliai susitvarkau. Nes pavyzdžiui kurti per savaitę visas 7 dienas negali. Ta prasme, kad reikia kažkokio atsökimo, nes visa praktika tiek metų dirbant išsivysto taip, kad studijoj užtenka trijų gerų produktyvių dienų, o paskui būna viskas: prasideda kartojimasis, nervų tampymas ir t.t. Kai grupė kartu groja 10 metų, tai jokių susigrojoimo problemų nėra, yra tik kūrybiniai ieškojimai. Tai tų gabalų jau nereikia kalačtin. Maximum savaitėje yra 1, 2, 3 produktyvios dienos. Toliau jau visą laiką gaunasi šūdas. 3 dienos studijoj, 2 dienos televizijoj - pilnai užtenka laiko viskam. Aš nemanau, kad čia yra kažkas naujo - yra daugybė tokių pavyzdžių, pvz. Red Hot Chili Peppers chebra MTV vedė laidelę ir varė ją visus metus..... Ir nieko jiems nemaišė. Daugybė yra tokių. Aš juk neišėjau į kokį nors Teleloto, kur niekas nieko ne

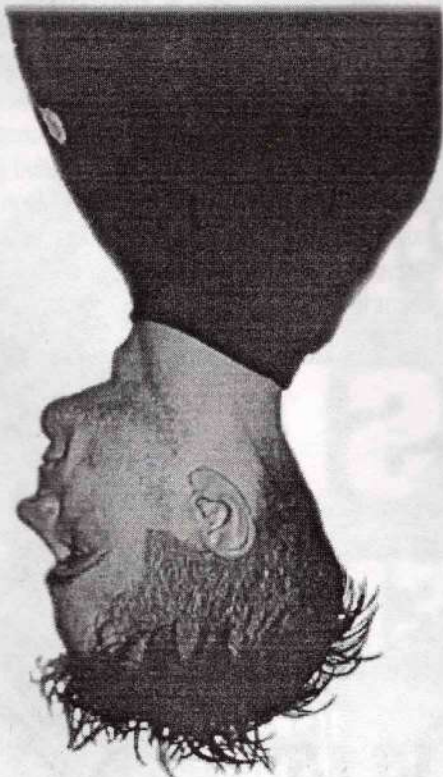
BIX

siriša. Čia irgi tokia pat kūryba, tik truputį kitoj sferoj, o juo labiau, kad gali kažką padėt šitai chebrai, kuri nieko negali sau išgirst ar pamatyti". Ir galų gale išsiaiškinkim, kada

gi galėsime išgirsti naujas BIX dainas? "Nu, nieko nekonkretnam.. mes nutarėm vieną kartą... matai, visą laiką buvo spaudimai iš visokių pusių, ten pasirašai sutartį, ar terminai padaryti visa tai spaudžia ir gaunasi ch**nia visokia, skubėjimai, nedakurta, nedadirbta ir mes nutarėm dabar visiškai nespaut, o kaip eisis, kai padarysim kažką tikrai tokio, tai jau tikrai sėsime ir surašysim. Nes tie datų sakymai yra labai durnas dalykas. Čia ta Lietuva yra tokia maža, kad ta muzika labai greitai apsisuka ir jie iš tavęs reikalauja vėl kažko naujo. O pasauly grupės gali sau leisti ir po 2 ir po 3 metus kurt albumą. Ir viskas normaliai atrodo, o čia jeigu prityli 3 ar 4 mėnesiams - viskas, jau atrodo grupės nebėra. Jau atrodo ji nieko naujo nebedaro, nebekuria - juk negali, čia juk ne staklės yra, o be to juk ir stengiesi, kad pačiam patikty, ne dėl babkių darom, nes jei dėl babkių daryt, tai čia gali štampuot tas čiastuškas pastoviai kad patikty visiems, čia nėra taip sudėtinga. Ne visai dėl babkių yra tas muzikos darymas, todėl norisi kažką padaryt ir kažką pasakyt iš tikrųjų, todėl reikia kažką ir prigyventi. Reikia ir išgyvenimų kažkokių, kad susirinkty, ir pajauti kažkokius dalykus,

MES NEGROJAM

kad galėtum tekstą normalų parašyt, ne taip, kad apie bilė ką ten..... O tas ne taip greit darosi. Patirtis ne per vieną dieną susikaupia. Ir ne per pora mėnesių. Net nežinai, kada tas įvyks". Pokalbiui einant galop, iškyla klausimas ar pats Samas nenori nieko pasakyt Kablo skaitytojams. Jis ir pasako,- "Nu, Kablj aš pats skaitau, va prie lovos pasidėjęs, čia tikrai nemeluoj, cha. Gera tikrai veikla, tik būtų gerai, kad jis vis tik dažniau pasirodytų, nes trūksta tos informacijos. Tokios tikrai trūksta. Ne kiekvienas gali prieit prie kažkokio interneto ar pan. ir pasiskaityt". Ką, perskaitėt? Tai vat ir žinokitės sau. Ir nepamirškite pasveikint BIX'ų jų jubiliejaus proga, kad ir..... siųsdami dovanas Samui tiesiai į Lapes (Merkio g. 1, Lapes).

Kęstas Krilavičius

1998 SAUSIO 17d. 18val.

JAUNIMO MENO LYGOS DIDŽIOJOJE SALĖJE (KAUNO g. 5)

TIK LIETUVIŠKAS ROKAS

FESTIVALIS, KURIS SUARTINS TIKROS
LIETUVIŠKOS MUZIKOS GERBĖJUS

REBEL HEART

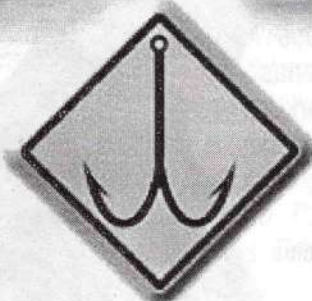
RUINATION

BIX

OBTEST

MERESSIN

OUTSIDER

BILIETO KAINA 15 LT

MISERY
LOVES
CO.

Prieš keletą savaičių pašto dėžutėje atsirado mažas rudas paketėlis, kaip ir tūkstančiai kitų, anksčiau ar vėliau surandančių čia sau prieglobstį. Vos atplėšus kasetę, kad išgirst naujausią Misery Loves Co. kūrybą, pirma į galvą šovusi mintis buvo ši: ar "Not Like Them" po tokio pasisekimo susilaukusio debiutinio albumo nebus grubės gerbėjų pasmerktas ir sumaišytas su žemėmis? Ką gi, pečiai trūkčiojo net ir po kelių pakartotinių per klausymų. Garsiakalbiai jau neplyšojo bjaurastimi ir žiaurumu, kaip buvo tikėtasi, bet vis tik čia buvo kažkas tokio, kad paspausčiau "autoreverse" mygtuką ir perklausyčiau albumą dar ir dar kartą. Taigi, vieną ankstų šiokiadienio rytą tobulas angliškas balsas suskambo iš atsakiklio. "Labas, Jerry??? Tai Nick Terry iš Terrorizer... Man įdomu, ar nenorėtum kai ko daryti su mumis apie Misery Loves Co.?"

Tai bent dilema...

Ir nors sprendimas griebti kamuolį ir bėgti buvo skubotas, gal greičiau neapgalvotas dėl susipynusių jausmų, reikalai pajudėjo. Misery Loves Co. lengvai ir užtikrintai traiškė galvas savo kibernetiniu gramdymu ankstesniame albume, bet apskritai, "Not Like Them" turi daug daugiau įtampos, kaip bloga pranašaujantį perintis niūrus baimės žvėris. Ir nors tai sunku įsisąmoninti iš karto, taip tikriausiai ir turi būti.

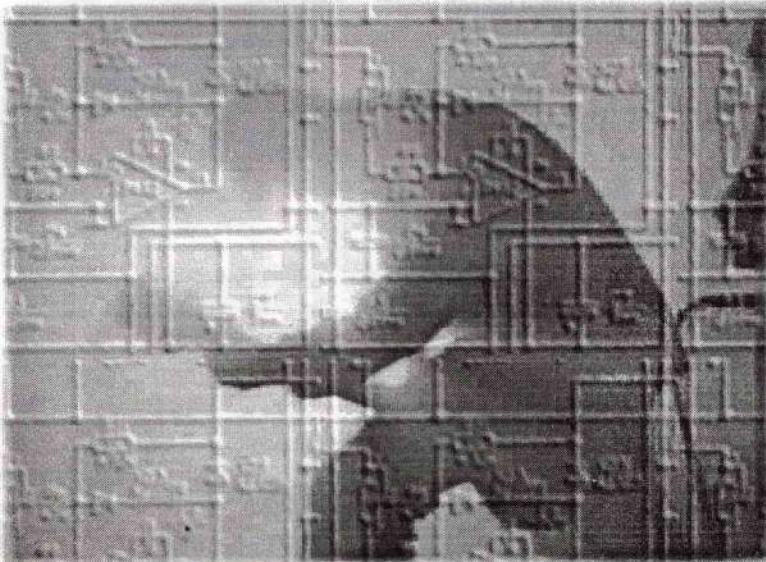
Dabar jo namuose, Uppsalo vidurnaktis. Švedijos ir Misery lyderis Patrick Wiren sėdi ir klausosi balso kitame laido gale aiškinančio šią keblią padėtį. "Aš nežinau, galbūt jo reikia šiek tiek ilgiau paklausti (kad prie jo priprast) negu pirmojo albumo", - apie "Not Like Them" sako Wiren. Jo balsas džeržgia nuo intensyvaus repetavimo su grupe, - "Turiu galvoje, kad aš suprantu, kaip tu dabar jautiesi. Man įdomi žmonių nuomonė, todėl, kad albumas dar neišleistas ir aš dar negirdėjau jokių kitų reakcijų."

Galbūt visa grupės jėga buvo pripažinta dėl to, kad į pirmąjį albumą buvo sudėta truputėlį daugiau vilčių, negu dabar sudėta į "Not Like Them". Dabar Patrick

ir jo gitaristas/programavimo partneris Orjan Ornkloo turi patys užsigyventi tai, ko jie iš tikrųjų siekia. "Teisybę pasakius, mes negalvojome apie tai rašydami albumą", - sako vokalistas, - "mes negalvojame apie tai ir dabar, kai jis jau išleistas. Mes pasitikim savim, o jei žmonėms jis ir nelabai patiks, tai mes vistiek didžiuosimės savo albumu. Turiu omeny, aš noriu, kad ši grupė visada progresuotų. Aš nesutikčiau daryti tokį pat albumą dar kartą, vien tik dėl to, jod įsitikinti, kad žmonėms jis patiks. Gyvenimas per trumpas, kad įtikti žmonių įgeidžiams. Tikriausiai tai paradoksas, bet aš manau, kad jei tu darai albumą kažkam kitam, tai nėra gerai. Tikriausiai nemažai grupių, kurioms pasisėkė pirmasis albumas, bandė daryti tokį patį albumą dar kartą, bijodami netekti to, ką jau turi." Ir vis dėlto, Misery neužsisėdėjo vienoj vietoj vien norėdami ką nors sužavėti. Jie darė tai, ką darė, ir taip jau nutiko, kad žmonės tai priėmė. Ir tai yra būtent tai, ką jiems reikėjo daryti, vėlgi, nepaisant jokių rezultatų.

"Iš tikrųjų, tai buvo gan juokinga", - sako Patrick, "Mes 13 mėnesių praleidome studijoje, kurdami tas demo dainas, o po to dar 4 mėnesius - įrašinėdami. Turiu galvoje, 4 mėnesiai vien tik įrašinėjimui, tai ganėtinai ilgas laikas. Nežinau, kodėl taip atsitiko ir tikriausiai niekada to nedaryčiau dar kartą. Galbūt mes labiau stengiamės tobulinti savo darbus negu kitos grupės. Bet, manau, po tiek laiko praleisto studijoje, tau iš tikrųjų jau nebereiks prie nieko prisikabinti. Tu pradedi galvoti, kad čia reikia daryti kitaip, ar pradedi keisti tai, ko visiškai nereikėjo, ir būtent tada tau tikrai reikia, kad kas nors pasakytų, - 'Ne, tu neteisis', - nes kitu atveju tai gali tęstis be galo. Visdėlto dabar aš galvoju, kad tai yra gerai, nes kai baigi įrašinėti albumą, tau atrodo, kad jis geras, bet nenori jo daugiau klausytis. O tada, kai vėl jį klausai - girdi tik tai, ką norėtum pakeisti. Mes paprasčiausiai norėjome sukurti albumą, kurio galėtume klausytis ir kuris mums patiktų toks, koks yra."

Patrick ir Orjan buvo labai atidūs siekdami albumui suteikti labiau išsiskiriančio muzikinio skambesio. "Mes bandėme pabėgti nuo kai kurių įprastinių dalykų, kurių buvo pilna pirmame albume", - aiškina

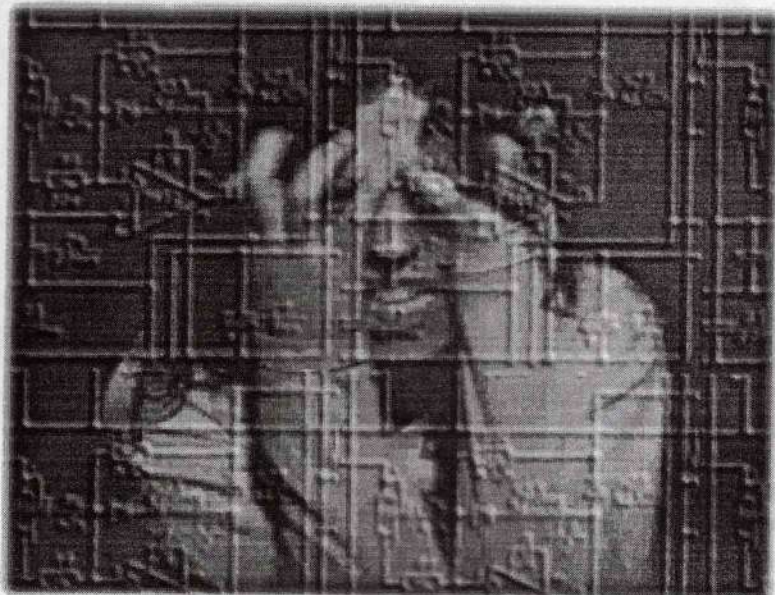

Wiren. "Mano nuomone, yra nemažai grupių, kurios per daug skamba kaip Pantera ar kažkas panašaus, taigi mes patys bandėme surasti visiškai naują vokalo ir gitaros skambesį. Manau, šį kartą mes daugiau eksperimentavome, nebijodami išbandyti naujų dalykų, galbūt visiškai netipiškų.

"Misery Loves Co."

Vienas gabalas albume, dėl ypatingų priežasčių pavadintas 'Prove Me Wrong', yra tobulas pavyzdys to noro pasirodyti išradingesniais. "Ši daina visiškai skiriasi nuo to, ką mes esame darę anksčiau", - pabrėžia Patrick. "Bet netgi su visomis akustinėmis gitaromis ji vis dar lieka tamsi ir galinga." Jau vien XTC gabalo

"Complicated Game" koveris parodo mums kas šiandien Misery galvose. "Tikriausiai koverį mes darėme vien dėl to, kad prieš tai nebuvo to darė", - dėsto lyderis. "Tiksčiau, anksčiau šį gabalą aš atlikinėdavau savo senoje grupėje Hi-Tech Junkies, taigi mes pamanėme, kad būtų įdomu pažiūrėti, kas iš to išeis, ir galiu pasakyti, kad esu visiškai patenkintas. Turėjau omeny, extasy's-pop grupe. Įdomu, ką jie pasakys tai išgirdę (juokiasi)? Ir dar, kartais būna taip nuobodu kai metalinės grupės padaro tokius pačius koverius kaip ir visos metalinės grupės."

Kitas įdomus faktas apie 'Not Like Them' yra tai, kad jo beviltiški, melancholiški rifai labiau įtakoti europietiškių grupių iš

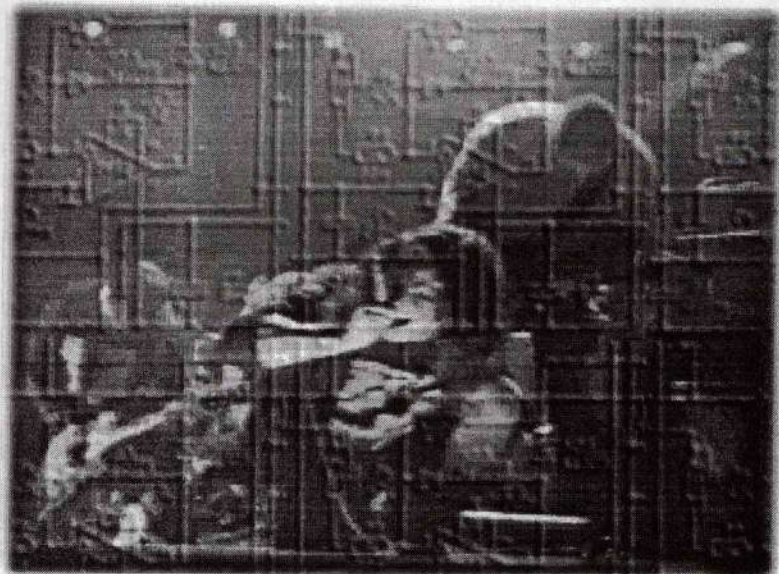
80'ųjų, kaip Joy Division, ar ankstyvųjų Cure. Tarsi priešingybė pirmojo albumo pašėlusiai piktiems intarpams, einamiesiems industrijos sunkiasvoriams ir modernaus extremistinio metalo posūkiams.

"Taip, tai tikrų tikriausia tiesa", - sutinka Patrick. "Jeigu tuo metu, kai mes tik buvome pradėję rašyti dainas, žurnalistai būtų paklausę, kas mus įkvepia, mes tikrai būtume paminėję būtent šias grupes. Aš nežinau su kuo žmonės lygins naują mūsų albumą, bet tikiuosi, kad mes sugebėsime pabėgti nuo viso to Industrinio Metal. Aš nesiekiu atsisakyti praeities ar kažkas panašaus, nes pirmasis albumas buvo tikrai neblogas albumas. Turiu galvoje, mes trynėmės kartu tik apie 6 mėnesius prieš pasirašant sutartį su Švedijos įrašų kompanija MNW ir netgi nelabai pažinojome vienas kitą kai pradėjome Misery. Mes tik dabar pradėdami išsiaiškinti savo stilių. Naujame albume buvo daugiau atsipalaiduota, ir ypač mano vokalinėse partijose. O kaip seniau buvau pasinėšęs ant Death Metal riaumojimo, taip dabar manau, aš nustoju rūpintis dėl kažkokio dainininko prototipo ir paprasčiausiai susikoncentravau neprikaištingam darbui. Tai ir yra dalykai, kurie geriausiai charakterizuoja visus skirtumus tarp pirmojo ir antrojo albumo." Nepaisant skirtumų, 'Not Like Them' nėra visiškai skirtingas nuo to kaukoles traiškančio triukšmo, kurį girdėjome praeitame albume. Tokie gabalai kaip 'A Million Lies' ir 'Taste It' yra skirti tiems, kurie dievino Misery debiutą. Patrick mąsto: "Galbūt 'A Million Lies' galėjo būti pirmame albume. Turiu galvoje, mes vis dar tebesame tie patys žmogeliai, taigi visada ir bus kažkiek panašumų, bet tikrai nemanau, kad atrasite tame bent kiek logikos, nes ta daina ir 'Prove Me Wrong', buvo dvi iš paskutiniųjų, kurias parašėme albumui."

Galbūt jis teisus. Gana analizuoti. Patys svarbiausi ir aktualiausi dalykai, kurie iškloti spausdinimui yra tai, kad Misery Loves Co. vertina ką patys daro. Paskutiniu metu jie netgi pajuto poreikį studijoje papildyti grupę keletu naujų narių.

"Teisybę pasakius, šiame albume jau turime būgnininką ir išspyrėme lauk būgnų mašiną. Grodami gyvai pajutome tą energiją, kurios nebūtų buvę su būgnų mašina studijoje. Per paskutinius keletą mėnesių bandėme suderinti koncertinę grupę su nariais, kurie, mūsų manymu, galėtų įnešti kažką tikrai kūrybingo kol esame studijoje. Būtų visai gražu, bet kas gali žinoti? Gali viskas apsiversti taip, kad mes su Orjan nebegalėsime dirbti kartu. Turiu galvoje, mes jau penkerius metus darome tai, ką darome. Mes turime daryti tai, kas patinka mums abiems, nes mums yra labai svarbu vystytis toliau. O ta diena, kai mums tai pataps jau nebeįdomu, ir bus diena, kai grupė subyrės. To aš tikrai nenoriu, nes manau, kad mūsų dar laukia tikrai įdomi ateitis."

"Terrořizer"

Morbid Angel neginčijamai yra viena geriausių Šiaurės Amerikos death metal komandų, kuri pakeitė modernaus death metal veidą. Pasaulis tuoj vėl bus pamalonintas jų sugrįžimu su jau šeštu albumu "Formulas Fatal To The Flesh", kuriame nebėgros antrasis gitaristas Erik Rutan ir bosistas/vokalistas David Vincent. Tik nedaugeliui žurnalistų buvo suteikta galimybė pasikalbėti su gitaros genijumi Trey Azagthoth dar prieš albumo išleidimą. Ryšys pokalbio metu buvo toks bjaurus, kad planuotą pokalbį reikėjo sutrumpinti bent dvigubai. Nekreipiant dėmesio į tai, grupės fanai turėtų susidaryti bent preliminarų naujų Morbid Angel vaizdą.

Be abejonės visi fanai jau žino, kad David Vincent paliko grupę, bet gal dar ne visi žino, kodėl taip atsitiko?

Aš manau, kad dėl to kaltas jo pažiūrų pokytis. Jis buvo su mumis apie dešimt metų, bet dabar, su Genitorturers jis groja visiškai kitokio tipo muziką.

Viskas prasidėjo iš karto po "Domination" išleidimo. Man jau tada labai nepatiko naujieji

dirbau su juo dėl dainavimo stiliaus - jis man pasirodė nuostabus. Steve manęs neužsipuolė, kad leisčiau jam pačiam kurti tekstus ar pan., todėl aš jį gerbiu. Jis yra tiesiog idealus žmogus.

Ar galima būtų palyginti Steve su David tiek dainavimo, tiek ir grojimo aspektais?

Kas dėl jo dainavimo stiliaus, tai aš galiu pasakyti, kad jo balsas labai panašus į David kai jis dar dainavo žemu kriokiančiu balsu. Juk žinot, kad David kiekviename albume dainuodavo skirtingais balsais, bet tas vokalas, kuriuo jis dainavo albume "Covenant" ir buvo pats geriausias. Man bent jau taip atrodė. O Steve dainuoja labai panašiai. Ir dar yra tokių dainų, kur vokalas dainuoja labai greitai. Tai vienas iš tų dalykų, kuriuos aš jau seniai norėjau įgyvendinti. Taigi, viskas skamba kur kas greičiau - vokalas, bosas,

tekstai. Aš nemanau, kad tai labai įsispiešė į bendrą grupės kontekstą. Aš pajutau, kad jis po truputį tolsta nuo grupės tikslų, kas yra moralės reikalas ir ne šiaip moralės, o... tai susiję su Senovės Garbinimu. Jis po truputį judėjo link kitų temų, kurios visiškai mums netiko. Ir aš jam pasakiau, kad aš vėl noriu pradėti kurti eiles naujam albumui, kad noriu sugražinti jas į Tikrąjį Kelią. Ir aš manau, kad jam tai nepatiko. David ir toliau norėjo tęsti kitoje įtakoje. Taigi, mes gražiuoju išsiskyrėme.

Jūs pakeitėte jį visiškai nežinomu Steve Tucker. Kaip jūs jį suradote ir kas būtent paskatino jus pakviesti Steve į Morbid Angel?

Jis iš Cincinnati grupės Ceremony. Jis turi labai stiprų ir gilų kriokimą, o be to jis yra dalinis Indėnas, tad jis yra labai dvasingas žmogus, o būtent to mums ir reikia. Jam dvidešimt treji ir jis labai geras bei talentingas bosistas. Šį kartą visą muziką ir tekstus kūriau aš pats ir labai daug

gitaros ir būgnai - viskas grubu ir galinga. Aš jau seniau norėjau padaryti, bet David buvo per daug konservatyvus šiuo atžvilgiu. Aš asmeniškai manau, kad "harmonizatorius", kurį David visiškai ignoravo, suteikia grupei tarsi kitą išmatavimą, nes balsas neturėtų skambėti kaip asmenybė, o kaip atskira būtybė. Ir kai kur mes tai pavartojome, pavertėme vokalistą neaiškios kilmės galinga būtybe. Taip gavosi, kad šiame kriokime mes ir radome būtent tai, ko jau seniausiais ieškojome. Aš nenorėjau, kad kas nors ateitų ir pradėtų stenėdamas kriokti kuo dusliau kaip (jis galingai ir juokingai užkriokia į ragelį). Aš noriu girdėti žodžius, ir aš noriu girdėti ištariamus skiemenis kiek įmanoma aiškiau. David tai sugebėdavo. Jis labai aiškiai viską ištardavo ir praktiškai viską, ką jis dainuodavo, būdavo galima suprasti. O be to, tai dar ir labai stipriai skambėdavo. Steve nemažai su tuo padirbėjo ir

manau, kad jam labai gerai pavyko to pasiekti. Kalbant apie naująjį jūsų albumą "Formulas Fatal To The Flesh", kiek daug jau įrašyta, ir kiek tai galima palyginti su "Domination"?

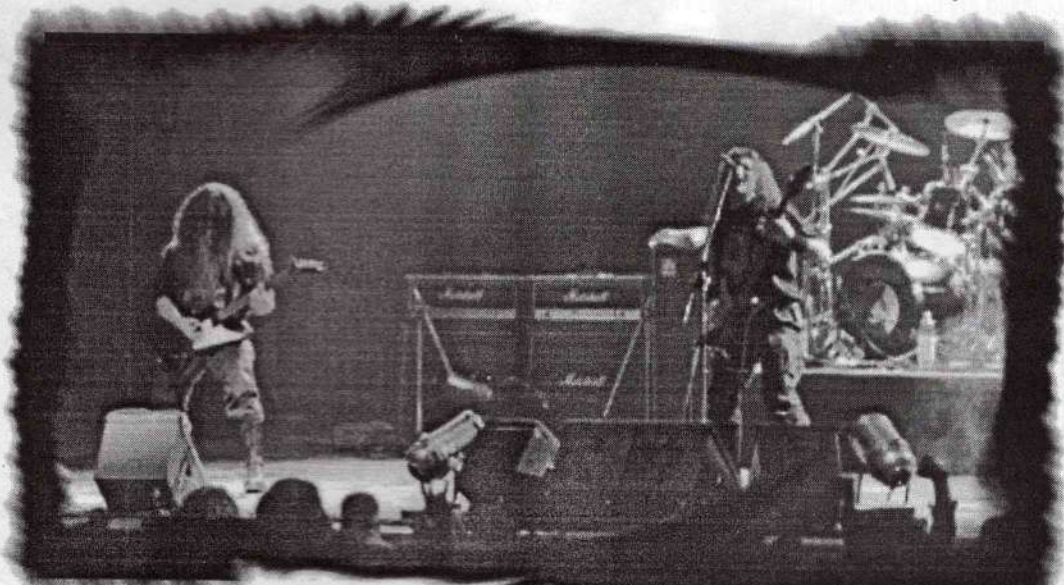
Well, einamuoju momentu jau yra įrašytas vokalas, būgnai, ritminė sekcija ir bosas. Soluotes aš ruošiuosi įrašyti namie ir mix'ą turėtume daryti mėnesio pabaigoje. Kas dėl albumų palyginimo... dabar viskas sugrįžta prie Morbid Angel šaknų, prie ištakų, prie to, ką mes darėme anksčiau. Paskutiniuose albumuose mes naudojome metronomą, kuris turi savų privalumų, bet jis yra blogas dėl to, kad suteikia per daug sterilumo. Pliusai yra tikslumas ir ritmiškumas. Bet paskui aš supratau, kad koncertuose gabalai būna labiau iškreipti būtent dėl šios priežasties.

O be to, kai įrašinėji be metronomo - kartais pagreitėji, kartais palėtėji - tai suteikia daugiau gyvo jausmo. Jeigu prisiminsime "Domination", ten

Atsižvelgiant į tai, kas ten dėjosi, ir į tuos greičius, kokiais mes grojome - įrašas gavosi nuostabus.

Eric Rutan taip pat paliko grupę visiškai neseniai. Kodėl jis taip pasielgė?

Man atrodo todėl, kad aš norėjau sugražinti grupę į tuos laikus, kai aš sukūriau. Juk aš vienas sukūriau grupę 1984 metais, o tik paskui sutikau visus tuos žmones, kuriuos jūs žinot dabar. Aš norėjau sugražinti ją į tą teisingą kelią, kuriame pradėjau, tiek muzikine, tiek ir tekstine prasme. Tiesą sakant, tai aš norėjau likti vieninteliu kūrėju grupėje, neskaitant kelių pragojimų, kuriuos gali sukombinuoti ir likę muzikantai. Albume bus vienas tokio tipo pragojimas. Peter Sandoval sukūrė keletą neblogų melodijų, o aš dar prikūriau klavišus ir tai gavosi kaip būgnų solo, tarsi kokios genties būgnų solo sukurtas jo paties. Bet kas dėl normalių, pilnų dainų, tai jos visos yra mano rankų

buvo jau perlenkta lazdelė su skaitmenine technika. Taigi, dabar viskas skamba labai analogiškai, labai gyvai. Gitaros taip pat skamba mažiau išdirbtai. Kas dėl muzikos stiliaus, tai yra labai greitų piktų gabalų, bet yra keletas gabalų ir seno Morbid Angel tipo, jei pamenate "Abominations", "Ancient Ones" ar "Angel Of Dicease". Maždaug toks jausmas. Yra ir dar viena daina, kuri įrašyta labai žemu derinimu, septyniomis stygomis ir t.t. Ji yra labai lėta, sunki ir užvedanti. Aš galiu pasakyti, kad tiek greitai, tiek ir lėti gabalai skamba labai pikta, ligotai ir bjauriai.

Ar jūs likote patenkinti "Entangled In Chaos" išleidimu? Yeah, aš manau, kad kaip koncertiniam albumui, tai gavosi puikiai. Aš buvau vienas iš prodiuserių. Tai išėjo labai gyvas albumas. Su visais pašėlusiais dalykėliais kas ten iš tiesų dėjosi: derinimais, klaidomis, griūnančiais lėkščių stovais ir t.t. ir t.t.

darbas. Erik dabar pats subūrė keletą projektų. Taigi, koncertuose gros kažkoks laikinas gitaristas? Well, tiesą sakant, mes dabar stengiamės susigražinti Richard Brunelle, kuris grojo "Altar Of Madness" ir "Blessed Are The Sick" albumuose. Vienintelis dalykas ko mums dabar trūksta ir yra antra gitara koncertų metu.

Pete ir Erik ir seniau dirbo su įvairiais projektais. Ar tu pats tuo užsiiminėjai?

Vienu metu aš ruošiau gitarinį albumą kartu su Mike iš Nocturnus. Aš buvau tikrai labai užsiėmęs kitais dalykais, o Morbid Angel yra mano pagrindinis projektas. Gal kada nors kas nors ir išeis iš to solo projektėlio. Jis pavadintas Chewing Inc. ir ten turėtų būti tik krūva gitarinių gabalų, instrumentalių. Buvo linksma, ir belieka tikėtis, kad iš to kas nors gausis.

Ar tą darbą irgi išleistų Earache?
Aš nežinau. Tikriausiai tai būtų Earache,
ar bent jau aš pats taip norėčiau.
Tai kada bus išleistas "Formulas Fatal To
The Flesh"?

Aš esu įsitikinęs, kad sausio mėn.
O turnė?

Yeah, jau vasario mėn. mes pradėdame
turuoti.

Ką tu gali pasakyti apie tai, kad su David
Vincent išėjimu, baigėsi Morbid Angel
šlovės dienos?

Tai labai ribota nuostata. Aš negaliu
pasakviti, kad tai labai paveikė mane

patį. Aš manau, kad čia geriausiai
tinka senas geras posakis - "Tu gali
patenkinti kai kuriuos žmones kai kurį
laiką, bet tu negali patenkinti visų
žmonių visą laiką". Matai, šis al-
bumas bus sugrįžimas prie senovės,
prie ištakų ir pan. Jis skirtas se-
novei... Jai jis ir sukurtas. Taigi, aš
manau, kad jai jis patiks. Jeigu
kitiems žmonėms jis nepatiks - ką
padarysi...

Adam Wasyluk

taigi, jau 12 val. dienos klube prasideda
judėjimas. Fone suskamba purvini senojo
"hard" akordai ir, pasirodžius pirmiesiems
lankytojams, renginys skelbiamas pradėtu.
Kai kuriuose kampuose įsikuria pirmieji
tatuiruotojai, o jau už gero pusvalandžio atsiranda ir
pirmieji drąsuoliai, panorę renginio metu "išsibadyti"
savo odoje vieną ar kitą piešinėlį. Prie baro sutupia
visa eilė oda apsitempusių pilvotų ir gauruotų
motociklo, alaus ar bent senojo rock brolių.
Prasideda laukimas. Salės erdvė po truputį
traukiasi... daugėja ir tatuiruotojų, bei besi-
tatuiruojančiųjų. Priename prie giliausiai pasi-
slėpusio tatuiruočių studijos TABU atstovo, kuris
aprodo stendą su tatuiruočių pavyzdžiais ir

papasakoja keletą įdomių dalykų apie žmonių skonių
skirtumus. Jis atskleidžia, kad juntamas labai stiprus
skirtumas tarp kauniečių ir vilniečių. Mat kauniečiai
mirk gyvenk reikalauja kuo konkretesnio paveikslėlio,
nuspalvinto pačiomis ryškiausiomis spalvomis, o
vilniečiai renkasi labiau išsiliejusius, originalesnius,
keistesnius piešinius. Kolkas jis neturi darbo, todėl
neramiai blaškosi prie savo darbo stalo. Visai
šalimais įsikūrę ir vyrukai iš Vilniaus studijos UGNIES
KAUKĖ, kurie prikišę nagus ir prie renginio
organizavimo. Bet tai ne tas klausimas, kuris mus
dabar domina. Ramas atsitraukia nuo darbo,
suteikdamas galimybę savo aukai atsipūsti ir
sutraukti vieną kitą cigaretę, ir prabyla tiesiai į Kablo
puslapius. "Tokie renginiai reikalingi tam, kad žmonės

TATUIRUOČIŲ FESTIVALIS

Spalio 25 d., Vilniaus muzikos klube "Nasa", įvyko pirmoji Lietuvoje tatuiruočių fiesta. Renginyje buvo renkamos geriausia vyriška, moteriška, spalvota, nespalvota, "krūčiausia" ir geriausia renginio metu padaryta tatuiruotės. Grojo grupės ŽAS ir B.O.

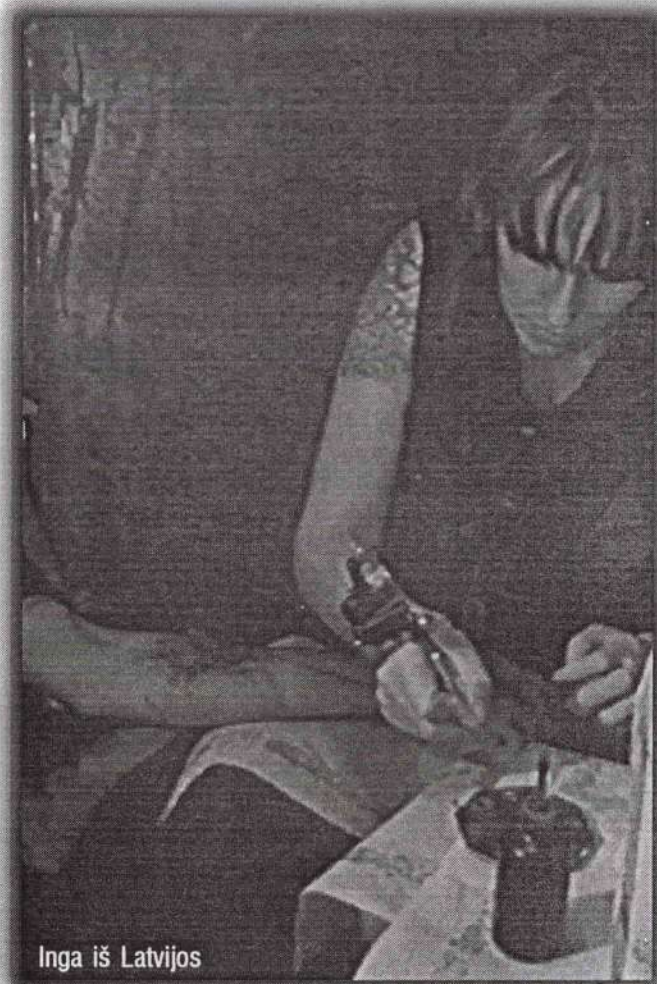
galėtų atsirinkti ko jiems reikia, kad galėtų surasti būtent tai ko jiems reikia". Bet jis nemano, kad Lietuvoje jau yra pakankamai daug studijų, kad kiekvienas galėtų patenkinti savo užgaidas. "Žmonės čia dar nėra taip ištatiruoti kaip kitur... kad ir toje pačioje Estijoje ar Latvijoje. Ten viskas išvystyta kur kas geriau, nes jie tuo užsiima kiek ilgiau negu mes. Mes tame reikale dar tik vienerius metus, o pas juos viskas prasidėjo 92 metais". Be kelių Lietuvos tatuiruočių studijų atstovų fiestoje dalyvauja ir po vieną atstovą iš Estijos ir Latvijos. Vieną iš jų, vardu Alla, atvykusią iš Estijos mes ir paklausiamo, kaip jos akimis žiūrint atrodo visa šita šventė. "Kaip pirmam kartui, tai labai gerai. Tikrai, kadangi tokio tipo renginys pas jus pirmą kartą, tai aš manau, kad jis suorganizuotas puikiai. Aišku, yra šiokių tokių trūkumų ir nesklandumų, bet tai juk pirmas kartas". Mums sakė, kad Estijoje visas šis dalykas yra geriau organizuotas ir išvystytas. "Kaip suprasti organizuotas? Mes juk dar nesam padarę nei vieno "seišino", t.y. tokio tipo fiestos. Aš turiu tatuiruočių studiją, bet ta studija yra vienintelė. Taigi, kaip matai, viskas nėra taip puiku, bet mes pasistengsime tai ištaisyti ateityje, t.y. suorganizuoti gerą fiestą". O kas dėl judėjimo, populiarumo? "Piko, pačio piko aš tikiuosi ateinančių pavasarį. Mūsų studija veikia jau antrus metus ir pačio besitatiruojančių žmonių antplūdžio aš tikiuosi būtent pavasarį. Nes tendencija didėjimui yra". O kaip dėl skirtumų lyginant su Lietuva? "Skirtumų aš nematau. Pas jus yra gerų tatuiruotojų, yra jų ir pas mus. Yra pus jus ir prastesnių tatuiruotojų, bet jų yra ir pas mus taip pat. Vienintelis skirtumas yra tas, kad mano tatuiruotojai dirba jau po 10-12 metų, o čia, kiek aš spėjau susipažinti, dirba dar tik po 5-6 metus. Ir dar vienas skirtumas yra greitis, bet ne kokybė. Kitaip sakant, mano tatuiruotojai atlieka lygiai tą patį darbą kaip ir jūsiškiai, tik dvigubai greičiau. Mūsiškiai turi didesnę patirtį". Ar nekyla minčių dėl bendros viso pabaltijo tatuiravimo fiestos? "Reikia, reikia... Būtinai susiskambinsim, nes dabar labai draugiškai pasikeitėm vieni kitų adresais, ir būtinai ką nors padarysim". O jūs dažnai dalyvaujate tokiuose renginiuose užsienyje? "Ne, ne, tai pirmas suvažiavimas, į kurį mes buvome pakviesti. Tiesa, aš kaip žiūrovė esu daug važinėjusi po pasaulį ir esu mačiusi visą galybę tokių fiestų, bet niekada jose nedalyvavau". Gal galit palyginti juos su šiuo renginiu ir atskleisti, vis tik ko dar mums ir jums trūksta? "Žinai, pas juos tai vyksta jau dešimtmečius, o pas mus tai prasidėjo, kai mes, tipo, atsiskyrėme nuo Sąjungos. Taigi, automatiškai yra didžiulis skirtumas. Pas juos net yra mokyklos, kur jie mokosi šio darbo. Tiesa, pas mus studijose taip pat atsiranda mokinių, bet vis tik tai nėra taip platu kaip pas juos". Ir pabaigai... "Žinot, aš esu

Vacys ir Ramas iš studijos "Ugnies Kaukė"

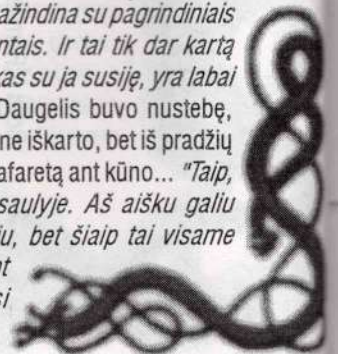
įsitikinusi, kad artimiausiu metu tai taps labai populiariu ir pas mus Estijoje, ir pas jus Lietuvoje".

Na ir paskui prasidėjo kalbos apie tai, kad tai ne zonos ar armijos ženklas, kurios jau ir taip senokai išsemtos ir gerokai nusibodę. O laikas neumaldomai slenka ir po truputį įsivažiuoja pats šou. Ant scenos pradeda vienas paskui kitą lipt vyrukai ir merginos ar net moterys, pristatančios vieną ar kitą savo tatuiruotę. Į sportinio sudėjimo vyrukus kažkaip nesižiūri, bet merginos - kitas reikalas, ir tatuiruotės subtilesnės ir pati jų dislokacija neapibrėžta vien pečiu, ranka ar nugara. Pasibaigus pirmam turui, t.y. tatuiruočių pristatymui, ant scenos pasirodo grupė B.O., kuri su savo dance ritmais čia kažkaip neįsipiėšia. Trūksta tikro roko ir išmetamųjų dujų bei benzino kvapo, tad visi eina pasivaikščiot į lauką, parūkyt, atsigert alaus ar tiesiog tylesniame užkampyje pabendraut su dalyviais. Mes susirandame dar vieną viešnią, tik šį kartą iš Estijos, kad vieną kartą ir visam laikui išsiaiškintume, kuo gi taip stipriai skiriasi mūsų kaimynų tatuiruočių judėjimas, nuo mūsų, lietuviško. Ji, Inga, tik ką baigusi tatuiruoti ranką, kurioje dabar krebžda įjungtas diktofonas, pradeda nuo to, kaip gerai, kad šis renginys vis tik įvyko. "Pirmas kartas visada yra gerai. Tikrai, pagirtina yra vien jau tai, kad jis apskritai įvyko. Mums, visoms trims valstybėms, t.y. Latvijai ir Estijai belieka sveikint Lietuvą, nes būtent ji žengė pirmą žingsnį ir dabar mums taip pat teks pasekti jos žingsniais". O ką, pas jus tokio dalyko dar nebuvo? "Ne, nebuvo. Mes patys važinėjom į kitas šalis, į Vokietiją ar į Rusiją, bet pas mus pačius to dar nebuvo". O kaip vertinami Latvijos tatuiruotojai pasaulyje? "Jie vertinami labai gerai. Visi geriausi Latvijos tatuiruotojai pastoviai dirba Vokietijoje". O kaip šio judėjimo populiarumas Vakaruose? "Oi, ten jis visuotinis. Jis nepaprastai greitai vystosi ir tampa vis

Inga iš Latvijos

galingesnis ir galingesnis. Ir jis vis dar auga. Šiaip žiemą viskas apimsta, bet vasarą vėl užplūsta, tik kur kas didesniais kiekiais. Visi, net daugiavaikės motinos... Mano senelė, ir ji turi tatuiruotę". O kokia tavo nuomonė apie Lietuvos tatuiruotojus? "Aš nežinau, nes neturėjau laiko jų apžiūrėti, balsiai daug dirbau. Mačiau tik šialimais dirbantį studijos Ketama vyruką. Ką aš galiu apie jį pasakyti... Noriu tik palinkėt ir toliau mokytis ir mokytis, tobulėt įgyjant vis daugiau patirties, nes šis darbas niekada nėra galutinai išmokstamas, jo tobulinimui nėra jokių ribų. Tai technikos, praktikos ir fantazijos reikalas. Svarbiausia, kaip tu gali suprasti klientą ir kiek tiksliai sugebi įgyvendinti jo fantazijas kūne". O kas dėl technikos, aparatūros... ar ji kuo nors skiriasi? "Taip, aš pastebėjau, kad čia daugumoje dirbama su Amerikietiškom ir Prancūziškom mašinom, o mes dirbam Anglijos firmos mašinėle, kuri yra skaitoma viena geresnių pasaulyje. Amerikietiškos apskritai yra labai blogos". O jūs žinote ką nors apie tatuiravimo mokyklą, kuri yra Anglijoje? "Taip, aš galiu pasakyti, kad trys dienos mokslo šioje įstaigoje kainuoja 750 svarų. O per tris dienas tatuiravimo neišmoksi. Ten tik supažindina su pagrindiniais dalykais, pagrindiniais komponentais. Ir tai tik dar kartą įrodo, kad tatuiruotė, kaip ir visa kas su ja susiję, yra labai brangus ir prabangus dalykas". Daugelis buvo nustebę, kai pamatė jus darančią tatuiruotę ne iškart, bet iš pradžių nusipiešiant ją ir padarant tikslų trafaretą ant kūno... "Taip, bet juk taip daroma visame pasaulyje. Aš aišku galiu nupiešti ją iš pradžių flamasteriu, bet šiaip tai visame pasaulyje yra priimta daryti būtent trafaretiniu būdu. Taip gaunasi

tūksčiau. Tai irgi kainuoja pakankamai brangiai, nes specialų trafaretinį popierių irgi reikia pirkti Anglijoje, toje pačioje firmoje, kurioje aš pirkau savo aparatūrą". Kai kurie žmonės dažnai reikalauja, kad būtų sukurta originali tatuiruotė būtent jam vienam... "Taip, mes taip pat tuo užsiimame ir piešiame. Jeigu tik žmogus nori, ar kataloguose neranda nieko kas jį sužavėtų. Mes kartu dirbame, kol pasiekiamo būtent reikiama rezultata". Čia priena jos vyras, kuris yra ištatuiruotas nuo galvos iki kojų Inga dar besimokant šio darbo. Kaip jis jautėsi būdamas jos bandomuoju triušiu? "Aš jaučiuosi puikiai, nes aš ją įvedžiau į visą šį pasaulį, aš pats pasiūliau jai mokytis tatuiruoti, paaiškinau kaip tai daroma, nors pats to ir nemoku, ir pateikiu jai savo kūną, kaip medžiagą eksperimentams. Žodžiu, ji išsivystė mano kūne, ir tai yra man nepakartojamas jausmas". Čia vėl sugrįžtam pas Ingą ir išsiaiškinam ką ji veikė prieš pradėdama tatuiruoti. "Mano profesija yra vizualinio meno dėstymas, piešimo ir tapymo". Ar tatuiruotojai patys save tatuiruoja? "Ne, jie tatuiruoja vieni kitus, bet ne save". Muzikinė pauzė baigiasi, pradedami skelbti finalistai ir prie scenos vėl susiburia nemažas būrys tatuiruočių gerbėjų. Ši procedūra vyksta kiek greičiau, bet vis tik užtrunka, nes vertintojų komisijos nariai vėl išsamiai apžiūrinėja tatuiruotes ir sprendžia kuri iš jų taps geriausia. Galų gale komisija išsina aptarti ir išrinkti geriausias tatuiruotes, o scenoje pasirodo grupė ŽAS. Šiandien jie groja visiškai negyvai ir su savimi neturi net instrumentų. Groja trumpai ir tas yra gerai, nes jų šokių remiksai taip pat kaip ir B.O. šiam renginiui visiškai netinka. Galų gale skelbiami nugalėtojai, kurie jau gerokai apsisvaiginę, bet ant kojų dar pastovi. Kai kas džiaugiasi, o kai kas liūdi. Viskas baigiasi, ir tatuiruotą publiką po truputėlį keičia išsipustęs jaunimėlis, kuris šį vakarą tikisi čia dar ir neblogai pasišokti. Galiausiai prie pat išėjimo sutinkame vieną iš renginio organizatorių, Ugnies Kaukę atstovaujantį Ramą ir paklausime, kas dar be jo prisidėjo prie organizacijos? "Idėja buvo mūsų, t.y. Ugnies Kaukės, ir ji gimė dar prieš 2 ar 3 metus. O paskui pas mus pasirodė žmonės iš klubo Nasa ir pasiūlė visa tai organizuoti kartu. Mes, aišku, nedvejodami sutikome". Kiek laiko dirba Ugnies Kaukė? "Šiaip tai maždaug šešerius metus, bet oficialiai atidaryta tik prieš du, ar du su puse meto". Kas liečia visų Lietuvos tatuiruotojų bendravimą, ar nėra įkurta jokios asociacijos ar pan.? "Man buvo kilusi idėja sukurti tatuiruotojų asociaciją, kad galėtume bendrai organizuoti visokius renginius, kartu važinėti po užsienį. Matai, būtų kur kas geriau, jeigu užsienio fiestose pasirodytų ne atskiros Lietuvos studijos, bet apskritai Lietuvos atstovai. Bet tai kolkas tik mintys". Kas liečia užsienį - ar buvai kokiam renginyje kaip dalyvis? "Ne, bet šiaip asmeniškai esu pabuvojęs užsienyje ir esu šiek tiek matęs. Tiesa, net kurį laiką dirbau Vokietijoje. O dėl kvietimo dalyvaut renginiuose tai jokių šansų, nes niekas nežino, kad čia apskritai kas nors yra". Ar gali palyginti meistriškumo lygį čia ir Vakaruose? "Ten pas juos į renginius neina su tokiom vienetinėm tatuiruotėm kaip pas mus. Pas juos ateina ištatuiruoti pvz. per visą nugarą. Pas juos daugiau reiškia apimtis, o pas mus kruopštumas. Pas mus dar nėra tokių žmonių, kurie būtų išsitatiravę visi, bet čia su laiku. Ir tokiu atveju ką mes ten nuvažiuavę su tokiom mažom tatuiruotėm darysim? Kai ateis laikas, tada ir išvažiuosim". Ar bendravimas su Latvais ir Estais seniai vystomas? "Ne, tik šiame renginyje mes pirmą kartą susibėgome. Anksčiau kažkaip neišėjo". Kas liečia organizavimą, ar ruošiatės daryti tokį renginį kiekvienais metais? "Reiks daryti kas metai. Matai, reikia kelti lygį, ar ne?" Ar buvo kažkoks ypatingas renginio tikslas, be abejo, nekaltant apie tatuiruočių propagavimą? "Ne, matai mes norėjom žmonėms parodyti, kad tai nereiškia armijos, zonos ar kitų baisybių, o tai yra grožis, menas... Tatuiruotė yra labai asmenišką dalyką. Ir dar ką galiu pasakyti, kad darbų yra daug geresnių negu buvo čia parodyta. Čia išėjo tik tie, kurie nori pasirodyt, o tie kurie turi tatuiruotę daugiau sau - aš jų čia nemačiau". Kadangi pats buvai ir vertinimo komisijos narys, tai gal pasakysi ar visų vertintojų nuomonės daug maž sutapo ar vis tik skyrėsi? "Ne, daugumoje atvejų sutapo. Buvo tokių atvejų, kad išvis visi išreiškė vienodą nuomonę". Čia jis, tarsi nujausdamas artėjančią pokalbio pabaigą, dar šį tą pridūrė nuo savęs. "Aš apskritai labai noriu suburti tą tipo tatuiruotojų sąjungą, kad galėtume, kaip užsienyje, daryt seminarus su daktarais ir t.t. Matai, užsienyje būna taip - pirmą dieną yra daromos tatuiruotės, antrą dieną renkamos geriausios, o trečią yra daromas seminaras su daktarais. Nes, matai, pats tatuiruotojas nėra medikas. Juk reikia žmones šviest. Ir man atrodo ateityje tas tikrai bus. Ir dar pabaigai noriu pasakyti, kad gerbiu visus žmones, kurie gerbia šitą meną, ir apskritai išerikšt pagarbą visiems čia atėjusiems".

Rage Against The Machine tuo pačiu pavadinimu albumas išleistas Epic Records kanalais tapo auksiniu - ypatingai nuostabu, kad jis net nebuvo presinguojamas radijo ar televizijos eteryje. Dabar "Mašina" vėl atgijo turuodama po Ameriką ir reklamuodama paskutinį savo darbą Evil Empire. Kadangi ši grupė nekenčia puikavimosi savo garsumu ir teikia pirmenybę socialinių problemų sprendimui savo muzikoje, Rage Against The Machine stengiasi laikytis kuo toliau nuo spaudos ir visų kitų žiniasklaidos priemonių. Bet gitaristas Tom Morello suteikė Rocknation žurnalistams galimybę gauti išskirtinį interviu!

RAGE AGAINST THE MACHINE

Papasakok apie savo praeitį.

Aš užaugau mažame mieste, pavadintame Libertyville, Illinois valstijoje, bet aš nesekiau tradiciniu, roko grupelė būdingu keliu. Aš buvau įsitraukęs į vietinį dramos klubelį; Vaidinau Dungeons And Dragons, mėgau Star Trek ir labai domėjausi Marksizmu. Pačioje pirmoje grupėje, kurioje aš grojau, su manimi grojo ir dabartinis Tool gitaristas Adam Jones. Jis, Maureen Hermann iš Babes In Toyland ir aš - mes visi mokėmės toje pačioje aukštojoje mokykloje. Aš studijavau sociologiją Harvardo Universitete ir rašiau tezes apie studentų protesto akcijas Pietų Afrikoje. O po viso to aš persikėliau į Los Andželą, nes beprotiškai norėjau prisijungti prie tikros roko grupės.

Kaip tu susidomėjai grojimu gitara?

Aš buvau trylikos metų, kai pirmą kartą į rankas paėmiau gitarą. Labai norėjau išmokti groti Kiss "Detroit Rock City" ir Led Zeppelin "Black Dog", taigi aš sumokėjau vienam vyrui 5 baksus, kad jis mane to išmokintų. Bet jis pasakė "Ne, mažasis Tommy, visų pirma mes turime išmokti, kaip susiderinti gitarą". Tada aš galvojau, kad tai visiškai laiko švaistymas, kai yra tiek daug dainų, kurias aš noriu išmokti groti. Bet šiaip ne taip ją suderinu ir kitą savaitę vėl pas ją nuėjau, o tada susilaukiau dar didesnio smūgio, - "Dabar mes turime išmokti sugroti C mažor gamą". To užteko, kad aš nutraukčiau gitaros grojimo mokslus. Negrojau net keturis metus. Tada aš nusipirkau Sex Pistols įrašą ir radau jame tiek daug pykčio ir t.t.; kad pats sau pasakiau: "Aš irgi galiu tai padaryti". Buvo laikai, kai treniruodavausi aštuonias valandas per dieną ir neskaitydavau nieko kito, išskyrus

žurnalus apie gitaras. Tai truputėlį juokinga, kad tie patys žurnalai dabar atkreipė į mane tiek daug dėmesio, jog nori rašyti apie mane straipsnius.

Kaip atsirado Rage Against The Machine?

Beskaitydamas žurnalus aš supratau, kad Los Andželas ir yra ta vieta, kur aš būtinai turiu nukakti. Taigi, aš persikėliau ten neturėdamas jokių šaknų, jokių draugų, tik vardų iš Harvard Alumni asociacijos sąrašą. Aš tikėjaisi čia surasti išties galybę puikių muzikantų. Aš net neabejojau, kad būtinai rasiu ką nors, kurio politinės pažiūros sutaps su maniškėmis. Nieką nebuvo neteisingiau - aš atsiradau čia pačioje romantiškumo eros viršūnėje, kai kiečiausios grupės buvo Poison ir Faster Pussycat. Kadangi mano plaukai buvo trumpi ir dar dėl mano odos spalvos aš niekaip negalėjau prisijungti prie jokios grupės, kad išgelbėčiau savo gyvenimą. Taip praslinko neviltingi kupini metai, bet galiausiai aš sužinojau daug daugiau apie grupes, kurios neturėjo to paslėpto seksizmo, homofobiškų Sunset Strip užgaidų roko galvosenos - Fishbone, Red Hot Chili Peppers, Jane's Addiction sceną. Galų gale aš prisijungiau prie grupės, pasivadinusios Lockjaw. Mes pasirašėme kontraktą, išleidome albumą ir iširome. Tada ir atsirado Rage Against The Machine.

Kur tu sugrojai patį pirmą koncertą savo gyvenime?

Draugo gyvenamajame kambaryje! Jo tėvų nebuvo namie, tai mes prisikvietėme visą gaują draugų. Tada mes turėjome tik penkias dainas ir vos vos jas mokėjome sugroti. Mes jas sugrojome ir jau ruošėmės eiti namo, bet publika atrodo su tuo nesutiko ir mes turėjome sugroti tas penkias dainas dar kartą. Jie baigė nusiausdami patalpą.

Koks buvo pirmas įspūdis apie jūsų vokalistą Zack De La Rocha, kai tu jį pirmą kartą sutikai?

Tai buvo jo ankštoje, užgrūstoje repeticijų patalpoje su P.A. sistema, kur vargu ar įmanoma ką nors išgirsti. Zack atėjo su keliais savo draugais ir pradėjo repuoti. Bet dėl siaubingos P.A. aparatūros aš net negalėjau suprasti apie ką jie dainuoja, ir ten nebuvo pakankamai vietos, kad jis galėtų išsilieti taip, kaip jis paprastai išsilieja scenoje. Sekantį kartą kai mes susitikome jis atsinešė savo eilių knygutę ir man buvo suteikta galimybė pamatyti, kad jis toks pats energingas repeticijose, kaip ir ant scenos.

Aš buvau pritrenktas jo agresijos ir žiaurumo galingumu ir reikšmingumu.

Kaip jūs išleidote dabar žymią demo kartą?

Mes padarėme demo, nes labai norėjome kartu padaryti įrašą ir jį išleisti. Aš turėjau labai blogą patirtį su Lockjaw kompanija, todėl visiškai nenorėjau daugiau bendrauti su nepriklausoma kompanija. Taigi, mes įkūrėme Rage Against The Machine Records. Mes parašėme penkiolika dainų ir dvylika iš jų turėjome įrašyti šešiolikos takelių studijoje, bet trys iš jų neveikė. Mes padarėme tai greitai ir grubiai, bet

pardavėme apie 5 tūkstančius kopijų mūsų pagrindinių koncertų metu. *Bullet In The Head* versija pirmame albume yra paimta būtent iš šios demo - tai buvo vienas iš tų stebuklingų gabalų, kurių nekyla rankos perkūrinėt iš naujo ar ką nors juose keist.

Kaip jūs pasirašėte sutartį su Epic Records?

Mums labai pasisekė, nes tuo metu mano labai geras draugas grojo garsioje grupėje Tool. Mes apšildėme juos galinguose koncertuose, perpildytose salėse, ir jau po antro koncerto gavome pasiūlymą iš šios kompanijos. Mums atrodė, kad dauguma mažesnių kompanijų, kurios sukinėjosi aplink mus, nori kontrakto dėl neteisingų priežasčių - jiems patiko mūsų energija, bet jie nesuprato nieko daugiau, išskyrus gitaros rifus. Mes gavome pasiūlymą iš Epic per klubo durininką, kuris draugavo su vienu iš kompanijos atstovų. Mums atrodė, kad jie

supranta iš kur mes esame ir jie tikėjosi suteikti

mums 100% kūrybos laisvę, kas mums buvo labai palanku. Kokią aparatūrą ir įrangą jūs naudojate?

Nieko labai sudėtingo mano aparate nėra - tik keletas riebių efektų pėdalu. Mano gitara yra Frankenšteino tipo namų gamybos daiktelis. Tai buvo specialus užsakymas, bet jie atliko tai taip siaubingai ir dar užsiprašė didžiausių pinigų, kad tik per keletą metų aš sugebėčiau surinkti tiek pinigų, kad atiduoti skolas. Mano antra gitara yra Fender Telecaster. Ir dar turiu gitarą kuri yra panaši į Telecaster, bet jos dėžė

suapvalinta ir padayta iš metalo - ji skamba nuostabiai. Aš pasirenku gitaras labai ne-tradiciškai - stengiuosi išgalvoti kuo keistesnį modelį, kuris gali išgaut keistą skambesį, visišką opoziciją įprastinėm gitaros solutėms. Taip, retkarčiais pasitaiko ir jaudinančios natos, bet mes pakeičiame jas galingais Zeppelin tipo rifais. Vienas iš dalykų kurio mes atsisakėme jau senų seniausiai, tai stengtis sutapti, derėti vienas su kitu.

Kadangi jus taip retai galima išvysti spaudos puslapiuose ar TV laidose, žmonės gal būt susidarė tokią nuomonę, kad jūs esate labai rimti ir politizuoti. Ar tu gali pasakyti, kad Rage Against The Machine turi ir linksmają savo pusę?

(Pasipiktinęs) Mes mėgstame linksmintis! Vieną dieną per Soundcheck`ą mes grojome Rush gabalą "Working Man" ir vyrukai iš Quicksand prie mūsų prisijungė, taigi mes varėme net su šešiomis gitaromis. Be abejo pasaulyje vyksta tiek daug visokio šūdo, kad tu gali užsi**ti 24 val. per dieną galvodamas vien apie tai. Bet kas liečia muziką, mes esame visiškai kitokie. Bosistas Brad Wilk ir aš esame patekę į Kiss My Ass tribute rinktinį albumą. Mes padarėme piktą "Doctor Love" versiją kartu su Maynard Keenan iš Tool ir Billy Gould iš Faith No More.

Kas atsitiko kai jūs grojote Lollapalooza ture Filadelfijoje?

Mes pasirodėme scenoje visiškai nuogi, lipnia juostele

užklijuotomis burnomis ir didelėmis raidėmis ant krūtinių užsirašę PMRC. Mes leidome gitaroms cypiti maždaug penkiolika minučių ir neišgavome nei vienos natos. Tai buvo mūsų būdas leisti publikai suprasti, kad jeigu jie patys nepaims cenzūros problemų į savo rankas, tai jie daugiau ir neišgirs tokios grupės kaip mes. Dauguma žmonių buvo pasipiktinę, bet tai ir buvo mūsų tikslas. Mes padarėme tris koncertus Filadelfijoje vien tam, kad pasiruoštume šitam darbui.

Kaip Rage Against The Machine traktuoja savo sėkmę ir šlovę? Mes iš tikrųjų esame grupė, kuri sprendžia apie sėkmę visiškai kitokiom išraiškom nei įprastos grupės. Tai neturi nieko bendro su albumų pardavimo skaičiais, o su tuo, kiek publika supranta ir perpranta tavo idėjas, problemas, kurias tu iškeli viršun. Pavyzdžiui, mes skleidėme informaciją apie tai, kaip liaudis fiziškai gali sugriauti cenzūrą savo mieste. Ir yra atvejis, kai Leonard Peltier, tikras Amerikietis, praleido du metus kalėjime už tariamą dviejų FBI agentų nužudymą. Jis buvo apkaltintas, nes jis buvo vienas iš AIM (Amerikos Indėnų Judėjimo) lyderis, karingos Nacionalinės Amerikiečių dešiniųjų grupuotės. Mes vertiname savo sėkmę tuo, kiek realiai mes galime pakeisti tokius dalykus. Ir kaip viso to procesą mes grojame įtūžusią, pasipiktunusią gyvą roko muziką!

"Rocknation"

OZZY Osbourne

Nusispjaut į platininius albumus, nusispjaut į milijonų dievinimą ar net į aiškiai nusisekusį šeimyninį gyvenimą - Ozzy Osbourne tiesiog laimingas būdamas gyvas. Nebūtinai tai turėtų tapti šventės priežastimi ir žmonėms, kurie metų metus dievino patį Ozzy ar net visam Black Sabbath mėgėjų ratui. *"Kai jie blogi, tai jie tiesiog nepakenčiami"* rašo Rolling Stone žurnalistai apie legendinę grupę, kurios priešakyje stovėjo Ozzy, kol nebuvo išspirtas 1979 metais. Osbourne vis dar niekaip nesugeba ir net nežada palikti scenos nepaisant daugelio apgalvotų ar neapgalvotų bandymų per visus šiuos metus. Visiškai nenuostabu, kad jis yra nenormaliai sudėtinga persona, teigianti, kad jo smegenys yra sugadinti visus šiuos metus piktnaudžiavus alkoholiu. Šiai dienai jo tariamos drąsos demonstravimas scenoje šiek tiek nustumia į šalį jo nesaugumo jausmą, nepasitikėjimą savimi ir vidinį sumišimą. *"Tai čiulpia, viskas ką aš mėgstu, jums yra blogai"*, - Osbourne sako Rock Net žurnalui. *"Aš buvau velniškai pripratęs prie kokaino, heroino. Į heroiną nebuvau labai įklimpęs, bet kurį laiką jį vartojau. Morfijus, demerolis, pastovus gėrimas ir piliulės ir visas šis šūdas metų metus."* Dabar jis švarus. Net tabakas yra ne, ne... Jis save apibūdina taip pirmas tris dienas nerūkant, - *"Šėtonas, prievartaujantis savo bjauresnį broliuką"*. Maistas yra jo silpnybė. Tiesiog kas buvo jo koncertuose paskutiniu metu, be abejonės tai paliudys. *"Aš nesu tas žmogus, kuris pastoviai kartoja - 'aš nerūkau, aš negeriu, aš nevarčiau narkotikų... taigi, aš esu pavyzdys'. Klausyk žmogau, jeigu aš dabar galėčiau kur nors prisigerti, aš dabar neatsakinėčiau šito interviu. Jeigu aš galėčiau dabar kur nors pasilinksminti ir paskui atsikelti be tų velniškai baisių pagirių, aš dabar gerčiau..."* Juo labiau, jis yra priverstas pastoviai vartoti anti depresantus Prozak dėl kai kurių neurologinių sutrikimų. Visi bandymai mesti juos privertė Ozzy pasijausti gan keistai. *"Tu po truputį tampa apsėstas vieno iš šių dalykėlių. Vienu metu man buvo atsiradus tokia mintis, kad esu kaip Inspector Clouseau rūgštyje. Ir man jau buvo pradėję visur vaidintis sąmokslai ir t.t. Tai mane tarsi prinokina, supranti? Aš ilgus metus buvau nusiteikęs prieš Prozaką, nes galvojau, kad aš nenoriu pažinti nieko, kas man nesuteikia didžiulio*

malonumo, supranti?" Jis vis dar tęsia savo turus, reklamuodamas paskutinį albumą "Ozzmosis", kuris vien Amerikoje buvo parduotas daugiau nei milijono kopijų tiražu. Vienas iš turų vadinasi "Atsistatydinimas Čiulpia Turnė", tarsi išvada po jo trumpo atsistatydinimo laikotarpio, sekusio po 1991 metų albumo "No More Tears" turų. *"Aš tarsi praradau suvokimą, aš taip ir nesupratau, kodėl taip padariau"*, - sako jis apie tą laikotarpį. - *"Aš jaučiausi tarsi pelė bėganti ir bėganti tuo pačiu mąstymo ratu, 'Kur mane tai nuves?'. Kažkada tam turėjo būti padarytas galas. Ką man reiškia, jei aš parduotu 50 milijonų albumų? Aš vis dar bėgu tuo prakeiktu rateliu"*. Taigi, jis ištrūko iš rato ir 1994

metus apibrėžia kaip geriausius metus savo gyvenime, nes juos praleido savo namuose Anglijoje kartu su

žmona ir menedžere Sharon bei su savo mažais vaikais. Be to, galų gale jis suvedė sąskaitas ir su savo asmeninėmis silpnybėmis. *"Aš labai sudėtingas žmogus. Kai aš pasijaučiu laimingas, iš karto pasijaučiu ir nesaugus"*, - jis sako, atskleisdamas, kad laikas nuo laiko jis pastebimai susitraukia ir sumažėja pats savyje. *"Aš supratau, kad dauguma kūrybingų žmonių savyje turi kažkokią pašėlimo gyslą. Mums*

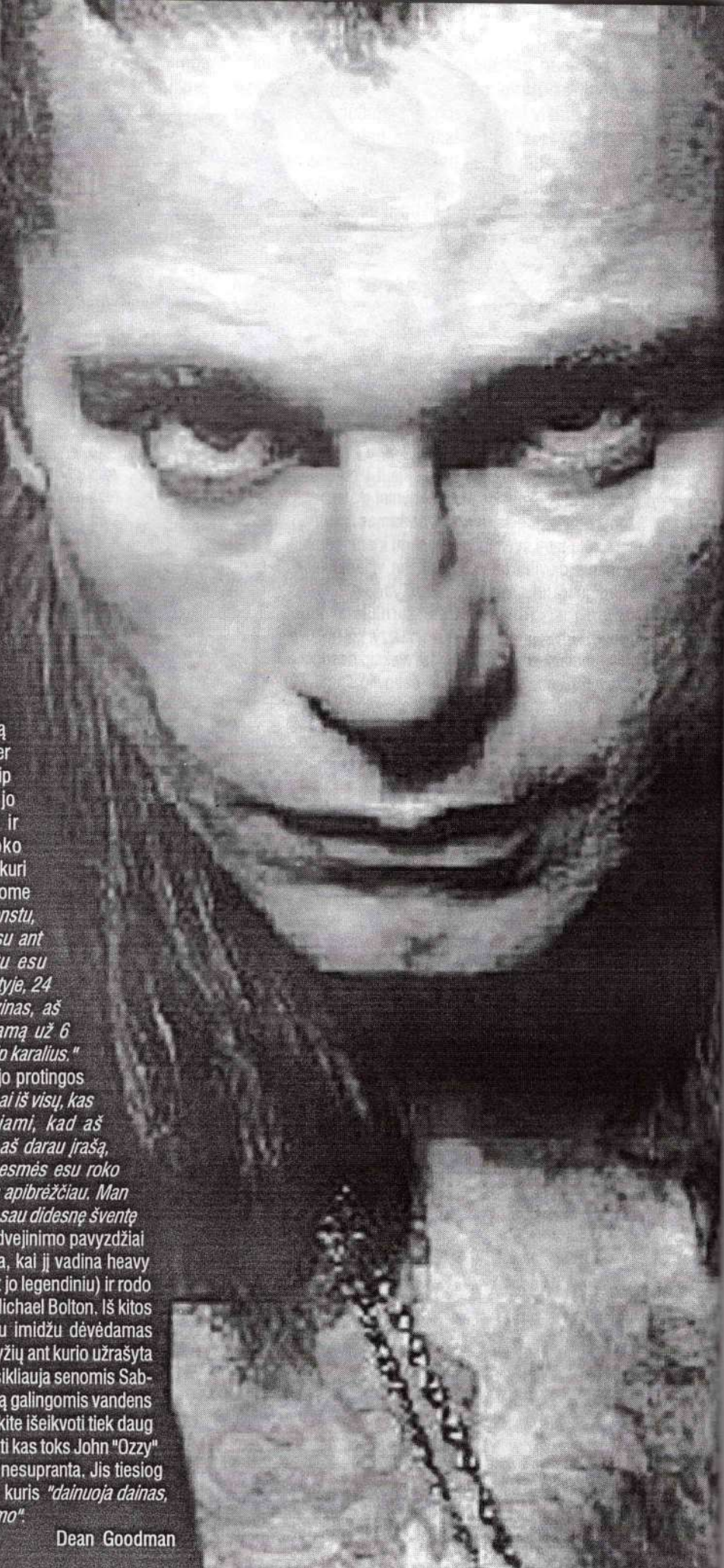

pastoviai kažko reikia, nesvarbu ar tai aterialu, ar tie-

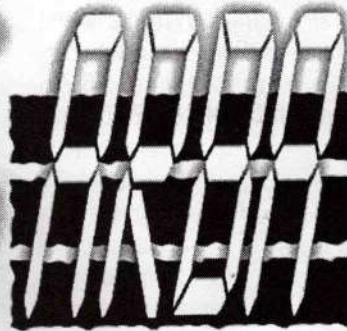
siog dvasiška. Aš visada maniau, kad kai žmogus turi galybę pinigų, tai nebelieka dėl ko jaudintis. Visa tai yra didelis šūdo gabalas. Aš atsikelčiau rytą ir pradėčiau jaudintis dėl to, kad nebeturiu dėl ko jaudintis, supranti?"

Ozbourne jaudinasi net ir dėl to, kad "Ozzmosis" galėjo pasirodyti šūdinas. Albume buvo nemažai gabalų atėjusių dar iš "No More Tears" eros. Prodiuseris Michael Beinhorn (Soundgarden, Soul Asylum, Red Hot Chili Peppers) sulipdė "Ozzmosis" atrinkdamas 10 dainų iš keturiasdešimties, kurias Ozzy parašė kartu su tokiais nežinomais "muzikos daktarais" kaip Mark Hudson, Jim Vallance ir Steve Dudas. Ozbourne mėgstamiausia - lopšinė "My Little Man", kurią parašė kartu su Steve Vai. Jis vis dar galvoja, kad reikėjo daugiau roko gabalų, tokių kaip "Perry Mason", "Thunder Underground" (kuriam tekstą sukūrė Black Sabbath žmogus Geezer Butler) ir "My Jekyll Doesn't Hide." Kaip ir visuose Ozzy daiktuose, taip ir jo gyvenime esantis susidvejinimas ir neapykanta, kuri įtakoja šiuos roko gabalus, yra tik pusės širdies reikalas, kuri ir yra tamsiosios pusės, kurią mes žinome ir mylime priežastis. *"Kadangi aš senstu, aš rašau, koks piktas ir užsipi**s esu ant viso pasaulio, kai tuo pačiu metu esu apsistojęs velniškai brangiame viešbutyje, 24 valandas per parą manęs budi limuzinas, aš turiu nuosavą lėktuvą ir nuosavą namą už 6 milijonus baksų Anglijoje ir gyvenu kaip karalius."* Jis nelabai norėjo turuoti, bet jį įkalbėjo protingos galvos iš įrašų kompanijos. *"Atsiliepiamai iš visų, kas klausėsi albumo, buvo tokie teigiami, kad aš pagalvojau, 'gal aš ir vėl klystu'? Kai aš darau įrašą, visada be galo jį tarsi ištraukiu. Aš iš esmės esu roko muzikantas ir kuo toliau, tuo tai tampa apibrėžčiau. Man atrodo, kad prodiuseriai dabar suteikia sau didesnę šventę nei sukništi roko muzikantai."* Kiti susidvejinimo pavyzdžiai paaiškėja, kai jis pasako, kad nekenčia, kai jį vadina heavy metal krikštaitėviu (net nedrįsk pavadinti jo legendiniu) ir rodo jį baladžių katalogą, kuriuo didžiuojasi Michael Bolton. Iš kitos pusės, jis mėgaujasi savo satanistiniu imidžu dėvėdamas maitutę su piešinėliu, kur Ozzy laiko kryžių ant kurio užrašyta "RIP Ozzy". Koncertuose jis visiškai pasikliauja senomis Sabbath melodijomis ir tada atvėsina publiką galingomis vandens čurkšlėmis. Trumpiau tariant, nesistenkite išelkvoti tiek daug smegenų ląstelių besistengdami suprasti kas toks John "Ozzy" Ozbourne yra iš tiesų, nes jis ir pats to nesupranta. Jis tiesiog darbo klasės vaikiną iš Birminghamo, kuris *"dainuoja dainas, kurios man atrodo yra vertos dainavimo"*.

Dean Goodman

666

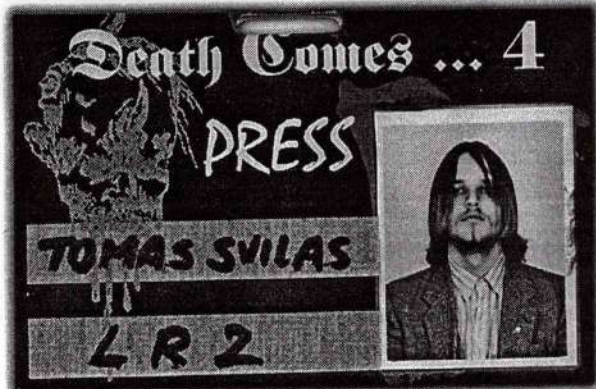
SUNKIOJI

MUZIKA

RADIJOSE

RADIOGAMA

LR 2 (Lietuvos Valstybinio Radio Antra Programa)
TOMAS (22 - 44 77 25 • mob. 298 - 065 78)
PENKTADIENIS 10.05 val. • SEKMADIENIS 21.30 val.

- Galima klausyti net trimis diapazonais - vidutinėm bangom, UTB ir FM.
- Trunka valandą.
- Gyveni ir lauki, kada viskas ten keisis.
- Jau ketvirti metai tai yra pastovu tik anksčiau 5-dienį prasidėdavo 11 val. ryto. Dabar valanda atgal nukėlė.
- Visi žino kas ten buvo su visokiom valdžių krizėm ir visa kita.
- Dirba daug žmonių, kurie iš prigimties nėra blogi, bet kai kuriems tiesiog neduota dievo dovana būti radijo vadovais. Jie gal ir stengiasi, bet gali tokių dalykų pridaryti... sukelti viską aukštyn kojomis. Sukeisti vietomis laidas ir pan.
- Aš nenoriu, kad pencininkas įsijungtų radio imtuvą ir girdėtų mano laidą. Jam tai nepatiks. Ir jeigu aš būčiau vadovas, aš tikrai nekeisčiau laidos laiko, kad ją girdėtų pencininkai ir paskui purkštautų, kad ten kažkokie triukšmai ar pan. Kita vertus, aš nenoriu, kad kažkoks jaunimėlis, per kažkokį atsitiktinumą užėjęs ant LR 2 bangos, girdėtų laidas pencininkams. Aš noriu, kad jie girdėtų manolaidas. Tie žmonės nesupranta, kada reikia kokią laidą dėti, ir jie apverčia visą tvarkaraštį aukštyn kojom.
- Aš jais nepasitikiu.
- Aš atėjau ankstyvą 1994 pavasarį. Kai Užkuraitis išėjo į Laisvą Bangą, jie surengė konkursą ir buvo gal 5 ar 6 pretendentai. Kažkokių mergiočių iš konservatorijos priėjo. Man pasakė, kad mano lietuvių kalba nebloga. Jiems aš kažkaip patikau. Sako, - "vat, gali padaryt interviu? Mes norim pažiūrėt", bet net nedavė diktofono. Sako, - "padaryk ką nors tokio, kad mes pažiūrėtume ar tu tinki ar ne". Aš grįžau namo ir buitinėm sąlygom sumontavau

visą laidą. Ir nunešiau. Moteriškėm patiko kaip aš viską padariau.

• Tada dar buvo Užkuraičio ruošiamas kažkoks topas, bet kadangi buvo atsiradę komercinės stotys, tai į ją apskritai nėjo joki elaiškai ir t.t. Aš ją iš karto pramečiau ir padariau informacinę laidą. Kita Užkuraičio laida buvo apie avantgardinę muziką. Avantgardo aš nelabai ką variau, o kažką reikėjo daryt. Tuo metu aš klausiau daugiau sunkios muzikos.

• Nenoriu, kad kas nors galvotų, jog esu tos srities profesionalas. Kartais jaučiu, kad apskritai ne savo lėkštėje sėdžiu. Nutariau, kad jeigu noriu, kad Lietuvos Radiją kažkas išgirstų, tai reikia kažką smarkiai trenkt. Taip sugalvojavau, kad trankesnė muzika geriausiai tiks. Na ir pradėjau vieną po kito tempti sunkesnės muzikos kompaktus.

• Iš pradžių tik grojau muziką, bet paskui ir kažkokios medžiagos atsirado ir t.t.

• Aš studijavau filologynę.

• Nežadu nieko keist.

• Mano tikslas ir buvo konkuruot su senas, galias tradicijas turinčia n -tąja Sėklos laida. Niekam nereikalinga, kad dar ir aš pradėčiau daryt lygiai tą patį. Tai nebūtų buvę originalu. Aš galvojau padaryt kažką truputį kitaip.

• Režisierės mums visą laiką sakydavo, kad tai vis tik turi būti žurnalistika. Užsimindavo.

• Ten praktiškai gali dirbt ką tu nori.

• Aš pagalvojavau, kad vienoje metalinėje laidoje akcentas dedamas tik ant muzikos, tai aš pasirinkau vis tik tą dalyką, kuriam turėjau daugiau galimybių - pasiimti reporterį, susirasti žmogų, jį kamantinėti. Man tai buvo ir arčiau širdies ir teisingiau kažkaip jaučiausi

• Gal aš labai ir nenusišneku kalbant apie muziką, bet aš manau, kad kamantinėt žmogų man sekasi kur kas geriau negu leist muziką.

• Labai didelis yra pasyvumas.

• Nuo pat pirmų laidų, kada aš vien tik leisdavau muziką, tikėdamasis, kad kas nors išgirs, aš skelbiau, kad grupės, norinčios, viską ką tik nori - ir jų muziką pragroti, ir reklamą demo padaryti ir t.t., ką tik tai nori.

• Niekas. Turėdavau ieškoti, tempti už ausų. Ir tai gerai jeigu ateidavo į studiją ir turėdavo ką pasakyti. O būdavo, kad ateina ir tokios problemos, kad negali kalbėti.

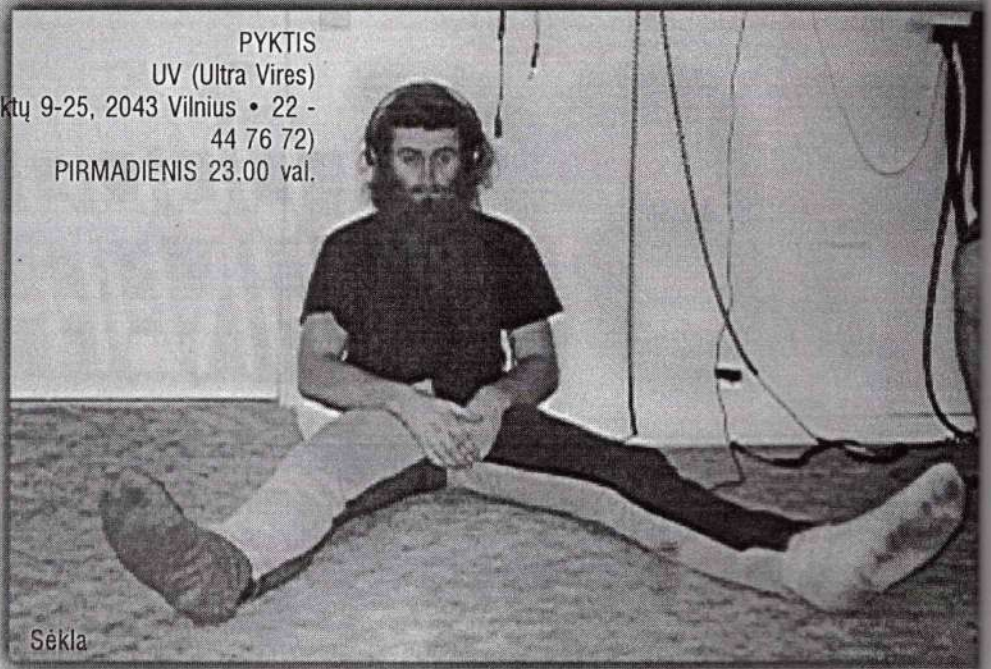
• Problemos kokias nors grupei ateiti į laidą? Jokiu būdu. Aš pats to noriu.

• Ilgis tikrai nesikeis. Nu ir aš kolkas nesiruošiu niekur bėgti.

• Nors ką gali žinoti.

• Išėjimo į eterį laikas gali keistis.

PYKTIS
UV (Ultra Vires)
SĖKLA (Architektų 9-25, 2043 Vilnius • 22 -
44 76 72)
PIRMADIENIS 23.00 val.

- trukmė dvi valandos
- Naktį iš pirmadienio į ant-
radienį.
- Kaitaliojosi. Tris savaites
buvo tik viena valanda.
- Seniau buvo irgi tik vieną
valandą. Tai buvo gana ilgai.
- Tik dienos nesikeitė.
- Su Tinta susitarėm, kad
nebeįsitenkame vienoje va-
landoje ir nebuvo jokių proble-
mų. Jei mes būtume pasakę,
kad mums reikia tos valandos
anksčiau, mes tikriausiai
būtume ją gavę.

- Va.
- Dabar gerai nepamenu, bet atrodo pernai pasidarė dviejų
valandų. Gal ir maišau, bet senokai.
- Keistis neplanuojam, nors aš šnekėjau su Aušriu, kad mes
norim trečios valandos.
- Gaila aš pražiopsojau visą šitą laiką, kai čia buvo visas laidų
kaitaliojimas.
- Čia buvo rugsėjo mėnesį, jei gerai pamenu.
- Paskui norėjo Tyntą atleisti iš programų direktoriaus, bet jiems
nieko neišėjo. Jis sugrįžo.
- Vieną savaitę programų direktorius buvo Algis Greitai tai pas
jį mes ir atsistatėm atgal tas dvi valandas. Kai Tynta grįžo, tai
taip viską ir paliko.
- Jis nebuvo prieš, ir ne jo idėja buvo simažinti mūsų laidą. Kiek
aš suprantu tai buvo padaryta už jo akių.
- Viskas lyg ir susitvarkė, bet dėl trečios valandos kažkaip ir
liko nesutarta.
- Aš norėčiau, kad laida prasidėtų nuo 22.00 val. ir tą pirmą

valandą padaryt kažkokią kitokią, kad daugiau žmonių įvest į tą
muziką.

- Per daug žmonių mano, kad tai yra vien triukšmas.
- Man atrodo būtų labai gera idėja pagroti sakysim metalinių
baladžių nuo dešimtos iki vienuoliktos valandos ir manau, kad
daug kam patiktų tas dalykas. Gal jie paskui įniktų ir į sunkesnę
muziką.
- Kolkas tik lieka ore.
- Jeigu mes kaip laida apskritai išliksime eteryje, tai niekas keistis
lyg ir nežada.
- Aš labai nenorėčiau, kad ji vėl būtų nuo 24.00 iki pirmos
valandos, nes man atrodo, kad kokie trys ketvirtadaliai klausytojų
atkrenta.
- Buvo, buvo.
- Ai, apie tas stotis?
- Viskas prasidėjo M-1. Tie žmonės, kurie neįsivaizduoja koks
buvo M1 '91 metais, tai galiu pasakyti, kad ji buvo normali radijo

KAINA - 4 LT

36 RY PSL

#1
Sepultura • Machine Head •
Ghostorm • Fear Factory • Morgoth •
Clawfinger • Die Krupps • Henry Rollins
• Alanis Morissette • My Dying Bride •
Nailbomb • Biohazard • Pitch Schifter
• Sentenced • Pasaulio naujienos •
Irašų apžvalgos • Fuck You anglų kalbos
pamokėlė • Spaudos apžvalga • Disso-
nance...

Clawfinger • Korn • Samael • Moonspell
• Portishead • Spellbound • Marilyn
Manson • Entombed • Dark Tranquillity
• Dissonance • Žvilgsnis į Internetą •
Metalovos ir punk/alternative/hc įrašų
apžvalgos • Spaudos apžvalga •
Naujienos iš viso pasaulio ir Lietuvos •
Spaudos apžvalga

#2

52 RY PSL

KAINA - 6 LT

stotis ir leisdavo visokią muziką. Atsirasdavo vietos visiems ir buvo teminių laidų krūva. Aš pradėjau ten ir prabuvau gal tris ar keturis mėnesius. 1990 metais nuo žiemos iki nepamenu kiek. Po to užsiraūkė M-1, nes prasidėjo kažkokios nesąmonės tarp Pleikio ir Grušnio. Jie abu norėjo būti soties vadai, ir taip išėjo, kad Pleikys išėjo ir padarė Radiocentrą. Tada atsirado laida Radiocentre. Ten buvo net dvi laidos. Pragaras, kurią vedžiau aš ir Skaistykla kurią vedė toks Mindaugas. Aš grojau visokią thrash ir death. Skaistykloj buvo heavy, progresyvas, hard rokas ir t.t. Jos irgi labai neilgai išsilaiškė. Kelis mėnesius. Mus išmetė. Radiocentras žengė tuo pat keliu kaip ir M1 ir taikė į tą pačią publiką, taigi jiems nereikėjo viso šito. Po to buvo labai ilga, gal kokių keturių ar penkių metų pertrauka.

- Jo, po to į Ultra Vires, nes Doncė, kuris įkūrė tą laidą buvo man pažįstamas iš anksčiau ir kažkaip subrendo tas dalykas, kad norėjosi kažkur paleist kažką ir kažur papliurpt. Jis kažkada pasikvietė mane į Pyktį atvažiuoti papliurpti kaip svečią, nes aš buvau ten kažkaip Kaune. Doncė išvažinėjo į Ameriką ir tai laidą dar kažkiek vedė jo brolis Mantas. Aš pasiūliau Aušriui, Tintai ir sutarėm viską, jokių problemų. Iš kart radom bendrą kalbą, kadangi jis yra labai savas veikėjas.

- Jo, yra toks dalykas, kad BBTV eteryje pasirodys valandos trukmės laida, bet nei dėl laiko, nei dėl nieko nieko konkretesnio aš pasakyt negaliu.

- Spręsis artimiausiu metu, tai kai Kablys bus išėjęs jau turėtų būti atsakymas.

- Kas klauso Pyktį, tas man atrodo pastebėjo, kad kai manęs nėra, tai Algis viską perima į savo rankas. Šiaip užgožiū daugiausia savo pliurpalais aš.

- Aišku dabar pridaryčiau daugiau šūdų negu jis, jeigu pats sėsčiau prie pulsto. Kol nepriprasčiau.

- Algis mėgsta tą muziką ir nusimano joje. Tas yra labai gerai, nes jis gali įsiterpti, ir pats atsineša kažkiek muzikos.

- Jis mokosi medicinoje, tai yra baisiai užsiėmęs.

- Kažko profesionalaus, kad vienas kitą iš pusės žodžio suprastume nėra, bet mes gerai sutariame.

- Jo, aš manau kad tas bus vystoma ir toliau ir ateityje dar tikrai bus svečių. Nesakau, kad bus kiekvieną Pyktį, nes tikrai taip nebus. Svečių turėtų būti ir jeigu kas nors labai nori atvažiuoti į laidą, tegu skambina ar rašo.

- Jeigu važiuoja iš Vilniaus, tai aš galiu pats paimti kokios grupės narį ar pan. ir nuvežti. Jei norės ir parvežti.

- Kas gyvena kitur ir ne pakeliui, tai čia jau jų problemos. Tegų patys galvoja kaip atvaryti iki Kauno.

- Tegų tos grupės nesitiki, kad mes patys skambinsime joms, ieškosim ir prašinėsim, kad atvažiuotų. Jos pačios turi to norėt.

- Aš nenoriu ignoruoti lietuviškų grupių, bet tokių grupių, kurios yra pasidarę neblogą įrašą yra tikrai nedaug.

- Mes su Algiu esame tikrai suinteresuoti, bet turime galybę savų reikalų ir negalime visą dieną sėdėti prie telefono ir gaudyti tas grupes, tempti jas ar pan., tad jeigu jos nenori, tai mes apsieisime ir be jų.

- Mes tikrai padarysim su jais interviu, pasikalbėsime ir t.t. Nuo to bus viskas tik įdomiau.

- Ir ne vien tik grupės, juk ir tu buvai, ir

Ugnius, ir Gintas iš Saulės Radijo ir t.t.

- Yra ir tokių minčių, kad padaryt kažką įdomesnio. Pvz. padaryt vieną laidą tik instrumentalinę, kitą laidą padaryti vien iš koverių...

- Man atrodo rašyt net neapsimoka. Galima pasiskambint. Net ir patiems taupiausiems žmonėms tai bus pigiau. Pirkti voką už 10 ct., ženklą už 50 ct., o dar popieriaus lapą ir rašalą kurį išrašys - tai gaunasi kokie 65 ct. Galima paskambint ir susitarti per vieną minutę, kas yra mažiau nei 20 ct.

- Yra toks dalykas kaip atsakovas, kurio nereikia bijoti. Tai išgirde labai daug kas meta ragelį. Galima pasakyti, kad čia skambina toks ir toks iš tokios ir tokios grupės ir palikt savo tel. nr. ir aš grįžęs paskambinsiu pats.

- Įrašas neturi būti Machine Head lygio, bet užtenka Tamstos ar kitos pagrindinės studijos įrašos. Kad jis bent kiek būtų panašus į įrašą.

TAMSOS ROJUS SAULĖS RADIJAS

GINTAS (Aušros al. 64, Šiauliai • 42 34 25; 42 24 31;
mob. 299 - 368 66 • E-mail: svirplys@hotmail.com)
KETVIRTADIENIS 21.00 val.

- Trunka dvi valandas.
- Ateityje gali išsiplėsti iki trijų valandų.
- 102.5 FM.
- Girdima nemažu spinduliu aplink Šiaulius.
- Girdi Mažeikiai, N. Akmenė, Joniškis, Biržai, Pasvalys, Panevėžys, Telšiai, Plungė, Kelmė, Radviliškis, Raseiniai, Kėdainiai ir t.t.
- Ateityje gali išsiplėsti ir iki Kauno.
- Dabar apglėbiamas plotas yra maždaug 16000 kvadratinį km. Tai yra maždaug milijonas potencialių klausytojų.
- Laida gyvuoja jau visą nęštumą, t.y. 9 mėnesius.
- Gimė planuotai.
- Kadangi Žemaitijos regione nieko panašaus nėra, tai nutariau padaryti.
- Ir padariau.
- Pats esu grupės Outsider vadybininkas, ir tai reiškia, kad ši laida turėjo atsirasti.
- Kitose radijo stotyse dirbti neteko, nors pasiūlymų buvo.
- Nenorėjau išvykti iš Šiaulių, nes gaila mesti pradėtus darbus.

Gintas

- Laida "Tamsos Rojus" turi net ir savo fanklubą.
- Būna nemažai svečių.
- Leidžiu nemažai lietuviškų metalinių grupių.
- Tegu kontaktuoja. Jo svisada yra laukiamos.
- Gyvenime yra viena tiesa, tai ta, kurią tu pats išgeneruoji ir išgyveni, visos kitos kalbos ir tiesos - mėšlas.
- Sveikas gyvenimo būdas - tai laisvas, nesukaustytas ir atviras žmogus.

SUNKIOJI ARTILERIJA
KAPSAI

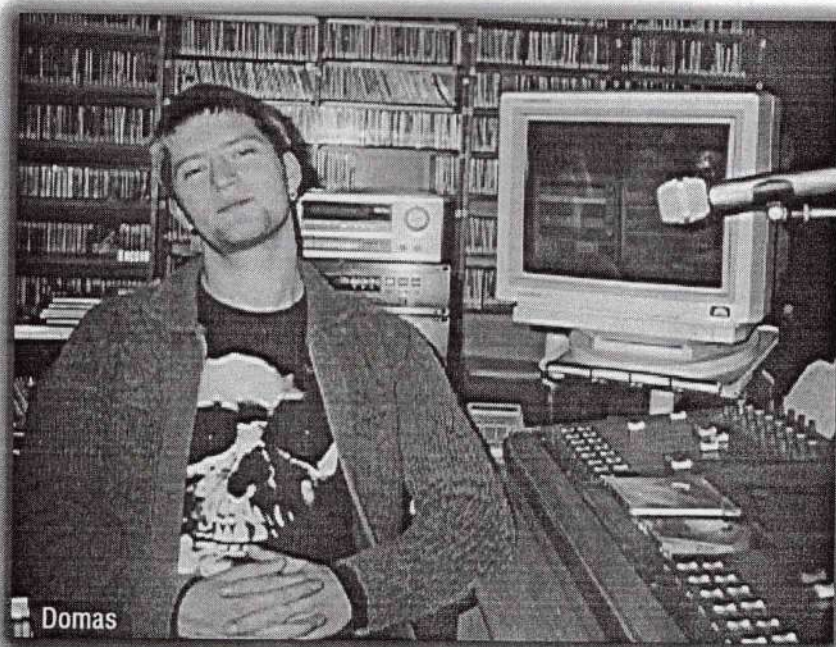
DAINIUS (P.O.Box 28, 4520 Marijampolė • 243-57865 • E-mail: kapsai@mari.omnitel.net)
PENKTADIENIS 24.00 val.

- Bazuojasi Marijampolėje.
- Oficialiai atidaryta nuo rugsėjo 1d. Ganėtinai jauna.
- Skirta metalinei muzikai.
- Iš viso yra trys valandos.
- Gali klausytis visi pilnamečiai.
- Trys metalinės valandos.
- Arčiau negu heavy, nes jam yra kitos laidos.
- Viskas nuo thrash ir t.t.
- Girdima maždaug 50 km aplink Marijampolę. Vilkaviškio raj., Kauno raj. ir visi kiti aplinkiniai rajonai. Kaune negirdima.
- 100.2. Jeigu bastotės kažkur aplink Marijampolę, tai laisvai galite atsikut ir girdėsite rokinę muziką, nes šioje stotyje skamba pagrinde rokinė muzika. Jokių būmčių, jokių kalimų.
- Aš dirbau dar anksčiau, kai buvo bandomoji transliacija. Vasarą sėdėjau čia per dienas ir per naktis ir leidau savo brangų laiką. ir dabar dirbu čia daug. Uždirbu mažai.
- Kolkas entuziazmas.
- Yra alternatyvinė "Keliai ir Klystkeliai", kurią veda toks Gintas iš grupės Modus.
- Aš dar vedu Roko Labirintą. Ten sukasi rokas, heavy, grunge ir t.t. Nuo art rock iki visokio šiuolaikinio alternatyvinio šūdo.
- Roko Labirintas kiekvieną trečiadienį nuo 20.00 iki 22.00 vakaro. Pora valandėlių. Pirmą valandą visam tam klasikiniui hardui, o kita valanda daugiau šiuolaikiniam, tokiam kaip Korn ar Rage Against The Machine.
- Dainius, Dainys, čia nėra taip svarbu.

Dainius

- Man atrodo, kad labai daug klauso, nors pasitaiko, kad išgirst klausant ir M1 ar Radiocentrą. Pagal skambinančius žmones, tai labai nemažai.
- Nemanau, kad daug. Aš žinau realiai, kad yra kokia dešimtbičių, senų undergraudininkų, kurie klauso. Paskui yra dar 10 kokių vaikų. Šiaip kokie atsitiktiniai klauso.
- Būna, kad paskambina koks senis dieras, klausia kas čia per grupė grojo. Jis tipo,- "paleisk ką nors dar tokio panašaus". Pasakau Overkill, o jis sako,- "Gerai Overkill, aš viską rašau iš eilės".
- Tikrai, nemanau, kad jų daug, jeigu kokia 50 klauso, tai čia zaja**s.
- Turėtų iš tikrųjų daugiau būt, bet nesu tuo užtikrintas.
- Laida labai stabiliai stovi.
- Tipu 5-dienis, visi čia grįžta, tūsinasi, tai gal reikia kažkokios kitokios muzikos?
- Bet viskas tvarkoj, nusprendėm, kad niekas nesikeis. Visa laiką ras mus šiomis bangomis.
- Nu jo, aš pats norėčiau, kad ji eitų kokią devintą vakaro, nes aš pats vargu ar laukčiau iki trijų nakties.
- Laukčiau, gal valandą ar dvi pratempčiau ir viskas. Bet ne daugiau. Užmigčiau.
- Reikia būti manjaku, nes laikas tikrai nedėkingas.
- Vieną kartą iš viso prieš trečią valandą padariau pageidavimų koncertą ir taip iš vien paskambino koki 7 žmonės, bet suspėjau pagrot tik keturis gabalus.

Domas

- Tai va. Bus laikraštis. Sunkioji Artilerija, arba Siena arba kad ir senu pavadinimu Griuvėsiai. Čia neturi reikšmės, svarbu, kad jis išeitų, nes aš labai laiko neturiu.
- Ne vien tik kad siųskit įrašus ir informaciją, bet ir visi kas kažką daro, žurnalus ar fanzinius ar dar ką nors, kurie groja, koncertų organizatoriai... Tegu kontaktuoja, jeigu nori padaryt kažkokią reklamą.
- Reikia palaikyt visą šitą reikalą kažkaip.
- Visi gali laisvai atvažiuot, pakalbėt, ir gaus eterio ir t.t.
- Babkių nereiks mokėt.

LABORATORIJA
LAISVOJI BANGA
DOMAS (22 - 44 69 09 • E-mail:
namas@pub.osf.lt)
SEKMADIENIS 16.00 val.

- Kokį mėnesį Laboratorija buvo iš dviejų dalių. Buvo gitarinė dalis ir elektroninė dalis. Jai buvo skirta net 3 valandos. Vyko ketvirtadieniais.
- Buvo gan įdomi laida, bet buvo sunku šefą įtikinti, kad tokios laidos reikia. Laisvosios Bangos formate techno muzika nevaro, nors mes leisdavome tą taip vadinamą intelektualųji techno. Šefui nelabai patiko ta laida ir jis nutarė ją sunaikinti, o vieną mano kolegą net visiškai išmetė iš darbo.
- Aš kažkaip likau ir kažkaip leido atnaujinti tą laidą.
- Dabar ji bus ir gitarinė ir elektroninė iš karto.
- Koi kas truks tik vieną valandą.
- Jeigu koks įdomesnis renginys, tai visada ateis žmonių pašnekėt apie tai.
- Naujienos ir viso pasaulio įvairiausia alternatyvinė muzika.
- Alternatyvinės laidos idėja jau yra labai sena.
- Su Martynu, kuris grojo Marichuanoje labai norėjome tokio dalyko. Kokiais ~95 metais mes dirbome LR3 ir turėjome laidą. Ji išgyvavo kokių pusantų metų. Buvo gan sėkminga ir išpopuliarėjus. Buvo tokia pokštiška laida. Vadinosi Pliurpalų Pliūpsnis. Pats pavadinimas viską pasako. Nieko per daug rimto, bet visokie papokštavimai, truputis informacijos ir muzikos. Ji buvo orientuota grynai į pankroką ir hardkorą. Tada mes buvome labai radikalūs.
- Dabar kažkaip prasiplėtė akiratis.
- Martynas visiškai nuvažiavo į elektronikos lankas.
- Anksčiau buvo girdima visoje Lietuvoje, bet atsisakė. Labai brangu siūstuvus naumuot.
- Dėl girdimumo manau nėra jokios problemos. Manau, kad tokia muzika daugumoje klesti miestuose ir visi svarbiausi miestai mus girdi.
- Gaila aišku, kad nepasiekia tų entuziastų, kurie sėdi kokiam nors mažame miestelyje, bet čia ne nuo manęs priklauso.
- Ilgėt ateityje gali, bet kolkas reikia gerai užpildyti tą vieną valandą... (čia užsikirto diktofonas, tad daugiau nei vieno žodžio ištraukt nepavyko).
- Iki Naujų Metų tikrai nesikeis.
- Nelabai ką pakeisi.
- Laida eina grynai iš entuziazmo.
- Kartais, kai pasiruošiu, papasakoju apie kokią nors grupę, apie naujausius įvykius, bet kartais.
- Būdavo.
- Buvau kelis pasikvietęs, bet buvo šiaip įdomūs žmonės.
- Buvo vienas mano draugas, kuris Amerikoje mokosi ir stažavosi alternatyvinėje sotyje, po to buvo pora veikėjų, kurie Anglijoje festivaliuose lankėsi su Metallica, Marilyn Manson ir t.t. Dar draugų pora, kurie groja Mountain Side grupėje.
- Nuo sausio 14 d.
- Tuoj bus metai.
- Ta proga aš galvoju padaryt visų metų topą. Susumuot iš visų kas savaitinių top tryliktukų.
- Ne, ne, ne, aš radijui seniai.
- Jau devynsdešimtais metais buvo Kaune toks Kauno Radiofonas ir greit numirė po metų. Ten buvo pradžia. Iš pradžių buvo akustinis pusvalandis, paskui šiaip toks py**bolinimasis, tokia muzika juokinga ir t.t. Po to buvo Kaune toks studentų radijas Kreizhauzas. Po buvo pati pradžia Ultra Vires. Po to buvo Radiocentras. Grynai dydžėjaus darbas. Po to vėl Ultra Vires.
- Aš pats pasirinkdavau gabalus.
- Tangomanija aplamai yra daugiau orientuota į roką.

Kęstas Krilavičius

Darius

ALTERNATYVA ULTRA VIRES

DARIUS (27-531392) •

E-mail: music@lnk.balt.net)

ANTRADIENIS 24.00 val.

- Nuo vidurnakčio iki antros.
- Po antros eina šiaip muzika.
- Kolkas stabilu.

ALTERNATYVA

ULTRA VIRES ETERYJE KIEKVIENĄ ANTRADIENĮ 24.00 VAL.

Denktus metus pasitinkam

Ruination

Vakaras šaltas ir tamsus. Prie Vilniaus Katedros varpinės budi Ruination bosistas Andrius. Jis vienas. Donatas, vokalistas, net gyvendamas visiškai šalimais, niekada neateina sutartu laiku. "Jam reikėjo pranešti, kad lauksim valanda anksčiau, tai gal ir būtų nevelavęs",- besijuokdamas pasako Andrius. Sužiba cigarečių žiburėliai, užsimezga pokalbis apie neseniai vykusį koncertą Klaipėdoje, į kurį ne tik, kad neatvyko žadėtieji Sinister, bet dar ir vietinių "skinių" dėka, į Vilnių traumuoti sugrįžo keli gerai žinomi pogrindžio veikėjai, muzikantai. Andrius aiškiai reiškia panieką tiek koncerto organizacijai, tiek ir Klaipėdos "berniukams". Galų gale pasirodo ir Donatas. Jis gerai nusiteikęs, linksmas ir judrus. Tikriausiai dar nespėjo sušalti. Kurį laiką dar stoviniuojama besistengiant nutarti, kur galima būtų šiltai ir ramiai prisėsti. Nuosprendis padarytas - patraukiame link neseniai atidaryto naujo alaus baro "Žemaičiai" filialo. Donatas - tikras senamiesčio žinovas. Jo vedami tamsiais kiemeliais, galų gale pasiekiamo "pažadėtąją žemę". Čia šilta ir šviesu. "Tris didelius". Tiršti cigarečių dūmai užpildo likusią erdvę, kol visi

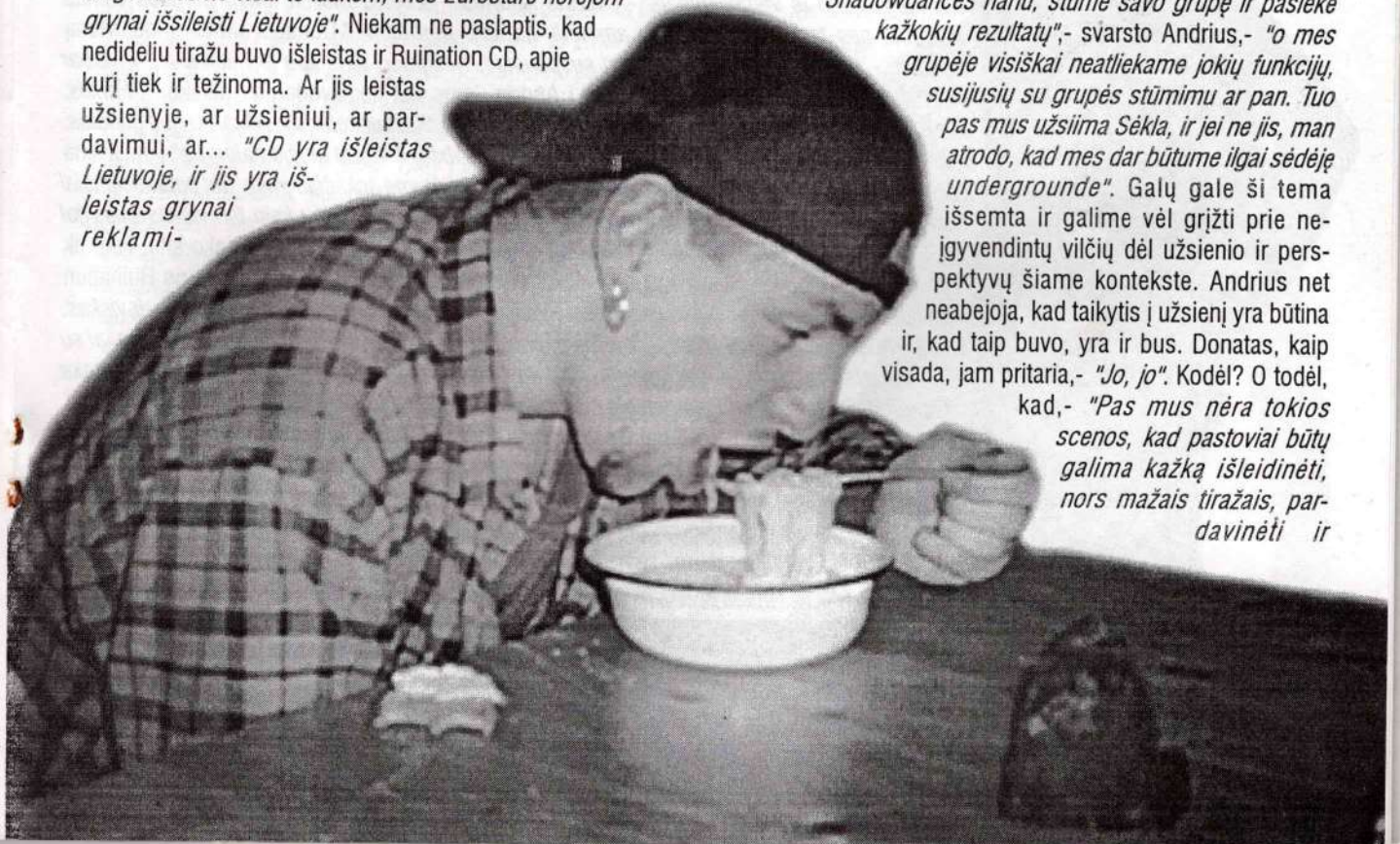
šildosi ir aptarinėja paskutinių dienų įvykius, naujienas perskaitytas tiesiog einamuoju momentu vartomuose Kablo puslapiuose. Iš kuprinės tarsi tarp kitko ištraukiamas diktofonas, spragtelė spaudžiamas "Play" klavišas. Jiems tai jau ne pirmas tokio tipo pokalbis, todėl abu jaučiasi visiškai laisvai, nesivaržo. Kadangi tiek Andrius, tiek ir Donatas grupėje groja visiškai neseniai - grupės vystymosi, istorijos tema atidedama į šalį. Pradedama ties ta riba, kai jie atėjo į grupę. "Kai mes atėjome į grupę, jau buvo sukurti kažkokie gabalų karkasai, na ir mes dar šiek prisidėjome prie galutinio varianto",- pradeda Donatas. "Praktiškai didžioji dalis visko buvo jau kaip ir padaryta, o mes per daug pretenzijų ir nereiškėme",- savo nuomonę pasako ir Andrius. "Žodžiu, kai mes atėjome, visa medžiaga "Visionary Breed" jau buvo paruošta",- apibendrina

Donatas. Lyg tarp kitko prisimenu jau seniai neduodantį man ramybės klausimą dėl aktyvaus Donato reiškimosi įvairiausių stilių ir pakraipų grupėse. Ir jis paaiškina,- "Atvirai pasakius, aš nesu linkęs prie ko nors konkrečiai, aš

*tiesiog esu plačių pažiūrų žmogus. Man visiškai po**ui. Galiu klausytis nuo džiazo iki visiško industrialo, nuo noizo iki ambiente ir t.t. Svarbu, kad muzonas zaja**s, kad jis man prie dūšios būtų". Taip, jis toks. Bet kalba vėl sugrįžta prie Ruination, kurių kasetė "Visionary Breed", pasak kai kurių LT pogrindžio autoritetų, po truputėlį tampa labiausiai parduodamu visų laikų Lietuvos metalovu produktu. "Nu jo, ko gero ji iš tikrųjų tampa geriausiai Lietuvoje parduodamu visų laikų metalovu produktu",- tam neprieštarauja ir Andrius. "Kalbėk garsiau",- išrėžia jam pastabą Donatas. "Nu taip, ko gero ji tampa",- rėkte išrėkia Andrius ir abu pradeda garsiai juoktis. "Mes tik žinom, kad ji yra pakankamai gerai perkama",- dar priduria Andrius. "Jo",- priduria ir Donatas. "Gal būt to priežastis yra ta, jog kasetė paskutiniu metu pardavinėjama tik po penkis litus?",- paklausiu ir iš muzikantų veidų išraiškų suprantu, kad pasakiau visišką nesąmonę. "Kiek aš žinau, ji kainavo 5 Lt tik mūsų jubiliejaus koncerte",- paaiškina padėtį bosistas. "Jo",- trumpai ir aiškiai išdėsto savo nuomonę Donatas. "Šiaip ją platina Eurostar",- tęsia Andrius,- "bet tą kasečių dalį, kuri priklauso mums, mes galime pardavinėti ir palankesnėmis kainomis". Jeigu jau užsiminta apie Eurostar, tai būtų tikra nuodėmė nepasiaiškinti išsamiau apie visas subtilybes, susijusias su šia kompanija, nes kai buvo paskelbta, jog kasetę išleis būtent Eurostar, daug kas buvo ne tik, kad nustebinti, bet tiesiog priblokšti. "Matai, Eurostar yra Lietuvos firma ir ji leidžia Lietuvai, todėl norint pasiekti kažkokius didesnius skaičius, reikia groti muziką masėms, o ne tokią kaip mes varom. Tai yra geriau negu nieko, o gal net ir geriau negu Bomba - aš nežinau",- pasakoja Andrius. "Jo, "promoušinas" čia gula ant mūsų pačių pečių",- tęsia Donatas,- "Eurostaras tik išvežioja kasetes po visokias parduotuves, o visa kita yra mūsų reikalas, ką mes patys kur išsiunčiame, ką kur parduodame, ką kur patys padarome". "Aš kiek žinau, tai iš pradžių jie pakankamai gerai mumis rūpinosi",- atranda vis daugiau teigiamų faktų Andrius,- "reklamą kažkokią darė, mokėjo už kažką pinigų, už ką galbūt mes patys būtume negalėję susimokėti ir tai nebuvo blogai. Mes ne visai to laukėm, mes Eurostare norėjom grynai išsileisti Lietuvoje". Niekam ne paslaptis, kad nedideliu tiražu buvo išleistas ir Ruination CD, apie kurį tiek ir težinoma. Ar jis leistas užsienyje, ar užsieniui, ar pardavimui, ar... "CD yra išleistas Lietuvoje, ir jis yra išleistas grynai reklami-*

niais tikslais, o ne pardavimui ar pan.",- pertraukia neiškentęs Donatas. "Jis yra ne išleistas, o grynai padarytas reklamai",- pataiso kolegą Andrius,- "tai panašiai kaip pats už savo pinigų įrašai muziką, o paskui už savo pinigų dar ir pasidarei kompaktą. Originalus variantas nebuvo daromas todėl, kad jo tiesiog neapsimoka daryti pačiam". Taigi, Ruination CD Lietuva taip ir neparagavo, nes visas tiražas išsibėgiojo po užsienio leidybines kompanijas, besitikint surast kažkokią firmą, panorėsiančią pasirašyti su Ruination kontraktą. Tad argi yra kažkoks skirtumas tarp kasetės ir CD, kai kalba eina apie vienkartinį per klausymą? Pasirodo yra. "Matai, kai viskas padaryta su "masteringu", tai yra kažkaip paprasčiau visa tai prastumti, nes kasetes ten apskritai mažai kas klauso",- įsitikinęs Donatas. "Mes jo tikrai nepardavinėjom",- vis negali nurimti Andrius,- "tai buvo skirta tik firmos sumedžiojimui". Kas liečia rezultatus - jie, tikriausiai, nėra tokie, kokių buvo tikėtasi. "Atsakymų buvo gal pora",- su ironija išrėžia vokalistas. "Teigiamų atsakymų, ar kažkokių pasiūlymų nebuvo",- kur kas konkrečiau atsako Andrius. "Jo, tas pats šūdas kaip ir visą laiką",- piktokai atsiliepia Donatas,- "tipo nėra laiko, užsiėmę ir t.t.". Andrius dar priduria, kad,- "yra daug užsienietiškių grupių, su kuriomis yra patogiau bendrauti ir pan." Taigi, "tas pats šūdas kaip ir visą laiką". Bet negalime objektyviai spręsti apie pasekmes pakankamai neįsigilinę į priežastis. Kaip teigia patys grupės nariai, buvo orientuojamasi į garsesnes firmas, kurios jau išlindę iš pogrindžio, tai yra tikrai didelės. Kodėl? Į šį klausimą gali atsakyti tik pats Sėkla, kuris, pasak Donato,- "viską darė savo nuožiūra, nes apie visokias firmas žino kur kas daugiau nei mes. Bet mes visiškai nenorime pasakyti, kad tai Sėklos kaltė. Pas mus santykiai su Sėkla labai geri",- išsigandęs likti neteisingai suprastas skuba paaiškinti Donatas. "Nors gal ir būna šiokių tokių incidentų",- trumpam suabejoja savo žodžiais, bet jį pertraukia Andrius,- "Bet tai ne esmė". "Jo",- linksmai pritaria Donatas, lyg dėkodamas už greito sprendimo suradimą. "Matai, tarkim Juodas, būdamas pats Shadowdances nariu, stūmė savo grupę ir pasiekė kažkokių rezultatų",- svarsto Andrius,- "o mes grupėje visiškai neatliekame jokių funkcijų, susijusių su grupės stūmimu ar pan. Tuo pas mus užsiima Sėkla, ir jei ne jis, man atrodo, kad mes dar būtume ilgai sėdėję undergrounde". Galų gale ši tema išsemta ir galime vėl grįžti prie neįgyvendintų vilčių dėl užsienio ir perspektyvų šiame kontekste. Andrius net neabejoja, kad taikytis į užsienį yra būtina ir, kad taip buvo, yra ir bus. Donatas, kaip visada, jam pritaria,- "Jo, jo". Kodėl? O todėl, kad,- "Pas mus nėra tokios scenos, kad pastoviai būtų galima kažką išleidinėti, nors mažais tiražais, pardavinėti ir

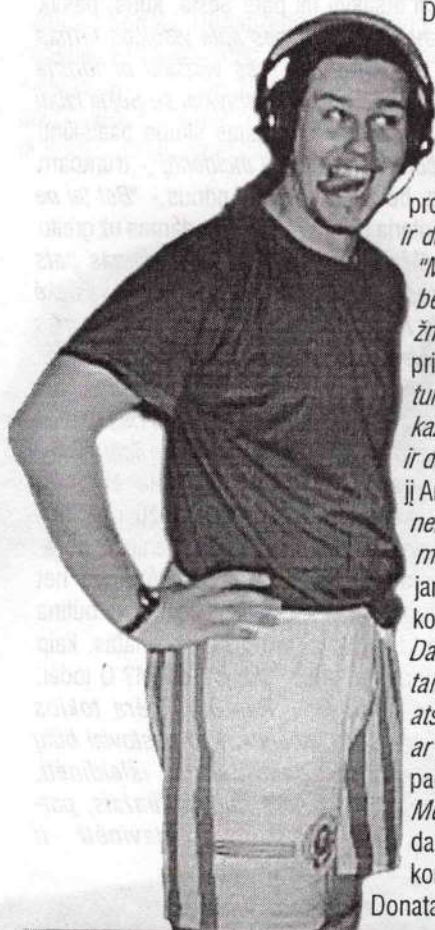

gauti kažkiek pinigų kitam įrašui."- sako Andrius, - "Lietuvoje gyvena per mažai žmonių, kad būtų galima grot tokią muziką ir kažką pasiekti". Ką gi, paprasta, elementari ir neginčijama tiesa. Bet grįžkim į realybę ir prisiminkim, kad Ruination tik ką atšventė savo penkerių metų gitmadienį.

Donatas juo patenkintas, - "Esame visiškai patenkinti dėl žmonių, dėl pačio pabujojimo, draivo viso - viskas tvarkoj, bet dėl pačio sugrojimo, tai... Matai, susiėjom po velnias žino kokio ilgumo pertraukos...". "Neišėjo mums tiesiog paruošt kažką rimčiau, t.y. kažką ypatingo",- gailisi Andrius. Ir kaip visada jam pritaria Donatas, - "Jo". "Buvo per koncertus ir visokių smulkių nesekmių",- pasakoja Andrius, ir Donatas tuoj prisimena paslaptinę klavišisto instrumento "adaptorius" dingimo istoriją, - "Žodžiu, kai mes soundček 'ą sugrojinėjom, tai klavišistas paliko adaptorių kuriuo pajungiami klavišai, ir mes kažkaip ten tarėmės su anglų grupe, kad mes jiems paskolinsim adaptorių ir jie pagalvojo, kad mes čia jiems palikom ir įsidėjo į tašę, o mes paskui jo ir neradom. Nu ir teko grot be klavišų, o paskui, kai jau mes atgrojom, jie parodė jį, sako "čia gal jūsų?" Ir dėl to net nesugrojom poros gabalų ir...". Įsikalbėjusį Donatą netikėtai pertraukia Andrius, kuris skuba pasakyti, kad, - "Iš kitos pusės gal ir gerai, kad kai kurių gabalų ir negrojom". Beje, dauguma buvo labai nustebe, kai sužinojo, jog pagrindinė koncerto grupė Ruination gros ne paskutiniai, o viduriniai. Iki šiol buvo įprasta, kad koncerto grupė groja paskutinė, bet, kadangi ta tradicija atėjo iš svečių šalių, Lietuvoje jai atrodo nelemta prigyti, ar bent jau taip mano grupės Ruination bosistas Andrius, - "Žinodami kaip viskas vyksta su Lietuviška publika, mes tiesiog... Tai iš pradžių buvo aišku, kad mes grosime viduriniai, nes paprastai geriausiai išeina groti kažkur per vidurį. Ne pačioj pradžioj, ne pačiam gale, o būtent pačiam viduryje". Ir Donatas paaiškina kodėl, - "Chebra būna pačiam įkarštyje, ir nebūna užmigę ar pan. Nu pats matei kas per anglus ten dėjosi". "Lygiai tas pats kaip ir per Turbo Reanimaciją",- jį dar papildo Andrius. "Jo, jo, visiškai jokio tūso",- paaiškina nebuvusiems koncerte

Grupejeje mes esame

Donatas. Apie ateties planus muzikantai nelabai norėjo kalbėti, bet vis tik pavyko išplėsti bent tai, kad įrašą planuojama daryti pavasarį, o konkrečiau - balandžio/gegužės mėn. Savo nenorą kalbėti apie ateitį jie paaiškino tuo, kad paprastai visi daug prisišneka, priplanuoja, o paskui gailisi, kad tai pasakė, kai planai visiškai pasikeičia. Beje, Andrius net yra įsitikinęs, kad nauji gabalai nebus grojami koncertuose kol nebus išleista kasetė ar CD, motyvuodamas tai tuo, kad dainos gali tapti labai nuvalkiotos dar net neišleidus albumo. Beje, naujos programos ruošimas jau įsisiūbavo ir pasak Donato, - "Vyksta net labai intensyvus jos ruošimas ir dabar į gabalų kūrybą yra įtraukta didesnė dalis grupės narių". O argi ne taip buvo seniau?

"Mes gal šiek tiek nepatenkinti buvom, kad per šito albumo darymą buvo, ne tai kad diktuojama, bet kūryba ėjo iš vienos pusės",- svarsto Andrius, - "Žodžiu muziką buvo parašęs vienas žmogus, nes tada gal per mažai ambicijų kažkaip parodėm?" Donatas randa ir dar vieną priežastį, - "Tiesa, ir laikas buvo labai suspaustas, nes įrašo data lipo ant kulnų ir.. ir dabar turim jau... kiek gabalų?",- jis atsisuka į Andrių, kuris net negalvodamas atsako, - "Penkis, kažkur keturis". "Jo",- dabar tarsi prisimena ir Donatas, - "Kažkur keturis visiškai naujus gabalus, ir dar žadam artimiausiu metu įrašyt pora senesnių gabalų." "Kurie neįėjo į albumą",- patikslina jį Andrius ir iš karto seka Donato pasiteisinimas, - "Mes būtume anksčiau įrašę, bet paprasčiausiai nebuvo laiko". Galų gale Andrius nusprendžia, kad, - "Dar nėra aišku kaip ten viskas bus, gal mes per tą laiką padarysim kažką visiškai naujo...".- o vokalistui nelieka nieko kito, kaip tik jam pritarti, - "Jo, jo". Staiga kalba netikėtai peršoka prie koncertų, o būtent prie Ruination koncertavimo užsienyje. "Šitas koncertas Rygoj ir buvo pirmas mūsų gigas užsienyje. Ir viskas. Dabar ruošiamės važiuot į Čekiją, kur tokioj poroj kaimelių bus, ne didmiesčių aišku, gig 'ai su tais pačiais Tortharry ir pažiūrėsime kaip ten viskas",- Donatas. Ir Andrius, - "Kaip toks atsakomasis vizitas. Bet kokių atveju tas yra gerai". "Ir paskui žiūrėsime, tik aš tiksliai nežinau, ar ten kas nors gausis",- vėl Donatas, - "bet gal kažkas Vokietijoje su Night In Gales". Ir tašką padeda Andrius, - "Jo, yra tokie planai padaryt tokį mini turelį Vokietijoje, bet tai jau po Naujų Metų". Ar niekada nepagalvojote, kad Ruination tampa ne tik viena perkamiausių, bet ir daugiausiai koncertuojančių grupių Lietuvoje? Maždaug metų bėgyje grupė sugrojo virš 30 koncertų ir tai jau tikrai daug. Tikriausiai rekordinis pasiekimas metalovai grupei Lietuvoje. Donatas teigia, kad jie koncertuoja beveik kiekvieną savaitę. Andrius paaiškina, kodėl jo supratimu

labai skirtingi žmonės

taip yra, - "Čia buvo net girdėt tokie nepatenkinti balsai, kad kur Lietuvoje tik metalinis koncertas - pastoviai dalyvauja vos ne tos pačios grupės - Garrote, Merresin ir Ruination. Vis tik čia nieko nepadarysi, nes kai mus kviečia - mes visą laiką atvažiuojam. Tik vieną kartą per visą tą laiką, kol aš groju grupėje mes nenuvažiuojam koncertą dėl tikrai rimtų priežasčių, o šiaip visą laiką. Nebūna problemų dėl transporto kaip kitiems ar pan. Tiesiog - mus kviečia - mes važiuojam ir viskas". Sėkla, Ruination menedžeris, kuruoja ir dar vieną į Lietuvos vedančiuosius pretenduojančią grupę Merresin, kurios nariai, kaip paaiškėjo, labai gerai sutaria su Ruination. Jie dažnai susitinka koncertuose ir kaip teigia Donatas, - "Yra labai geri Ruination korešai". Bet apie įrašinėjamą LNK Records Donatas net negalvoja, - "Man atrodo, kad vargu ar mes įrašinėsim ką nors LNK. Mes norėjom vat tą penkmečio giją įrašyti ir gal būtumėme išleidę, bet kadangi ten gavosi ochu**nas pravalas, tai net nežinau, ką ir galvot". Andrius bando taisyt padėti, - "Nėra gal, kad taip visai jau blogai. Sakė, kad visai neblogger ten gavosi", - bet Donatas negailestingai jį trauškina, - "Ne, mums dar anksti leisti kažkokius koncertinius dalykus. Dar reikia šiek tiek pakoncertuoti". Kitas svarbus dalykas grupės karjeroje yra jos koncertinis imidžas. Jeigu pamenate straipsnį Kablyje apie Ghostorm, tai jie į tai žiūrėjo visiškai skeptiškai, nors vos po kelių savaičių "Black Box" prezentacijoje pasirodė ant scenos su juodais, blizgančiais kostiumais. Kada Ruination pradės rūpintis savo imidžu? "Mes dėl koncertinio imidžo pastoviai ir galvojame, ir bandom kažką padaryti, bet iki šiol kažkaip nelabai kas gaunasi", - teisinasi Donatas, o Andrius ir vėl pabando paaiškinti kodėl, - "Matai, grupėje mes esame labai skirtingi žmonės. Kas vienas yra artima, galbūt kitam nelabai. Ir taip gaunasi, kad labai sunku kažkokį bendrą tašką rasti". Ir galutinis Donato sprendimas yra dar kurį laiką paplaukti pasroviui - gal ims ir priplauks?!?,- "Man atrodo tai kažkaip savu laiku ir savaime ateis. Juk mes dar palyginus neilgą laiką kartu". Ir pabaigai, kaip ir koncertuose pagrindinės grupės, svarbiausias klausimas - fanai. Atrodo, kad grupė į juos žiūri pakankamai palankiai, ir ne tai, kad dirbtinai stengiasi nesudaryti atstumo tarp

Man visiškai po *** ui

grupės ir fanų, bet priešingai, patys nejaučia jokių atstumo ir su jais bendrauja tarsi su sau lygiais. Nulipę nuo scenos jie tarsi užmiršta apie Ruination ir elgiasi kaip eiliniai vyrukai - išgėrinėja ir kalbasi su aplinkiniais lyg patys būtų atėję į koncertą tik pasižiūrėti ir pabujoti. Tas pats požiūris išlieka ir gatvėje. Apie tai bando pasakyti ir Donatas, - "Mes su tais vadinamais fanais bendraujame taip pat, kaip ir paprastai gatvėje bendraujame su draugais ir t.t. Tiesiog nėra jokio skirtumo". Beje yra dar ir ta fanų grupė, kuri gyvena tolimose nuo Vilniaus provincijose, kaimuose ir neturi galimybės jų sutikti gatvėje. Ar ne taip iškyla fanklubo poreikis? Tikriausiai, bet patys Ruination mano, kad tas poreikis dar neiškilo. Jie taip pat galvoja, kad fanklubo kūrimas yra ne jų, o pačių fanų reikalas. Andrius tai paaiškina taip, - "Kažkaip kvailoka, kad mes patys darytume savo fanklubą. Tai yra tų žmonių iniciatyva". Ir kai atėjo laikas atsisveikinti ir iš mano pusės nuskambėjo pasiūlymas pasakyti ką nors jums, visiems Kablo skaitytojams, linkėjimai ir patarimai pasipylė tarsi iš gausybės rago: Andrius, - "Skaitytojai turėtų atkreipti dėmesį į Lietuvos grupes. Jų yra tikrai nemažai ir gerų. Ypač į Lietuvišką black metal. Nors ne visos grupės yra puikios, bet bent yra iš ko rinktis. Ta prasme, kad užsienyje neįmanoma surasti tokių grupių kaip čia. Gal būt tai nėra žvaigždžių lygyje, bet tai tikrai nėra šūdas jeigu įsiklausot". Donatas, - "Svarbiausia nebūkit stagnatyvūs protai, bl**t, mastykit laisvai. Nedarykit išvadų būchi ar apsitočinė". Andrius, - "Ir žinokit, kad muzika yra vertinama ne pagal tai, kiek yra parduodama, ne pagal tai, kokioj studijoj kas įrašinėjo ir kas prodiusavo, o pagal tai, kaip ji yra sukurta". Donatas: "Music never - noise forever. Noisas yra muzikos motina. Čia aš grynai iš savo pusės, o ne nuo Ruination". Taip, paskutinė interviu dalis pasirodė tikrai netrumpa. Laikas pralėkė visiškai nepastebimai ir dar kurį laiką pakilojus bokalus teko patraukti namo. Lauke vis dar šalta ir tamsu... O praėjus vos savaitei ar dviems paaiškėjo, kad Ruination vis tik bus leidžiami LNK Records...

Kęstas Krilavičius

Esu plačiau pažiūręs

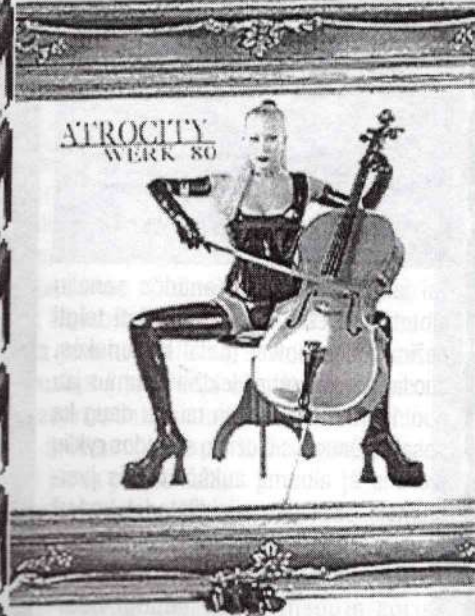

ATROCITY

- *Werk 80* -
(Massacre)

Shout, shout.... Taip, taip, čia Tears For Fears prikelti antram gyvenimui Atrocity kūne. Tos pačios grupės, kuri dar Tamsiosios Citadelės

laikais iš ekrano mums rėkė "Die Liebe" ir "Calling The Rain". Prisiminėte? Jie sugebėjo mus nustebinti dar kartelį. Iš pradžių jie varė kietą metalą ir dainavo angliškai. Paskui jie susidėjo su vokiečiais Das Ich ir pavarė vokišką elektro/metal crossover albumą. Dar vienas albumas buvo įrašytas su lyrišku Jasmin vokalu, kuris buvo įvardintas kaip ethno metal. Galų gale visa jų patirtis susiliejo viename koverių albume "Werk 80", kur yra ir vokiškų, ir angliškų gabalų, ir elektroninio krossoverio, ir lyrinio etno ir dar bala nematė ko. Albume surinkta visa senojo pop grietinėlė. Ne tik Tears For Fears su "Shout", bet ir tokie gabalai kaip Duran Duran "Wild Boys" ar Frankie Goes To Hollywood "Rage Hard". Viso - net 11 puikiai metalizuotų topinių pop gabalų. Nenuostabu, kad praėjus vos porai savaitių po šio Atrocity albumo išleidimo jis jau užėmė 33 vietą nacionaliniame Vokietijos top 100. Ir vienas dievas nežino, kuo visa tai baigsis.

ALGAION

- *General Enmity* -
(Wounded Love)

Taigi, grupė, remiama nelabai garsios, bet tarp black metal fanų šiek tiek žinomos kompanijos Wounded Love Records. Tiesa,

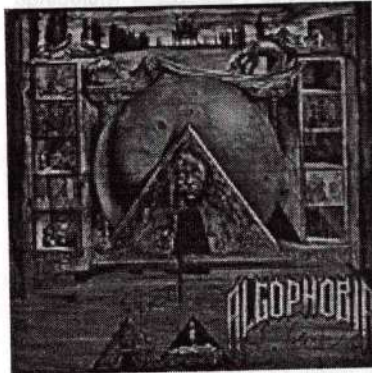
37

tieki pati grupė, tiek ir kompanija teigia, kad šiuo albumu Algaion nukerta paskutines gijas, siejusias ją su black metal. Nuo šiol tai yra kažkas panašaus į extreme ir melodingą power metal, bet vien šiais stiliais neapibrėžiamą muziką. Aš asmeniškai pasakyčiau, kad tai vis tik yra kažkokia iškrypusi black metal forma, turinti kažką bendro su senesnio stiliaus atstovais (beje, labai, labai mažai). Taigi, žvilgterėkim bent akimirka į pačios grupės istoriją. Tai yra bene vienintelė grupė atskleidusi faktą, kad pirmoji demo kasetė buvo išleista tik 30 egzempliorių tiražu. Antras keistas dalykas, kad grupė teigia gavusi pasiūlymų iš tokių monstrų kaip Nuclear Blast, bet veikiama kažkokių keistų paskatų vis tik pasirašė kontraktą su visiškai nežinoma ir prastesnes sąlygas pasiūliusia Wounded Love. Na, bet mūsų užduotis yra apibrėžti albumą. Taigi, tai, šiaip ar taip, įeigu

ne idėjiniu, tai bent techniniu atžvilgiu vis tik yra black metal. Kalbant apie vokalą - jis kažkoks savotiškas, net iš pirmo žvilgsnio šiek tiek juokingas. Tiesa, kaip beveik ir kiekviename Kablyje recenzuotame albume, taip ir šiame yra kažkokių savotiškų jėgų - už ką gi kitaip skirsi tuos tris kablius, a? Vien jau to vertos retkarčiais pasirodančios gražios solutuotės. Nors jų ir labai mažai, bet jos vis tik egzistuoja. Ir dar vienas dalykas, kad muzika vis tik turi tą senovinio black dvasią. Muzika negreita, bet impulsyvi, o kartais net ir melodinga.

ALGOPHOBIA

- *Algophobia* -
(Lard)

Kai Italų grupės albumą išleidžia Japonijos firma - tai jau kažkas ypatingo. Taip, taip, kaip ir Ghostorm... kas pasakys, kad jie nėra ypatingi? Taigi, albumas, kaip galima suprasti iš jo pavadinimo - debiutinis, todėl labai reikšmingas tolesnei grupės karjerai. O jo pavadinimas, taip pačiai kaip ir grupės, nuteikia mus pačiam greičiausiam, griežčiausiam ir brutaliausiam grinding death metal. Bet tai tik optinė apgaulė. Turinys visu 100% skiriasi nuo išorinių duomenų. Tai yra techno death/thrash. Jeigu kam nors ką nors sako ankstesnieji Atheist darbai, tai jau turėjote suprasti apie ką eina kalba. Na, o kitiems teks bandyt kuo išsamiau tai apibrėžti. Taigi, visų pirma, skambesys nėra panašus nei į Napalm Death, nei į Cannibal Corpse, nei į Metallica. Jis panašus į Atheist arba dar į... Algophobia. Muzika yra labai nepastovi ir visiškai nenusėjamai besivystanti. Tai tarsi tam tikros formos džiazas metaluose rūbeliuose. Besimėtantys tai į vieną, tai į kitą pusę būgnai, kaip įprasta labai energingi, pastoviai keliančios įtampą gitaros ir jos viršūnėje (įtampos), o tiksliau dar tebekylant į ją, kai to mažiausiai tikiesi, pratrūksta atmosferinėmis, melodizingomis, klykiančiomis ar kokiomis tik begali įsivaizduoti soliotėmis. Vokalas - black`ovai šaižus, bet kartu ir sodrus, ne taip rėžiantis ausį. Dažnai su savo improvizacijomis iškylantis bosas. Galų gale, kaip tai viskas nederančiai gali pasirodyti, vis tik labai darniai susilieja į vientisą vienetą. Puikios jiems ateities ir gero kelio.

ANVIL

- *Absolutely No Alternative* -
(Massacre)

Tai jau devintas šių Kanados senelių albumas. Retas kuris gali drįsti teigti nežinąš šios power metal ketveriukės. Juo labiau, kad grupė leidžia albumus jau nuo 1981 metų, o vien tai jau daug ką pasako. Daugelis didžiųjų spaudos ryklių įvertino šį albumą aukščiausiais įvertinimais... bet tikriausiai tik todėl, kad už jų vairo sėdi brandaus amžiaus vyrukai, vis dar ypatingai simpatizuojantys savo kartos grupėms. Mes taipogi nesiruošiamo maišyti šio albumo su žemėmis, nes pagyrimo vertas vien jau tas faktas, kad ūsuoti ir praplikę senukai dar sugeba iš savęs išspausti tiek sveikos agresijos ir energijos, kad ir rėkdami "show me, show me your tits". Bet ne visi jų tekstai sukasi vien apie tai. Kartais uždainuojama ir apie žuvusius didvyrius, senąją mokyklą ar šlapimo analizus. Muzika vis dar skamba panašiai į senuosius jų albumus. Pats tikriausias power speed metal su valandinėmis soliotėmis ir choriniais priedainiais. Vienintelis žingsnis į priekį - įrašo ir skambesio kokybė.

BEWITCHED

- *Pentagram Prayer* -
(Osmose)

Senas geras heavy/speed metal. Tai turi kažką bendro ir su senukais Celtic Frost ir dar su visa galybe senų, bet gerų metalovų komandų. Kas darosi, ar sugrįžta senieji laikai? Tik pažiūrėkit, kokiais populiariais tapo Cathedral, pradėję varyt senovišką heavy metal... Tik pažiūrėkit, kokiais populiariais Lietuvoje tapo Meressin su savo senoviniu a la Celtic Frost muzonu. Niekas nesako, kad tai blogai. Tai tiesiog keista. Taigi, ką mes rasime užsidėję šį Be-

witched albumėlį? Kiek pamenu, labai neblogo atsiliepimo net ir Lietuvoje susilaukė paskutinis jų mini CD "Encyclopedia Of Evil" su visu tuzinu puikių kover versijų. Tad iš karto galiu pabrėžti, kad dauguma šiame albume publikuotų gabalų nei milimetru nenusileidžia seniau atliktoms kover versijoms. Beje, šiame albume taip pat yra svetimų gabalų. Bet, galų gale, kaip puikiai jie beskambėtų, nepamirškim ir pačių Bewitched. Kas pirmiausiai krito man į akis (kažkodėl paskutiniu metu tai ypač sureikšminu) tai - puikios soliotės, kaip ir priklauso senoviškam heavy/speed. Kitas dalykas - visiškai visų laikų dvasios perpratimas ir 100% jos perteikimas šiandieninėmis priemonėmis. Tiesiog nesugebėjau surasti nei vieno vienodo ar panašaus gabalo. Tai jų prioritetas. Nors skamba pakankamai black`ovai - turėtų būti priimtina visiems ir kiekvienam.

BRUTAL TRUTH

- *Sounds Of The Animal Kingdom* -
(Relapse)

Nors jie patys savo evoliuciją reklaminiuose bukletuose apibrėžia kaip nesustabdomą kilimą aukštyn, aš drįstu suabejoti tuo, taip pat kaip ir

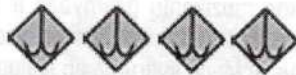
Terrorizer žurnale išpranašautu apdovanojimu už albumą "Sounds Of The Animal Kingdom" kaip už geriausią šių metų grind apraišką. Stulbinantis 1992 metų debiutas, turnė su tokiomis įžymybėmis kaip Napalm Death, Carcass, Cathedral ir neapsakomas pasitenkinimas kiekvieną savaitgalį stebint be perstojo MTV bangomis transliuojamus Brutal Truth video klipus. Bet tai juk tik vardas, iškeltas didelėm stambių įrašų kompanijų ir galingų grupių draugų pastangomis. Išsamiau pastudijavus pagrindį - puikių grind grupių knibždėte knibžda, bet... kažkodėl jos nepatenka tarp išrinktųjų. Kodėl? Todėl, kad išrinktosios gali būti tik kelios, o, nors norinčių ir daug, visos vietos jau užimtose. Tiesa, niekas nesako, kad žmogui intensyviai persant, galima įpiršti bet kokį šūdą (nors tame ir yra krislelis tiesos), bet, šiaip ar taip, žmogaus protas yra inertiškas. Tai reiškia, kad svarbiau, ką grupė grojo anksčiau, o ne tai, ką ji groja dabar. Taip, jie buvo puikūs 92-aisiais, jie buvo puikūs dar kelerius metus, bet jie išsikvėpė ir beliko tik didelis išpūstas burbulas - Brutal Truth grind metal legenda. Butent, ji ir tėra legenda.

Jo, šiek tiek kritikos pačiai grupei, o dabar pats laikas susipažinti su jos idėjinio turiniu. Taigi, tarp 22 dainių vis tik galima rasti kažką tikrai įdomaus ir vertingo, tik nykiai mažai, atsižvelgiant į visą albumo apimtį - 74 minutes. Negali sakyti, kad muzikantai nemoka groti - jie tikrai greitai ir techniškai, jie tikrai pikti ir pašėlę. Jie netgi šiek tiek inovatoriški, jeigu purviną, tarsi nekokybišką skambesį galima sieti su inovatoriškumu?!? Taip, viskas sukasi negailestingai besikartojančiu ratu... Pats laikas būtų įgyti daugiau populiarumo senajam punk. Ir jo čia taip pat netrūksta. Net ir senų gerų ištraukų iš video filmų gabalų pradžiose ir pabaigose. Taigi, kaip pasakytų tikras zinistas - true underground. Ar tai blogai? Negaliu pasakyti. Bet negaliu pasakyti ar tai yra gerai. Tiesiog pats tas vidurys, bet ne obuoliukas.

DREAMS OF SANITY

- Komodia -
(Focusion)

Nuostaba ir žavesys visada buvo

varomieji varikliai kilti klausimams. Ir tikiuosi, kad retas iš jūsų šiame gyvenime siekia ramybės?!?

Ištardamas "O dieve, kaip gražu" aš ne tik žaviuosi, bet kartu ir nustembu. O tai yra gerai kvadratu. Kai skambant sunkiai muzikai į ją įsilieja dieviško gražumo merginos balsas - tada iš tikrųjų supranti jo švelnumą ir žavumą. Tik lygindamas su juoda pažįsti balta.

Taigi, nuženkim iš dangaus ir pašnekėkim apie pačią muziką. Pradžiai keletas techninių faktų. Albumas buvo įrašytas toje pačioje studijoje kaip ir Therion, Darkseed ar Love Like Blood darbai, o iš karto po albumo išleidimo sekė keli turnė su tokiomis grupėmis kaip The Gathering, Sentenced ar Lacrimosa. "Grupės kėlimas kitų vardų pagalba" - pasakytum, bet patikėkite, šis albumas daugiau nei vertas tokių turnė ir tokių vardų. Jeigu kalbėt apie pačią muziką dar konkrečiau - tai simfoninis, atmosferinis metalas su moterišku vokalu. Jis ganėtinai sunkus, kad pavadinti metalu, bet kartu ir melodingas, švelnus ir harmoningas, kad papildytume jį simfonikos ir atmosferikos sąvokomis. Sunkios gitaros, orkestruotės, klavišų fonas ir kai kur šalia neįprastų instrumentų - dūdelių ar smuikelių, įsiliejantys a la Doors stiliaus vargonai. Trumpiau tariant - albumas, visada atrasiantis sau vietą po saule, ar tai būtų elektronikos, ar roko, ar dar velniai žino kieno era.

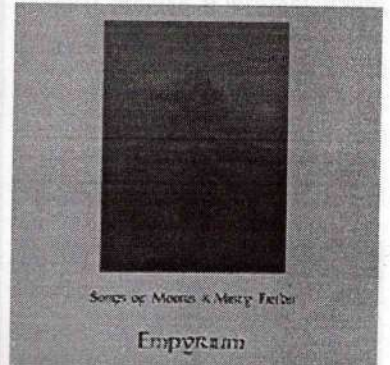
EMPYRIUM

- Songs Of Moors & Misty Fields -
(Prophecy)

Jau šiek tiek pabodęs atmosferinis gotikinis metalas. Gal net ne metalas, o lėtas "blekas".

Albumo pavadinimas skamba panašiai į "Songs Of Love & Devotion" iš Depeche Mode repertuaro. Muzika, patikėkite,

skamba tikrai visiškai nepanašiai. Tai yra įprastas, niūrus gotikinis metalas, su trupučiu black metal įtakos, visa galybe jau įgirusių dūdelių ir viso kito šūdo. Gitaros, kaip įprasta, vos pavalka koją už kojos ir vokalas baubia taip pat, kaip ir Beavis pamatęs per teliką tikrą goth klipą. Tai skamba maždaug taip - AAAAAA-AAAAA.... (perdėtai žemu balsu). Iš vienos pusės, reikia turėt nemaža kantrybės ir potencijos, kad išklaustyt

albumą nuo pradžios iki galo, bet iš kitos pusės yra ir šis tas naujo - tikras black metal vokalas priedainiuose, ir tikrai gražios melodijos. Visa bėda, kad jos labai jau lėtos. Tiesiog žudančiai lėtos. Muzika melancholikams ar šiaip psichiniams ligoniams? Gražu, bet migdo.

ETERNAL SOLSTICE

- Demonic Fertilizer -
(Displeased)

Vos atsivertęs CD dėžutę nustebau perskaitęs vieną frazę, kurioje grupė albumą pavadina šedevru. Tiek to, negi kabinėsiesi prie žodžių?

Tai jau trečias grupės albumas. Kaip jau tapo įprasta - neblogai apipavidalintas ir puikiai išleistas. Kas

liečia jo turinį - tai vis dar pagrindinė medžiaga. Vokalas šiek tiek primena Deicide, o gal kažkurią kitą ekstremalaus death metal propa-guotoją, bet skamba visai neblogai. Muzika taip pat pretenduoja į totalų death metal. Gal šiek tiek nuobodoka, bet tradicinį ir "nesekantį jokių madų". Nors muzikantai nepanašūs į profesionalių, bet vis tik išspaudžia vieną kitą trumpuotę soluotę. Muzikos nesirįžtu lyginti su jokios kitos grupės kūryba nes net nežinau jokios grupės į kurią būtų galima lygiuoti Eternal Solstice, nors jų yra visa galybė.

GHOSTORM

- *Black Box* -
(Lard)

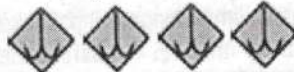
Nors ir pavėluotai, bet geriau negu niekada. Tiesiog toks buvo juos išleidusios kompanijos įnoris, o mums niekada nėra sunku jį patenkinti, ypač tada, kai kalba eina apie mūsų žemiečius, kuriems vietos po Kablo pastoge atsiras visada. Taigi, nors aptarinėjome šį albumą su pačiu Omenu jau pirmajame Kablo numeryje (šį pavasarį), nepakenks aptarti jį dar kartą, juo labiau, kad neabejotinai šį Kablį skaito kur kas daugiau skaitytojų, kurie galėjo ir neskaityti senesnių jo numerių, bla bla...

Taigi, šis albumas, kaip ir praeitas "Frozen In Fire", buvo įrašytas toje pačioje Dan Swanno studijoje Švedijoje, o pats prodiuseris net sudalyvavo įrašė ir sudainavo vienoje baladėje, kurią koncertų Lietuvoje metu atlieka gerai visiems žinomas Ričardas Gabalis. Be šios baladės yra dar keletas ramių solinių gabalų, antai kaip bosisto ir gitaristo asmeniniai darbai. Juose, ne tik kad puikiai

išreikštos muzikantų galimybės ir sugebėjimai, bet ir atskleistas vieno žmogaus ar vieno instrumento įgalumas įgyvendinti tai, ko dažnai nesugeba ir visas orkestras - sugroti visus geros dainos kriterijus atitinkantį gabalą. Beje, baladė su Dan Swanno vienu metu net buvo okupavusi radio eterį ir dažnų konkursų (Laisvoji Banga) metu surinkdavo kur kas daugiau balų nei kai kurie Lietuvos pop-rock scenoje gerai žinomi atlikėjai. Kiti "Black Box" gabalai yra tikras naujos kartos death metal Entombed "Wolverine Blues" ir (nors Omenas tai ir bandė paneigti) Gorefest "Soul Survivor" dvasios kūdikis. Galybė melodingų, vieną kitą keičiančių soluotų ir užvedantis, ne pats greičiausias death metal ritmas. Sunkus kaip pragaras ir melodingas kaip geras Harlemo bliuzas. Jų rytas dar išauš.

MORK GRYNING

- *Return Fire* -
(No Fashion)

Niekas tiksliai negali pasakyti, ar black metal vis tik su laiku įgauna vis daugiau ir daugiau jėgos, ar atvirkščiai. Kai kurie faktai rodo, kad vis tik black metal tampa vienu perkamiausių stilių pagrindyje. Tai salygoja ir jo evoliucionavimą į kur kas daugiau formų - antai kaip melodingas black, brutalus black, senoviškas black, naujoviškas black ir t.t. ir t.t. Mork Gryning, kaip ir daugelis black grupių, save vadina visų laikų brutaliausiu ir skausmingiausiu muzonu. Tiesa, šiame albume padarytas Slayer koveris "Necrophiliac" skamba tikrai griežčiau ir nuožmiau nei originalas. Beje, Mork Gryning teigia esą jau tapusi kultine Švedijoje ir, be abejo, turinti galybę pasekėjų ten pat. Taip, jie groja gerai ir turi kažką savito. Ne vien tai, kad jie sugeba groti tikrai greitai ir turi stiprų vokalą, jei lyginsime

su kitomis, mėgstančiomis labiau cypiti, nei krikti black grupėmis. Jie taip pat nebijo įterpti ir vieną kitą akustinio tipo gabalą, kas rodo jų žvilgsnio platumą. Beje, kas liečia melodingą ir brutalią black, tai jie užima tarpinę poziciją šiuo atžvilgiu. Muzika pakankamai griežta ir brutali, bet turi ir melodingų intarpų pusę. Jeigu būtų mano valia - aš pavadinčiau juos daugiau techno black/death, nei black metal. Dar vienas didelis svarelis jų naudai - gražios ir tikrai profesionalios soluotės. Retai sutinkamas dalykas black terpėje. Sakykim taip - Mork Gryning turi kur kas daugiau galimybių išparduoti savo tiražą, nei tikrosiomis ir ištikimiausiomis save skelbiančios nublukusios black grupelės.

NIGHT IN GALES

- *Sylphlike* -
(Night In Gales)

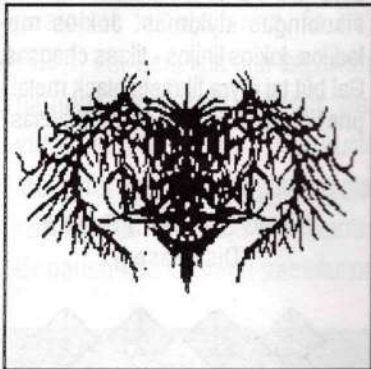

Dar vienas žvilgsnis į praeitį, bet kadangi gandai dėl jų koncerto Lietuvoje vis netyla, tai bus verta sužinoti šį tą ir apie senesnius grupės darbus. Ir pirmas įspūdis paklausius šio grupės demo, išleisto kompaktiniame diske, yra tas, kad ne nuostabu, jog po pačio pirmojo demo grupė pasirašė kontraktą su viena stambiausių Europos įrašų kompanijų ir taip greitai papirko gerbėjų simpatijas. Albumas (demo) yra tikrai nuostabus, nekaltant jau apie jų tikrąjį debiutą. Greitas, intensyvus ir agresyvokas, šiek tiek pretenduojantis į Gotenburgo skambesio pirmūnus, black'inis thrash/death metal. At The Gates stiliaus vokalas ir greitos, melodingos rifuotės. Būtent tai, ko reikalauja šiandieninis pagrindinis klausytojas. Svarbiausia - daug melodijos, išreikštos gan agre-

syviomis priemonėmis. Iš esmės, tame nėra nieko stebuklingo, nes pastebėjus tokias grupes kaip At The Gates, Dark Tranquillity ir In Flames, galime rasti visa tą patį ką ir Night In Gales kūryboje, bet ramybės neduoda tas faktas, kad tai vis tik yra pats pirmas darbas grupės istorijoje. Labai stiprus darbas atsižvelgiant į tai, kad tai yra tik demo debiutas. Pilnas albumas, patikėkite, dar kokį tuziną kartų kietesnis.

OBTAINED ENSLAVEMENT

- *Witchcraft* -
(Wounded Love)

Black metal iš pačios pagrindžio apačios. Tikrai, jeigu ką nors ir galima pavadinti pagrindžiu, tai tik Obtained Enslavement. Ir jeigu ir yra kažkas tokio, už ką ši grupė gauna tris kablius, tai tik už originalumą. Man asmeniškai jų muzika pasirodė pakankamai nuobodi, išskyrus keletą tikrai stiprių rifuočių ir... patį tikriausią pianiną, kuris privertė šiek tiek krūptelėti. Kad aš sugebėčiau čia ant popieriaus perteikti tą įspūdį, kai bežveigiant elektrinėms gitaroms ir beklykiant black vokalui į eterį įšoka tikras pianinas ir sugroja tikrą klasiškinę improvizaciją. Skamba pribloškiančiai... Deja, tai trunka tik akimirką. Jeigu tokių vietų albume būtų bent dvigubai daugiau - sėkmė būtų garantuota. Tikrai, muzika pakankamai nuobodi ir tas pianinas yra vienintelis dalykas suteikiantis jai gyvybę. Gal būtų pats griežčiausias ir ambicingiausias black metal fanas su tuo ir nesutiktų...

PENTACLE
- *The Fifth Moon* -
(Displeased)

"Nepamirškite senovinių jausmų... jie dar valdo!!!". Tai mini albumo buklete skelbia Pentacle. Ir iš tiesų, kad ši ketveriukė jaučia ypatingas simpatijas tokioms grupėms kaip Venom, Hellhammer ar Celtic Frost galima pajauti jau nuo pačių pirmųjų akordų. Kartais net įterpiamas garsusis, pilnas kančios Celtic Frost Uuuhhh!!! Po to seka trumpas gitaros pragrojimas ir vėl į grojimą įsijungia visa grupė. Tiksliai Celtic Frost tradicija. Šiaip, nors muzika ir skamba gan senoviškai - konkrečiai kažkurios iš minėtųjų grupių neprimena. Vokalas (jeigu krioktų šiek tiek žemesniu balsu) primintų Tardy iš Obituary dainavimo stilių. Galų gale viską apibendrinus, galima pasakyti, kad muzika įdomi vienkartiniam pasiklausymui, bet nėra tokia ilgalaikė, kaip jos įtakotojų. Sunku įsivaizduoti, kad po poros ar trejų metų kas nors dar prisimins šį albumą.

THE MOANING

- *Blood From Stone* -
(No Fashion)

Tai dar vienos Švedijos black metal komandos debiutas, kurio stiprus vėlavimas siejamas su nesuprantamais trukdžiais. Albumas buvo įrašytas dar

1996 metais padedant žymiajam Hipocrisy prodiuseriui ir muzikantui Peter. Po įrašo prasidėjo visoki nesusipratimai, tipo trukdymai albumo išleidimui. Nesupaisysi ar tai kaltas jų pačių neorganizuotumas, ar albumo išleidimą tikrai sutrukdė įvairūs mistiški sutapimai. Galų gale jis išleistas ir neverta gilintis į techninės leidimo pusės smulkmenas.

Šios penkeriukės varomas muzonas nėra toks labai išskirtinas, bet tarsi švediško black bruoža, vėl galima išskirti gražias ir profesionalias soluotes. Muzikoje yra tiek ir melodijos, tiek ir agresijos, kiek tikriausiai rastumėme kiekvienoje jaunoje black komandoje. Negaliu sakyti, kad ši muzika nesukėlė man visiškai jokių emocijų, bet bendras rezultatas pasirodė gan įprastinis. Taip, yra keletas gabalų, kurie yra ypatingai stiprūs, bet jų yra tik keletas. Jeigu tai būtų buvęs mini albumas - jis būtų buvęs nuostabus. Kai kurios rifuotės skamba labai sunkiai, kai kurios melodijos yra labai gražios, kai kurios soliotės (ypač pradedant gabalą) tiesiog spaudžia ašarą. Bet tai yra tik debiutas ir turi trūkumų kuriuos galima būtų sieti su patirties trūkumu. Vis tik tenka pastebėti, kad tai yra pakankamai stiprus debiutas, ir net nekyla abejonų, kad The Moaning nebus pamiršti.

TODAY IS THE DAY

- *Temple Of The Morning Star* -
(Relapse)

Taip, kiek vertas jau pats viršelis. Bet tai dar ne viskas. Pasižiūrėkim ką mes turim viduje. Beveik valandos ilgumo naujai kylančių Amerikos "psichodelikų" albumas. Tenka pastebėti, kad

šie jaunikaičiai visiškai nestokoja idėjų ir tiesiog trykšte trykšta produktyvumu. Susikūrusi 1992 metais, grupė spėjo išleisti net 5 pilnus albumus, nekalbant jau apie demo kasetes ir mini plokšteles. Juk ne tiek jau ir mažai, a?

Kiek žinau, jų albumai gan stiproškai skyrėsi vienas nuo kito. Ką gi jie mums siūlo išgirsti šiandien?

Nuo pat pirmo gabalo padvelkia industrija, mistika ir labai stipria psichine įtampa. Bet jokios elektronikos ritmuose. Net gi šiek tiek primena koservatyvų death ar grind, jei kalbame apie skambesį. Visas sunkumas iškyla bandant apibrėžti pačią muziką. Nenustebčiau sužinojęs, kad laisvalaikiu šie vyrukai mėgsta padžiauoti kokiam tyliam kabake. Muzika vystosi visiškai nenuspėjamai. Melodija taip užmaskuota, kad iš pirmo žvilgsnio visiškai chaosas besiklausant pereina į harmoningą triukšmų derinį. Skambesys, kaip jau minėjau, šiek tiek purvinas ir brutalus. Vokalas - visiškai suindustrializuotas, kartais šiek tiek primenantis savo iškreiptumu Marilyn Manson. Albume galybė tekstinių intarpų su ištraukomis iš radio laidų ar video filmų. Daug ramių, baladės tipo dainų. Žodžiu, energinga ir agresyvi industrinė psychodelika. Sudėtingai skamba, bet jų muzika būtent tokia ir yra.

TOTENMOND

- *Vaterchen Frost* -
(Massacre)

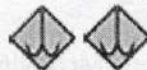
Trys pikti core vyrukai iš Vokietijos pristato naują 30 minučių mini albumą. Iki šiol išleidę vieną vienintelį albumą ir vis dar dainuodami vokiškai, jie jau tapo pakankamai garsūs,

kad grotų Dynamo festivalyje ir parduotų virš 12 000 albumų vien Vokietijoje. Kalbant apie muziką, tai tarsi naujas būdas išreikšti savo pyktį ir agresiją. Iki šiol tai buvo bandoma daryti ir grind ritmais, ir lėtais death metal, ir net speed klyksmais. Einamuju momentu bazinis piktos muzikos modelis yra Pantera ir Machine Head thrash.

Bet yra dar ir Totenmond. Skambesys yra tikrai labai purvinas ir sunkus. Jeigu būtų grojama šiek tiek greičiau - tikriausiai skambėtų kaip Brutal Truth, bet jie rieda taip lėtai, kaip tik išgali jų fūzai. Ne per lėtai, kad galėtų pabosti, bet ir ne per greitai. Pats tas sunkiausio greičio taškas. Gal būt kas nors norėtų tai pavadinti doom/death, bet aš asmeniškai doom sieju su kuo nori, bet tik ne su agresija ir pykčiu. Beje, labai daug svorio, kaip keista bebūtų, suteikia vokiškas dainavimas. Vokalas rėkia taip stipriai, rodos plyšta gerklė, bet žinant vokiečių kalbą - suprasti kas dainuojama vis tik įmanoma. Man asmeniškai labai įdomiai nuskambėjo gabalas "boga semena", kur tarp vokiško teksto įsiterpia ir viena kita rusiška frazė. Didžioji dalis gabalo paprastai grojama lėtai, net doom'iški, bet galų gale, kai įtampa pasiekia aukščiausią tašką - pasipila galingas hardcore, kartais net grind ritmai. Labai stipru, labai galinga.

UNLORD

- *Schwarzwald* -
(Displeased)

Dar vienas black metal debiutas, tik šį kartą tikras ir juodas, triukšmingas ir nemelodingas, šaižus ir visiškai nesusunkus ir t.t. ir t.t.

Bet tik pažiūrėkim kokį didelį burbulą iš jų nori išpūsti įrašų kompanija. Albumas įvardinamas kaip Emperor ir Dark Funeral liejiny, o viršelį nupiešė tas pats

Petagno, kuris, kaip teigia pati grupė, piešė viršelius tokioms monstrams kaip Motorhead, Pink Floyd ar Led Zeppelin. Visi grupės nariai susikūrė taip sunkiai ištariamus slapyvardžius, kad vargu ar patys juos gali išstenėti - Xzerberus Xzyphiluss, Yhe ar Thorgrim. Be to, jie yra tokie baisūs ir pikti, kad niekada gyvenime neduos jokių interviu, neatsakinės jokių laiškų ir apskritai niekada nesirodys viešumoje. Įdomu tik ar visa tai žmogus sugalvoja skatinamas didelio noro uždirbti, ar iš neturėjimo ką veikti, ar dėl savo bukumo? Paskutinė prielaida nelabai priimtina, nes kaip muzikantai jei yra puikūs. Nors kaip kūrėjai ir nieko neverti. Bandyti apibūdinti jų muziką tiesiog net neverta... Didelis tiukšmas ir iš jo retkarčiais iškylantis siaubingas klykimas. Jokios melodijos, jokios linijos - tikras chaosas. Gal būt tai ir yra tikrasis black metal - priešingybė harmonijai, t.y. chaosas?

V/A

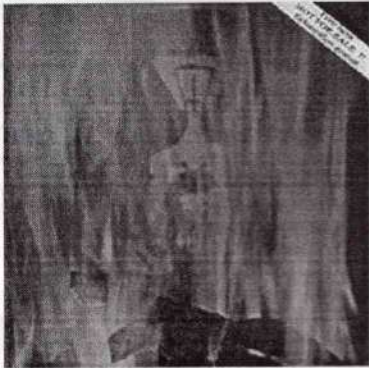
- *Smells Like Team Spirit II* -
(Displeased)

Net 75 minutės visiško pogrindžio. Šioje kompiliacijoje surinktos bene visos geriausios Displeased grupės. Daugumoje death ir black metal. Beje, tarp šių pogrindžio gimdyvių yra ir keletas labai perspektyvių grupių, iš kurių būtų galima paminėti Altar, Harvest, Hybernoid ir Sadist. Šiaip ar taip, tai yra labai neblogai supažindinantis su įrašų kompanija ir atskiriomis jos grupėmis albumas. Visas gerumas slypi tame, kad kai kurių grupių yra pateikta ne viena, kaip įprasta, daina, o net 2 ar 3, kad būtų galima susidaryti išsamesnę nuomonę apie jos varomą muzoną.

V/A

- Mercyful Fate Tribute -
(Listenable)

Ką ir besakysi, juk ši grupė tikrai nusipelnė tokio albumo. Ar ne? Puiku, kai seni gabalai atgimsta naujuose kūnuose, naujais pavidalais. Paaiškinu - kai kurie Mercyful Fate gabalai atlikti lygiai tame pačiame stiliuje, stengiantis išspausti kuo daugiau panašumo

į senelius Mercyful Fate, bet kai kurie tiesiog atlikti tokiame stiliuje, kokį groja grupė-koveriuotoja. Na, pavyzdžiui kad ir Dark Tranquillity - iš pačio pirmo akordo suprasi, kad groja jie. Jie čia sugrojo Lady In Black, tad nenuostabu, kad po šio gabalo mano akyse jų vertė kilstelėjo bent dvigubai. Nors D.T. ir taip puiki grupė, bet šis gabalas skamba tiesiog pritrenkiančiai. Po tašką ir

43
Mercyful Fate už dainą, ir Dark Tranquillity už nuostabi atlikimą. O štai paimkime Emperor su daina Gypsy - beveik nesuprasi ar čia jie ar Mercyful Fate. Ir skambesys, ir įrašo kokybė, ir net vokalas skamba tiksliai kaip King Diamond.

Labai gerai, kad albume surinkta nemažai skirtingų pažiūrų grupių (nors dauguma jų black metal atstovės), tad ir Mercyful gabalai turėtų rasti kelią į jvairių pomėgių žmonių širdis. Nors grupės pagrinde pagrindinės, beveik visi koveriai turi kažką savotiško, kažką patrauklaus, kažką tokio, dėl ko verta išklaudyti dainą ne vieną ir ne du kartus.

Kęstas Krilavičius

Kablūs DISTRIBUCIJA

1. Nauji Originalūs CD
2. Padėvėti Originalūs CD
3. Mažiausios Kainos Lietuvoje
4. Pigiausi CD - 10 Lt
5. Greičiausias Pristatymas Paštu

6. Jokių Pašto Išlaidų
7. Platus Pasirinkimas
8. Visos Metalo, Punk, Rock ir t.t. Pakraipos
9. Viskas Naujausia Ir Seniausia
10. ...Kokybiška

© Kablūs Distribucija 1997

Norintys gauti platinamos produkcijos katalogą privalo atsiųsti sau adresuotą voką ir 50 ct. pašto ženklą

Kablūs Distribucija • P.O.Box 3041 • 2026 Vilnius

Po dviejų metų pertraukos Švedijos death metal didvyriai vėl grįžta su nauju albumu, persismelkusių visišku "senos mokyklos" death metal, ir netveria savame kailyje paskleisti šią žinią tarp savo fanų... taigi, aš ir pasikalbėjau apie naująjį albumą ir dar kai ką su Dismember bosistu Richard.

Kaip žmonės reaguoja į naująjį albumą?

Kolkas gerai... Iki šiol man teko perskaityt tikrai nemažai gerų recenzijų, bet pasitaikė taip pat ir neigiamų. Dauguma vis tik yra teigiamų. Atrodo, kad žmonės iš tiesų supranta, apie ką yra visa tai, ir tikrai mėgsta šį albumą...

Kokios yra šio sugrįžimo prie death metal "šaknų" priežastys?

Mums tai buvo ganėtinai lengvas sprendimas, nes Dismember visada buvo death metal grupė, ir tai yra muzika tiesiai iš mūsų širdžių. Jeigu žvilgtelėsime į albumą "Massive...", tai jis pakankamai skiriasi nuo to, ką mes grojome anksčiau ir nuo to, ką grojame dabar, bet tuo momentu mums tiesiog taip kūrėsi, tiesiog tokia muzika plaukė iš mūsų širdžių. Bet dabar, kai mes pasižiūrime atgal - suprantame, kad daug ko išmokome. Mes nesame visiškai patenkinti kai kuriomis dainomis ir apskritai viso albumo išleidimas yra per daug švarus... Aš manau, kad mums buvo labai svarbu tai padaryti, ir dabar atrodo, kad pradėti dirbti su medžiaga šiam albumui buvo tikrai labai paprasta. Visi keturi esame kupini labai panašių idėjų, ir mes supratome, kad Dismember ir yra būtent tokie, kokius galite išgirsti dabar...

Ar tu įsivaizduoji save grojantį death metal po dešimties ar dvidešimties metų?

Gal būt ne po dvidešimties, bet tai yra muzikos stilius, kuris mums labiausiai patinka ir mes varysim tuo pačiu keliu dar bent penkis metus... Tol, kol mes grojame su Dismember, tol tai bus pikta ir sunki muzika...

Ar albumo viršelis turi kokią nors simbolinę prasmę, ar tai tiesiog piešinys ir viskas?

Taip, jis turi. Skydas yra padalintas į keturis laukus. Pirmas, kairiame viršutiniame kampe reprezentuoja Stokholmą, Švediją, kur mes esame gimę, augę ir dar dabar gyvename. Tai Stokholmo simbolis. Paveikslėlio dešiniajame viršutiniame kampe yra nupiešti penki muzikantai, tai turėtume būti mes. Dešiniajame apatiniame kampe jūs galite pamatyti plovėją, kertantį Jėzaus galvą. Tai simbolizuoja mūsų pažiūras, mūsų nusiteikimą prieš bet kokias religijas. Ir, galų gale, kardas kairiajame apatiniame kampe. Jis simbolizuoja mūsų vienybę ir ištikimybę Dismember. Labai blogai, kad Robert paliko grupę, bet mes susiradome naują gitaristą ir

atrodo, kad reikalai vėl tvarkosi.

Taigi, jūs turėjote praleisti nemažai laiko ruošdami viršelį.

Ne taip jau ir daug... Iš pat pradžių mes neturėjome jokie sumauto supratimo apie tai, ką mes norime matyti viršelyje. Tada mums gimė idėja dėl šio skydo, ir mes greitai suradome vyruką, kuris jį ir nupiešė. Mums pasirodė, kad mes žengiame teisingą žingsnį. Mums tikrai patinka rezultatas ir viršelis tikrai atrodo labai cool... Kiek svarbi yra tekstinė Dismember pusė?

*Iš tiesų, tai pakankamai svarbi... Mums atrodo, kad agresyviu grojimu mes stengiamės išreikšti visą mūsų pyktį ir neapykantą, ir mes norime, kad ir tekstinė pusė tarnautų tam pačiam. Mes galime kurti ir tikroviškus tekstus, bet paprastai juose išsilieja asmeninė fantazija... Kartais viskas taip užp**a, kad norisi išžudyti tūkstančius žmonių, tiek daug įniršio... Bet tai nėra realu, o tu gali aprašyti tą jausmą, išlieti jį tekstuose.*

Kas slepiasi už Autopsy dainos "Pagan Saviour" koverio, išleisto mini CD "Misanthropic"?

Be abejo, tai skirta atminti ir pagerbti death metal dievams Autopsy. Tai yra grupė, kuri mums labai daug reiškė. Ji visada buvo didžiausia mūsų death metal įkvėpėja. Mes turėjome tiek daug bendro su ja, ir be to mes pastoviai klausydavomės jų muzikos visus šiuos metus. Be Autopsy daugelio dalykų Dismember muzikoje nebūtų atsiradę. Mes turime daug už ką padėkoti šiems vyrukams, todėl įrašėme šį koverį jų atminimui pagerbti, bet taip pat ir tam, kad parodytumėme žmonėms, kur yra mūsų šaknys, mūsų ištakos.

Prieš kelerius metus jūs padarėte reklaminę grupės nuotrauką, kurioje jūs visi buvote permirkę krauju. Ar tai yra kažkas tokio, ką jūs norėtumėte pakartoti, ar dabar žiūrėte į praeitį ir...

Mes nieko nesigailime, ir dėl nieko nesigėdiname, bet mes tai jau padarėme, o dabar perėjome prie visai kito šūdo. Bet be abejo, jeigu aš žinočiau, kad tai sukeltų tokią pat reakciją, kaip ir tada, 1991-ais, tai būtinai tai padarytume dar kartą. Tiesą sakant, ateinančią savaitę mes ruošiamės padaryti šou Stokholme, kur mes papildstysime nemažai kraujo...

Kokie planai dėl koncertų ir turnė?

Mes ruošiamės padaryti labai daug koncertų, ruošiamės surengti keletą labai galingų turnė. Turime pasivyti laiką, turime daug už ką ir daug su kuo atsiskaityti. Mes grojome labai mažai koncertų po "Massive..." albumo išleidimo, o be to praleidome ir visą galybę galingų koncertų ir festivalių Europoje... Dabar mes ruošiamės turuoti ir groti kiekviename sumautame koncerte, kuris tik pasipainios mums po ranka...

Mjollnir

NAUJAS KRANČIAS 98

*naujos perspektyviausios Lietuvos
sunkišios muzikos grupės*

peoth (Vilnius)

disphoria (Kaunas)

invazija (Vilnius)

saples (Utena)

oral climax (Vilnius)

nebula (Šilutė-Tauragė)

outshine (Vilnius)

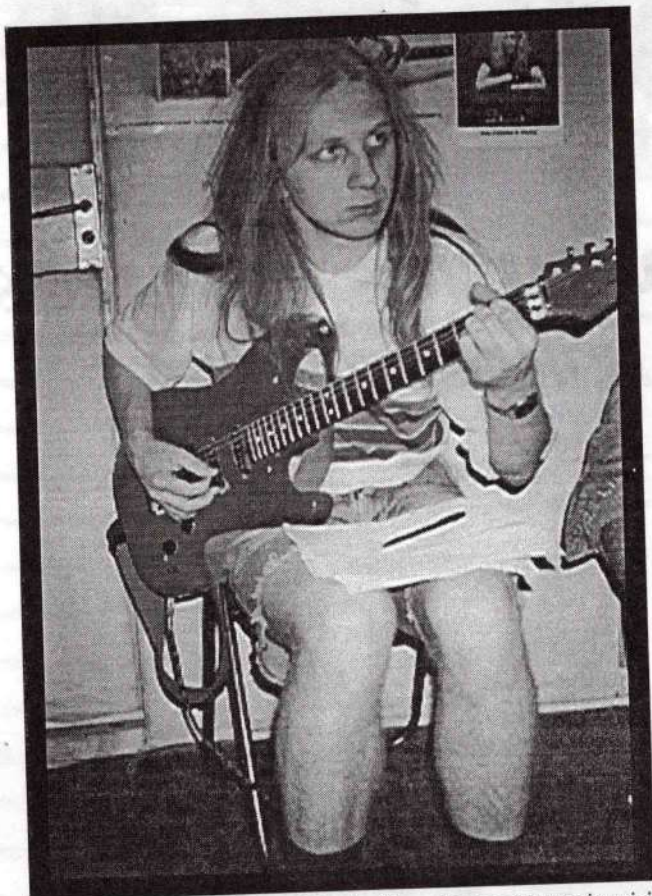
prophan probity (Panevėžys-Pasvalys)

sunless land (Rokiškis)

JAUNIMO MENO LYGOJE (Kauno g. 5)

1998 VASARIO 21d. Šeštadienį 18.00 val.

• Po nelaimingo atsitikimo ir kelių dienų komos būsenoje mirė Spellbound gitaristas Rokas Vėlyvis, laidotuvis įvyko spalio 15 d.

• Danguis Productions pasirašys kontraktą su varėniškiais Garland, kurie pastaruoju metu visa grupe persikėlė gyventi į Vilnių. Garland neseniai "Tamstoje" įrašė debiutinę demo juostą, kuri stebina savo originalumu ir neblogu atlikimu. Sunku nusakyti grupės grojamos muzikos stilių - tai ir maištingas death/thrash su hardcore elementais, ir melodingai jausmingas gothic/doom metal - tiesiog besikeičiantis techniška agresyvi ir žavi muzika. Prieš pat įrašą grupėje pasikeitė vokalistė, tačiau naujoji Garland narė Kristė su savo angelišku balsu greitai pagavo muzikos stilių ir jos vokalo partijos įrašytos daugiau nei nuostabiai. Kol demo neišleista (o tai įvyx kitų metų vasario mėn.), bandykite pagauti garlandų gabalus radijo laidoje "Pyktis".

• Estų pagoniško epinio black metal grupės Manatark albumas "Roosteitk" bus išleistas po Danguis vėliava sausio mėnesį. Projekto autorius Kaido permikširavo įrašą ir dar labiau jį pagerino. Tačiau rinkinyje "Dark Fire Dancing III" skamba dar senoji gabalo "Roosteitk" versija.

• Shadowdances užjūrinis lyderis Juodas apsisprendė grįžti Lietuvon, bet tai įvyx tik kitų metų rudenį... Tuo tarpu Leituvoje vis rečiau pasirodantis Giedrius Slivinskas parvyxta Kalėdų šventėms gruodžio gale, tad kam reikalingas "Edge Of Time" redaktorius, nepražiopsokit ir griebkit!

• "Raganos ir Alus" redaktorių užpylė terorizuojanti skaitytojų

banga - jie reikalauja naujo numerio. Į tai nelaimingasai redaktorius atsakė ne mažiau didele alus banga (sau į skrandį), o išsiblaivęs pasirengė rimtai imtis darbo, tad LAUKTI LIKO NEBEDAUG! NUSIPELNĖME GERTI DAUGIAU!!! RirA dėkoja visiems žmonėms, voluntieriškai padedantiems su tom prakeiktom elektroninėm dėžėm...

• Spellbound ieško pamainos Mirties priglaustam gitaristui Rokui. Kuomet pasirodys naujasis grupės albumas dar neaišku. Gruodžio 6 dieną buvo vokalistu Sigio gimtadienius.

• Smolder pakeitė pavadinimą į Liūnuosna, atnaujino sudėtį ir ruošiasi Kaune įrašyti 14 gabalų gero gotikinio metalo.

• Deja, kaip ir daugelis gerų idėjų, planuotas Amorphis turas po Baltijos šalis žlugo. Pagrindiniai turo organizatoriai estai jau ilgą laiką nesulaukia jokių žinių iš šios grupės menedžerio.

• Atrodo seime ruošiama Spaudos įstatymo pataisa, kuria numatoma už neregistruotų leidinių platinimą skirti baudą iki 5000 litų, tad tai gali skaudžiai paliesti ir undergroundinius fanzinius (laukia absoliutus pogrindis?). Skinheadų ir foisu vadas Storas tai pakomentavo paprastai: "Grįžta sovietmečio metodai".

• Naują įrašą iš Porno Soundo parsinešė sostinės kultinė grupelė VRR - diskoteka ir narkotikai!!!

• Keliolika naujų, stipriai metalizuotų gabalų grupės Invazija sąskaitoje. Studijoje "Tamsta".

• Laumė neveikia nieko...

• Pagaliau visus leidybinius-kontraktinius kazusus išsiaiškino Korėjos firma "Hammerheart" ir anglai "Neat Metal" - Zpoan Vtenz albumas "Gimę Nugalēt" CD formatu turėtų pasirodyti su Anglijos kompanijos ženklu dar iki kitų metų vasaros. Tuo pačiu atsikelia naujojo, dar neįrašyto, Pocolus opuso CD išleidimo terminai - tai įvyx pas tuos pačius "Neat Metal" kitų metų rudenį.

• Pocolus būgnų nebetranko Audrius, jį pakeitė buvęs Meressin būgnininkas Valdas, su kuriuo grupė grojo koncertus Vilniuje lapkričio mėnesį ir repetuoja himnus naujam albumui.

• Sėkla atrodo suorganizuos metalinę laidą per BBTv, taipogi galbūt mūsų alternatyvioji laidelė "akligaTVis" po naujamečio per LTV pasirodys kaip atskira laida.

• Dissimulation vėl pilnoje sudėtyje ir gali įnirtingai dirbti! Jie

pakviesti atstovauti Lietuvos black sceną gruodžio 20 dieną Rygoje vyxiančioje juodosios muzikos fiestoje, bet dalyvauti negalės, todėl groti važiuos Angis iš Kauno.

- Angis būgnininkas Chromas susiruošė palikti grupę.
- Gruodžio 14 dieną "Lango" klube Vilniuje Ruation užbaigė savo penkmečio koncertų seriją - grupė grojo maždaug dvi su puse valandos ir įėjimas kainavo tik 5 Lt. Beje, Ruation po šio pasirodymo nustos aktyviai koncertuoti ir ims kurti naujus gabalus būsimam albumui. 4 "šviežienos" jau padarytos, taip pat planuojama įrašinėti senesnius kūrinius "Long Way", bei "Don't Take My Name In Vain". Jau užsakyta ta pati "Abys" studija Švedijoje balandžio 22 - gegužės 1 d.d.

- Kaip žinia, Utenoje vyko ketvirtoji (?) "Demonų Puota", kuri kažkodėl buvo labai silpnai išreklamuota ir praėjo ramiai. Be vietinių Saples ir latvių Neglected Fields, grojo ir visur sūspėjantys Ruation, vėliau keikėsi dėl ypatingai prasto garso.
- Gėrnų Giesmės ruošia naujus dalykus ir jie planuojami, vardan kokybės, įamžinti geroje studijoje. Naujajį albumą MC formatu leis Dangus, o CD - vokiečių firma VUZ Records.
- Gruodžio 17 dieną "Lange" pristatomas įdomiosios/švelniosios muzikos grupės Pievos albumo "Pasilikus su Vienatve".
- Naujas "Kablo" numerokas ruošiamas išmesti į trasą prieš pat naujuosius - watch out!
- Marijampolės dievai Garrote vėl grįžo į muzikos sceną. Pranešame jog dabar jie grojo kažką panašaus į metalizuotus Biohazard ir su lietuviškais tekstais. Gitaristas Arūnas užleido pagrindinio vokalo poziciją naujam Garrote nariui Mariui, o pats pritaria per priedainius. Buvę deferiai koncertuoja kartu su sena hardo grupele Svaras 409, kurie pajudino savo subines po 9 metų pertraukos.
- Šiomet į "Grybų maršą", kurį tradiciškai organizavo Garland, Varėnoje susirinko apie 100 žmonių. Ten grojo ir nauja Smolder būgnieriaus Kingo šutvė, kurios pavadinimą sunku prisiminti.
- Tauragėje "Senosios Pilies" klube įvyko neblogas koncertas, kur vietinių grupių ir Ruation grojimą stebėjo apie 200 žmonių. Tik sunkiai sekėsi po sėkmingo pasirodymo namo grįžti Ruation'ams - mašinos tai sugesdavo, tai į kokią pusnį įvažiuodavo...

- Vilniečiai doomeriai Ars Moriendi savo jėgom išleido promo kasetę, kurioje 7 kūriniai (28min.). Visi jos geidžiantys, siųskite 6 Lt paslėptus voke: Vydūno 11-17, Vilnius.

- Gruodžio 3 dieną "Muzikiniame angare" Siela pristatė savo naujausią akustinį albumą "Tavęs man reikėjo", kurį išleido Nova 96 Records. Koncertas tikrai panašėjo į gotikinį dalyką. Žiūrovai išvydo su grupe scenoje ir buvusį Pocolus būgnininką Audrių, kuris mušė perkusiją lyg tikras šamanas, tad dažnai trijų atvykusių televizijos laidų kameros kryo į jį.

- Gruodžio antrojoje pusėje "Lange" gros ir savo albumą pristatys Pievos, sekite info laikraščiuose, arba galite skambinti į BMK tel. (22) 231262.

- Šį mėnesį Soundless Productions į prekybą paleidžia du naujus leidinius: tai vilniečių Dahmer kasetė "Progress In Self-Destruction" - šiame prog-industrial-thrash projekte dalyvauja buvęs Ruation muzikantas Mindaugas, dabartinis vokalistas Doncė ir Spellbound balsas Sigis. Kita Soundless kasetė - brutalus death rusų grupės Tales Of Darknord.

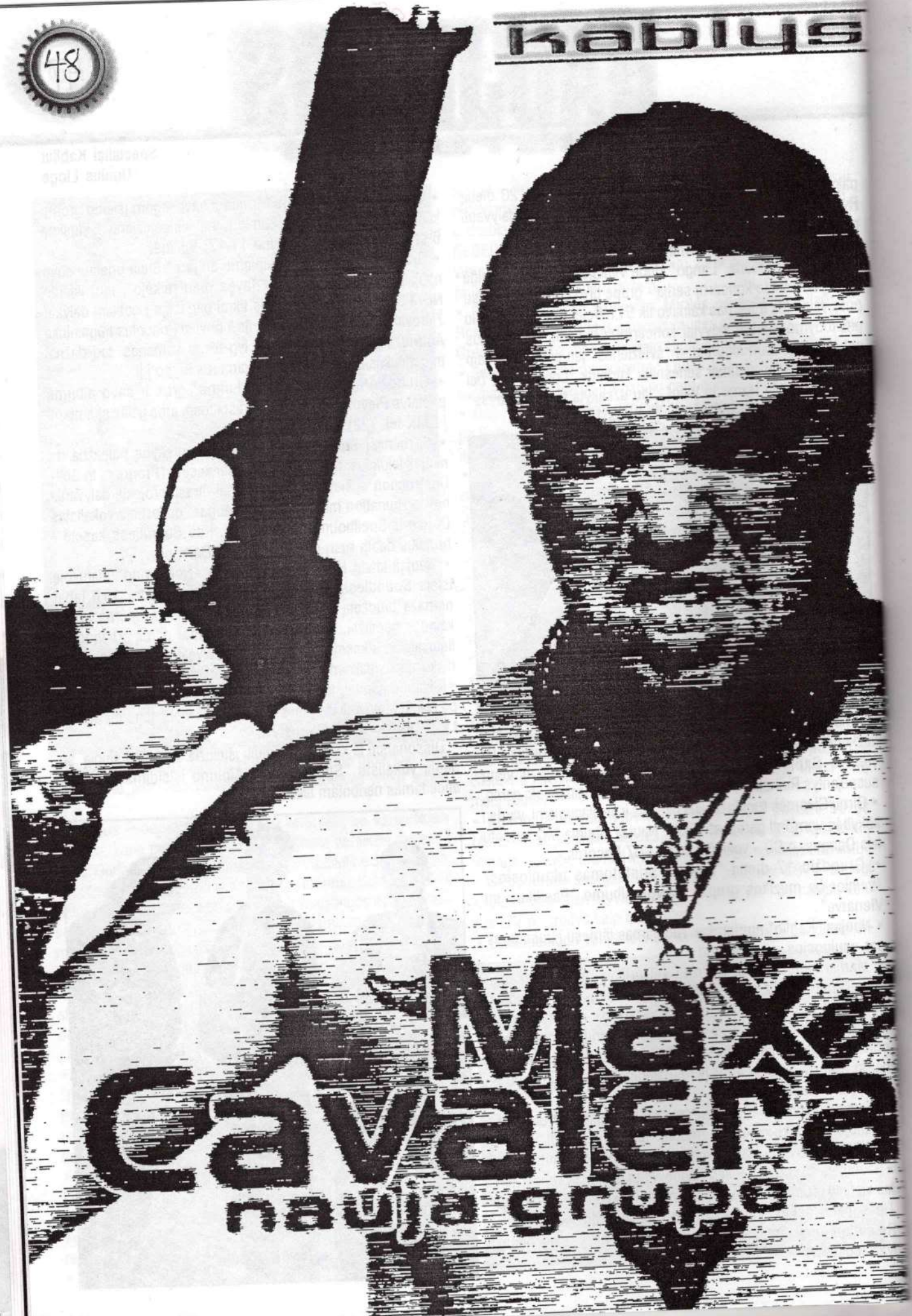
- Naujajį latvių Heaven Grey albumą "Northwind" Lietuvoje išleis Soundless. Albumo įrašams latviai žada skirti labai nemažą biudžetą - išties, pasamdyti Latvijos operos chorą kainuos nemažai... Šeštąjį čekų Krabathor darbą "Orthodox" lietuvičiams kasetės formatu pasiūlys vėlgi Soundless. Čekai disko apipavidalinimui fotografavo gėdingąjį lietuvių kryžių kalną.

- Sklando gandai, kad "Ultra Vires" nusipirko amerikoni, tad po Naujų Metų gali iš stoties eterio išnykti visos teminės laidos, t.y. ir "Pyktis" bei "Alternatyva".

- Dissonance iš karto po Naujųjų išleis dar vieną singlą su nauju vokalistu "Space Cow". Albumo išleidimas kol kas atidedamas neribotam laikui.

Савалар Кавалер
группы

Maxx Cavaliera

нашa группа

Sepultura įkūrėjas Max Cavlera kalbėjosi apie savo naują, dar neturintį pavadinimo grupę su Terrorizer žurnalistas. Naujos Max'o ketveriukės pristatymas koncerto Phoenix'e metu, kuris buvo suorganizuotas Max įsūnio Dana Wells mirties metinių proga, galutinai nutraukė abejones dėl galimo Max sugrįžimo į Sepultura.

Londonė, praėjus savaitei po grupės debiutinio pasirodymo Phoenix'e (padedant Fear Factory antram gitaristui Dino Cazares, nes dabartinis jų gitaristas dar nebuvo pakviestas į grupę), Max visiškai užsikrėtė entuziazmu pratęsti savo naujo projekto egzistenciją. Didžiausias siurprizas, tikriausiai, kad grupėje surinkti visiškai nežinomi muzikantai, nors ir Dave Lombardo iš Grip Inc. (buvęs Slayer būgnininkas), ir Mike Bordin iš Faith No More, ir Ozzy Osbourne koncertinė komanda buvo pasiūlę savo paslaugas, neskaičiuojant galybės labiau pagrindinių grupių muzikantų, tokių, kaip ex-Frontline Assembly klavišistas Rhys Fulber ar ex-Skinlab gitaristas Gary Wendt, kurie pasisiūlė savo kandidatūras per paskutinius šešis mėnesius. Ir vis tik Max pasirinko būgnininką Roy, bosistą Marcello ir gitaristą Lucio, kurių kolkas nėra žinomos net pavardės.

"Roy tikriausiai yra vienintelis, kurį žmonės gali žinoti",- sako Max. "Jis grojo su Shelter, bet iš tiesų jo pasididžiavimo grupė yra Nausea. Jie grojo nuo pačios hardcore pradžios, Amebix ir Discharge eros. Tai tarsi šių grupių Niujorkietiška versija. Man pačiam patinka Nausea ir aš manau, kad jie yra velniškai kieti vyrukai. Aš neieškojau galingiausių žvaigždžių, galbūt todėl, kad tai būtų sukūrę vėl tą pačią atmosferą. Aš suteikiau galimybę Marcello, kuris kažkada pradėjo su Sepultura. Dabar jis pas mus bosistas. Tai visų pirma labai gerai man pačiam, nes aš pažįstu jį jau dvylika metų, dvylika metų jis buvo labai geras mano draugas, o be to jis yra puikus muzikantas, puikus bosistas. Manau, tai yra puiku, kad aš suteikiu galimybę vienam iš likusių Genties narių, vienam iš tų, kurie nutarė likti su manimi. Man palikus komandą, iš tiesų, su Sepultura vyrukais pasiliko tik du žmonės. Visi kiti pasiliko su manimi. Taigi, Gentis

Praėjus devyneriems mėnesiams po oficialaus didžiausios pasaulio ekstremalaus metalo grupės SEPULTURA iširimo, jos lyderis MAX CAVALERA sugrįžta su nauja grupe.

vėl beveik tokia pati. O tai ir yra būtent tai, ko aš siekiu".

O gitaristas?

"Jo vardas yra Lucio ir jis grojo Brazilijos grupėje Chico Science. Jie įrašė du albumus, bet nelaimei jų vokalistas žuvo autokatastrofoje sausio mėnesį, taigi grupė iširo. Aš pats grojau su juo balandžio mėnesį, koncerte skirtam Chico atminimui, ir mūsų muzika tikrai vežė. Jis yra tikras gitaristas... Jis nepriklauso jokiai scenai, ir aš manau, kad tai yra puiku. Jis nėra nei punk scenos atstovas, nei metalo, ar net ne roko. Jis gali groti viską, ir jis jaučia muzikos energiją. Taigi, aš jį ir pakviečiau, o jis, savo ruožtu, tikrai susidomėjo ir sutiko. Keturiese kurti pradėjome pačioje rugsėjo pradžioje".

Jūs jau tikriausiai užsakėte studiją įrašui...

"Yeah, studija buvo užsakyta Spalio mėnesiui, ir net jei mes ir nesame visiškai tam pasiruošę, mes vistiek įrašysim dainas, kurias jau turim

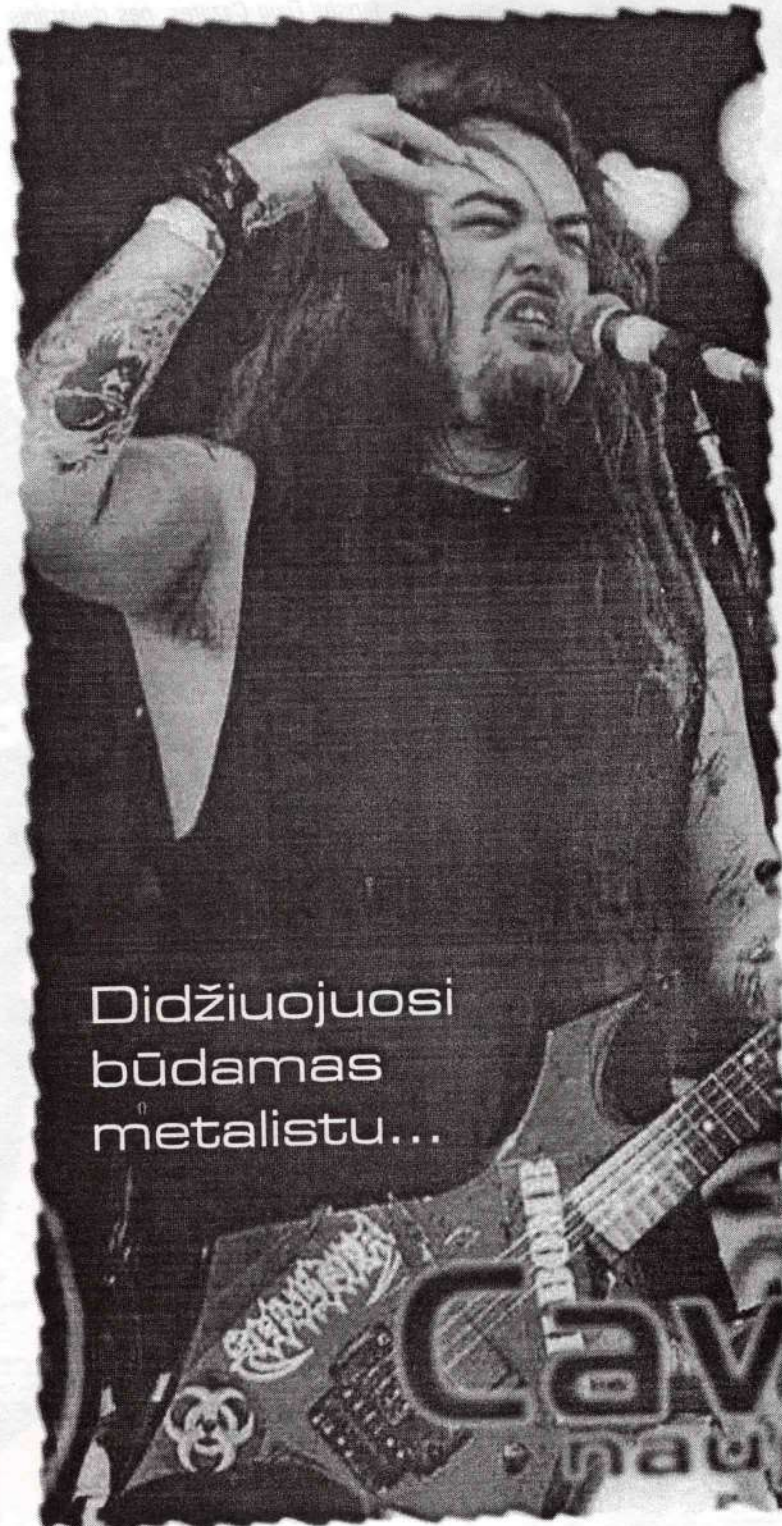
paruošę. Matai, dabar mes labai užsivedę ir nusiteikę tam. Studija buvo užsakyta jau rugpjūčio mėnesį. Darbas vyksta su tuo pačiu prodiuseriu kaip ir ruošiant "Roots", Ross Robinson. Kai kurias dainas perprodiusuos Mario Caldato, kuris prodiusuoja Beastie Boys. Jis yra pašėlęs ir toks pat trenktas kaip ir mes. Be to, kai kurias dainas ruošiuosi padaryti senoviškas, tokias kaip Discharge... kaip Discharge devyniasdešimtųjų versiją. Tai turėtų būti tikras smūgis - greita ir be jokių soluočių. Kai kurios dainos laikysis būtent šios pozicijos. Aš noriu išlikti primityvus, dar primityvesnis nei Sepultura".

"Norit tikėkit, norit ne",- *tešia Max'as*,- "Sepultura palikimas man suteikė kur kas daugiau laisvės būti didesniu pamišėliu, žengti dar vieną žingsnį pirmyn. "Roots Bloody Roots", štai kur gabalas, būtent tas stilius, kurį aš noriu varyti ir toliau. Kai aš iškėliau "Roots" idėją, visi buvo šokiruoti, o ypatingai Andreas, kuris mėgsta daugiau tradicinio metalo grojimą. Nieko tame blogo nėra, aš manau, kad jis yra nuostabus, bet jis išsigando permainų, o aš norėjau šios permainos, nes nenorėjau, kad Sepultura skambėtų kaip Iron Maiden, kurių kiekvienas albumas yra tas pats šūdas. Be abejonės jis būtų perkamas, bet visa tai daroma ne dėl to, o dėl įrašo, kuris visus nustebintų. Dabar man su naujais muzikantais to daugiau nei reikėjo. Šie vyrukai tikrai nori pasiekti "virš" ir pabandyti. Mes esame padarę dainą "Eye For An Eye" ir gitara ten suderinta pagal G, o G yra pati žemiausia girdima gitaros nata. Žemiau jau nėra, nes tas garsas jau yra mums negirdimas. Aš linksminuosi, žmogau". "Taip, mes ruošiamės padaryti keletą Discharge tipo dainų, kurios yra E derinimo standartas, kaip ir senuosiuose Discharge. Medžiaga, kurios aš nebūčiau daręs su Sepultura, apie kurią galima pasakyti 'Ne, per daug važiuoja stogas'."

"Roots" daugelio buvo apibūdintas kaip stipriai punk įtakotas albumas, daugiau nei leistina tradiciniame metale. Ar tau atrodo, kad tu išaugai iš metalo ir dabar pasitraukei į punk ir hardcore sferą? Ar tu vis dar jauti, kad ši nauja grupė yra ir vieno ir kito mišinys?

"Aš visada už metalą, ypač dabar, kai jis pergyvena tokius sunkius laikus. Aš didžiuojuosi būdamas metalistu. Žmonės pasimeta, kai pavartoji žodį metalas. Jiems tai yra kažkas tarp Motley Crue ir Hellhammer. Man velniškai gėda dėl Motley Crue. Taip, tame yra ir hardcore taip pat. Yeah, man patinka Sick Of It All, bet aš neapkenčiu Offspring. Tai ką mes darome yra vis dar metalas, bet kitos rūšies, sulietas

Didžiuojuosi
būdamas
metalistu...

Max Cavalera
nauja grupė

su hardcore".

"Man atrodo, kad Sepultura visada buvo gerbiama punk scenoje dėl manęs ir Igor", - *detalizuoja Max*, - "Paulo ir Andreas nemėgo viso šito šūdo. Bet aš ir Igor gerbėme ir net dievinome beveik visas hardcore grupes. Mes eidavome į jų koncertus ir pastoviai dėdavome jų maikutes. Aš ruošiuosi ir toliau išlikti toks pats, ir vien jau Roy pakvietimas užimti būgnininko vietą daug ką pasako. Jei paklausi žmonių apie jį, beveik visi pamena jį iš senų laikų. Prieš dešimt metų jis dar buvo šeriuotas. Jis yra tikra asmenybė, o ne šiaip sau koks aferistas. Man tai patinka. Jie nėra žvaigždės, bet jie yra tikri. Dėl to aš jaučiu didelį pasitenkinimą".

Šnekant apie Andreas, Paulo ir Igor, ar tu manai kad iširimis yra jau nebeatstatomas?

"Aš neturiu pasirinkimo", - *jis atkerta*, - "Vis dar būna momentų, kai aš susimastau apie tai, kas atsitiko šiems žmonėms, kodėl reikėjo visa tai sunaikinti? Man, tai jau sunaikinta, ir tai jau niekada nebebus Sepultura. Dauguma žmonių, kurie man rašė, faksavo ar kalbėjosi su manimi - visi jie mano, kad Sepulturos jau nebėra, kadangi nebėra ketveriukės. Laikas nestovi vietoje ir aš čia ne tam, kad pastoviai graužčiausi, skūščiausi ir t.t. Aš nutariau, kad turiu pasitraukti. Juk yra žmonių, kuriems patinka tai, ką aš darau, kurie tiki manimi, o tai tikrai tikrai daugiau negu aš. Aš norėčiau vėl mėgautis gera muzika. Taigi, jei man nepavyks to pasiekti su šiais vyrukais - aš susirasiu kitus ir vėl bandysiu".

Ar tu ilgai buvai "atsijungęs" po iširimio sausio mėn.?

"Aš visiškai nebuvo atsijungęs, aš dirbau visą šį laiką. Net tada, kai aš negrojau su jokiais muzikantais, aš kūriau. Tiesa, ši grupės sudėtis paaikšėjo tik rugsėjo mėnesį, o spalio mėnesį mes jau turėjome paruošę

penkias dainas. Tai labai greitai, bet mes galime didžiuotis šiomis dainomis. Aš kuriu albumą ne tik tam, kad jį išleisčiau. Jei jo išleidimas užsitęs iki kitų metų vidurio, tai būtent tiek jis ir užsitęs. Jis bus ruošiamas tol, kol aš nuspręsiu, kad jis jau yra toks, kokio aš noriu, net jei jis bus išleistas po sekančio Sepultura albumo. Tai mano menas, ir aš ruošiuosi perkelti jį vienu laipteliu aukščiau."

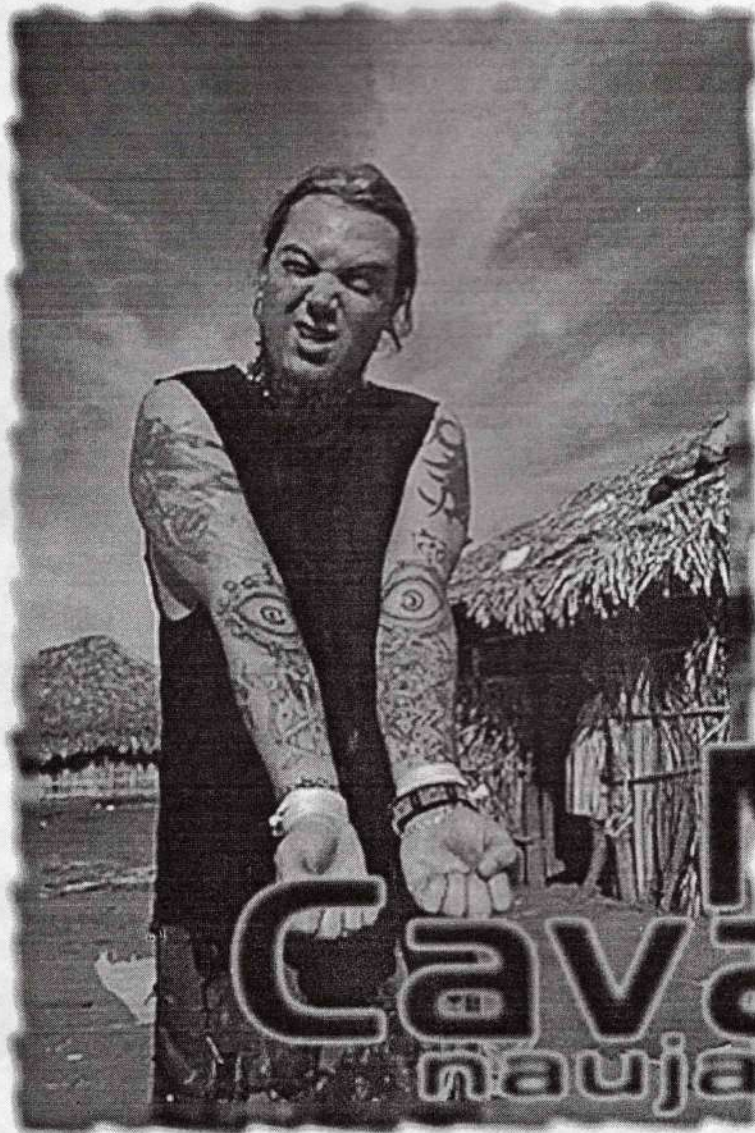
Apie ką dainuosi?

"Tai labai asmeninis įrašas. Aš noriu nusimesti viską nuo krūtinės ir perkelti į tai, ką aš esu suplanavęs ateičiai. Tuo pačiu, tai sukasi ir apie tai, kad gyvenimas pilnas netikėtumų, taigi tai albumas, kuris yra daugiau susijęs su mano asmeniniu gyvenimu ir artimas kiekvienam, kuris išgyvena panašias situacijas... tokias pačias situacijas, kai jie būna apipi*ti, pikti ir nesivaldą. Mes turim dainą "Eye For An Eye", kuri yra apie išdavimą ir puolimą iš pasaly, bet yra ir tokių dainų kaip "No Hope No Fear", kuri yra apie tai, kad reikia daryti viską, ko nori tavo širdis ir fuck visa kita. Prisimenant tai, kad man teko išgyventi pačius chaotiškiausius metus savo gyvenime, tai nėra pigus albumėlis kaip "aš nekenčiu visko ir savo gyvenimo". Aš nenoriu, kad žmonės kalbėtų yeah, Max parašė šitą albumą, kad apdrabstytų šūdais visus šiuos įvykius. Taip nėra. Kai kurios dainos bus apie tai, bet tai ir viskas. Kitos dainos bus tų dainų, kurias aš dariau su Sepultura, pratęsimas. Kaip "Rattamahatta". Vėl bus perkusija ir skirtingos idėjos".

"Dabartiniu metu", - Max aiškina baksnodamas pirštu, - "Aš naudoju žmones iš Chico Science, tris žmones, kurie groja tikrai galingais ir milžiniškais būgnais "surdo". Jie sukelia tokį patį efektą kaip ir 808, naturalus 808. Tai velniškai stipru. Tai suteikia tiek daug jėgos. Sunkumo viršūnė... aš neįsivaizduoju nieko sunkesnio. Be to, kad tai yra tikrai sunku, tu gali pats tai pajauti savo krūtine. Aš grojau su jais ir jaučiau tai. Aš būtinai noriu juos įtraukti, nes Europoje ir Štatuose niekas dar negirdėjo tokio dalyko. Tai labai nauja ir aš esu velniškai tuo susidomėjęs".

Po pokalbio Terrorizer chebrai buvo suteikta galimybė paklausti ir keletą jau įrašytų demo dainų, ir jie savo ruožtu nusprendė, kad jei šis albumas netaps geriausiu ateinančių metų albumu, tai tikrai pateks tarp trijų stipriausių 1998 albumų.

"Terrorizer"

Max Cavalera
nauja grupė

Vital Remains

Po keleto sudėtingų
sudėties pasikeitimų
metų pradžioje
Amerikos Death
Metal pirmūnai Vi-
tal Remains vis tik
sugebėjo pakilti iš
pelenu ir išskleisti
naujus sparnus
metalo padangėje.
"Forever Under-
ground" daugelio
kritikų buvo
apibūdintas kaip
vienas stipriausių
death metal darbų
visoje metalo
istorijoje, tad apie tai
ir pasikalbėjome su
grupės bosistu/
vokalistu Joe.

Amžinas Bogėindis

Visų pirma būtų gerai sužinoti visas karščiausias Vital Remains naujienas...

Well, dabar (1997 gruodis) mes intensyviai kuriame ir repetuojame dainas naujam albumui, kuris vadinsis "Dawn Of The Apocalypse". Ir dar, pačioje gruodžio pabaigoje ruošiamės sugroti keletą koncertų su Deicide, Suffocation, Immolation, Crisis ir Cryptopsy. O paskui darbas, darbas ir darbas.

Įdomu, kodėl jūs nutraukėte kontraktą su Music For Nations/Peaceville ir pasirinkote Osmose?

Well, mes buvome nepatenkinti viskuo, ką mums darė, arba, tiksliau pasakius, nedarė ši kompanija. Aš niekada negaudavau jokių žinių apie pardavimus ar panašiai iš kompanijos, jie net niekada nereikšdavo mums savo nuomonės apie mūsų muziką, aš niekada nemačiau jokios reklamos iš jų pusės, jie niekada neorganizavo mums jokių interviu, niekada nerengė jokių turų... susidarei vaizdą? Osmose mums pažadėjo, kad jie stipriai pasistengs reklamuojant Vital Remains, ir kolkas jie mūsų nenuvylė. Neturiu jokių skundų dėl jų, Osmose puiki kompanija.

O kodėl jūs pasirašėte kontraktą tik dviems albumams? Atrodo, kad sutarties galiojimo laikas baigiasi, ar jau nutarėte kas leis Vital Remains produkciją ateityje?

Mes nenorėjome sudarinėti jokių ilgalaikių sutarčių su jokiais kompanijomis, tad nusprendėme pasirašyti kontraktą dviejų CD išleidimui, pažiūrėti kaip mums seksis bendrauti su kompanija, ir jei viskas puiku, o kolkas taip ir yra, mes pratęsimė kontraktą. Nebent gausime geresnių pasiūlymų, bet einamuoju momentu viskas pakankamai stabilu ir mes esame daugiau nei patenkinti Osmose darbu.

Ar toks leidybinių kompanijų keitimas neatsiliepia pačiai muzikai?

Nežinau, gal šiek tiek. Tikrai, nuo kompanijos priklauso kaip atrodys albumas. Matai, jeigu kompanija nusiteikusi stipriai reklamuoti darbą ir ne tik nori, o taip ir daro, tai grupė, be abejo, stengiasi paruošti kiek įmanoma geresnį albumą. Tada ji stengiasi. O jei tarp grupės ir kompanijos nėra atgalinio ryšio, jei kompanija dėl jos nesistengia, tai ir grupė neturi jokio akstino stengtis, nes ji žino, kad kompanija tenori uždirbti lengvą kapeiką jos sąskaita. Taigi, kai kuriais atžvilgiais vis tik tai įtakoja.

Kodėl Jeff, Paul ir Rick paliko grupę?

Well, Rick išėjo iš grupės '95 metais, taigi mums reikėjo būgnininko, o Jeff išėjo (pasidavė) pačioje '96 metų pradžioje. Man atrodo, kad jo širdis jau nemylėjo viso šito dalyko taip, kaip mūsų su Tommy širdys myli. Dabar jis

dirba penkiuose ar šešiuose darbuose 6 dienas per savaitę ir, be to, jis tik ką vedė, kas prieštarauja visų mūsų įsitikinimams.

Santuoka man yra krikščioniškas sakramentas. Jeff save vadino satanistu. Taigi, patys suprantat. Paul tiesiog neturėjo galimybių visa tai tęsti, nes jis turi du skirtingus vaikus su skirtingomis moterimis. Paul jaunėliui dabar 12 metų, o Damon jau ketverių. Jis turėjo susikoncentruoti, kad galėtų paremti abiejų vaikų gyvenimus, o kartu būti tėvu ir dar groti grupėje labai sunku, praktiškai neįmanoma. Taigi, jis irgi paliko grupę. Aš manau, kad visa tai išėjo tik į gera, nes dabar mes jaučiames kur kas stipresni dėl savo ateities nei bet kada anksčiau.

Tarpai tarp albumų išleidimo kiekvienais metais mažėja, ir pagal mano apskaičiavimus, naujas albumas turėtų pasirodyti visiškai ne už ilgo.

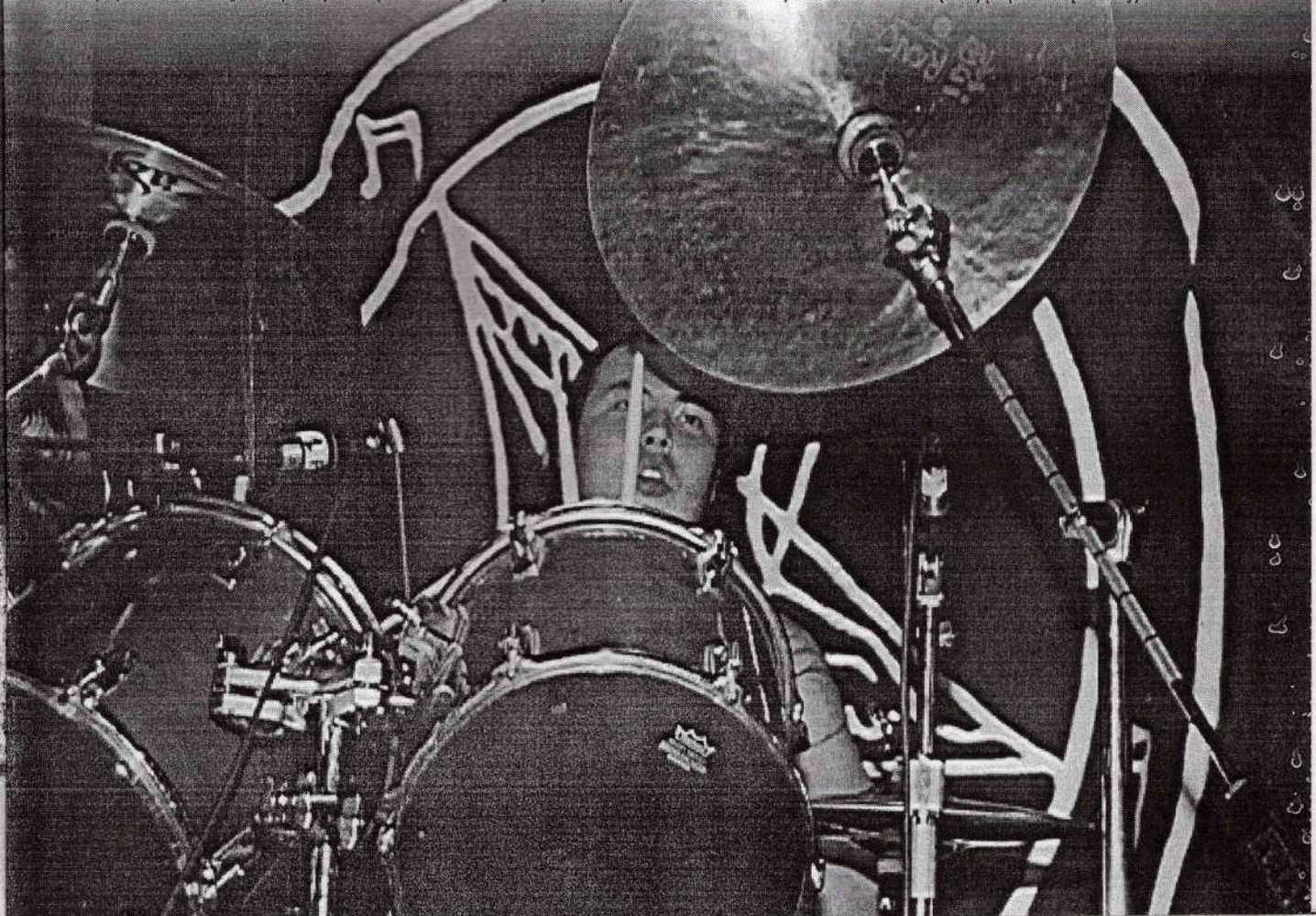
Mūsų penktas albumas jau turėjo būti išleistas, bet praeityje buvo tiek daug komplikacijų, tiek daug pasikeitimų, kad reikia džiaugtis jog mes apskritai įstengėme kažkaip išlikti ir vėl viską sutvarkyti. Daug problemų iškilo dėl mūsų kontrakto su Peaceville/MFN. Daug problemų buvo ir dėl pasikeitimų grupėje, bet mes esame įsitikinę, kad iki 1998 birželio mėn. mes būtinai jį išleisime.

Ok, kalbant apie "Forever Underground" - ar albumo pavadinimas reiškia, kad jūs dar ilgai ilgai tupėsite pogrindyje ir varysite death metal?

Albumo pavadinimas yra tarsi mūsų pasiųsta žinia fanams, kad mes dar ilgai išliksime ištikimi tam, ką pradėjome beveik prieš dešimt metų. Jeigu taip atsitiktų, kad mes taptume labai garsiais ir populiariais, tai nereiškia, kad mes nustotume atsakinėti laiškus ar nustotume kurti brutalią muziką. Mums tai ir yra svarbiausia. Pogrindis yra puikus gyvenimo būdas ir mes gyvename jame kasdien. Aš esu įsitikinęs, kad kol bus Vital Remains, mes grosime tikrą brutalią death metal! Ką galvoji apie death metal ateitį?

Aš manau, kad death metal visada išliks tarp visokiausių muzikos pakraipų pasaulyje. Ir vieną dieną dar ateis death metal laikas. Kiekvieną dieną jis auga ir stiprėja. Aišku jis buvo galingas, kai tik įsiveržė į šį pasaulį, bet jis niekada neturėjo tokių galimybių apglėbti visą pasaulį, kokias turi dabar. Dabar platinimo tarnybos yra praktiškai kiekvienoje šalyje, ko mes neturėjome dar prieš kelerius metus. Taip atsiveria kur kas platesnės galimybės dabartiniams paaugliams ir aš esu įsitikinęs, kad death metal judėjimas gali tik plėstis ir vystytis toliau. Kol Vital Remains gyvi, tol mes ir išliksime death metal pionieriais.

Jūsų muzika sulėtėjo, atsirado akustinės gitaros, dūdelės... tai jau nebe tradicinis death metal. Ar jūs ieškosite kažkokių naujų sąsaskambių ir ateityje?

Mums labai patinka išbandyti vis naujus ir naujus dalykus mūsų muzikoje. Jeigu mums gimsta kokia nors idėja, ir jis mums patinka, mes būtinai ją išbandome. Mums tikrai nesvarbu, ką jie tai gali pagalvoti kiti, nes mums užtenka to, kad tai patinka mums patiems. Nesvarbu kas tai būtų. Su "Forever Underground" mes persikėlėme į šiek tiek kitus išmatavimus. Mes paeksperimentavome su akustinėmis gitaromis ir parašėme epinį gabaliuką "I Am God". Ir pasakysiu atvirai, aš vis dar negaliu sustoti jo klausytis. Jame tiek daug jausmo. Atrodo, kad ši daina yra visų laikų geriausia mano daina. Be abejonės, mes galime surasti kažką naujo ir neišbandyto, bei panaudoti tai sekančio albumo dainose. Manau, kad tai ir yra ta priežastis, kodėl mes esame išskirti iš visų kitų pasaulio grupių. Mes stengiamės išgauti iš mūsų muzikos kiek pajėgiame daugiausiai. David groja ir būgnais ir gitara. Kaip jūs išsprendžiate šią problemą koncertuose? Mūsų koncertai yra mūsų pasididžiavimas. Koncertuose David groja būgnais, o mūsų draugas Aaron sugroja gitaros partijas. David yra mūsų vedantysis gitaristas studijoje. Be abejonės ir mūsų būgnininkas. Vieną dieną gal ir rasime kokį nors pastovų gitaristą, bet kol kas gerai ir Aaron. Amerikoje mes surenkame tikrai nemažus žmonių būrius. Daugelis jų mėgsta tyrinėti sudėtingą gitaristo darbą, kiti greitą būgnų kalimą arba tiesiog stebi visą mūsų scenoje išsiliejančią brutalumą. Aišku, didesnįjį publikos dalis, paprastai stovintys arčiausiai scenos, suranda savyje tiek jūžio, kad prie scenos sukurią patį karšiausią pragarą kokį aš tik esu matęs. Na, tiesa, aš mačiau ir karštesnį šėlsmą Slayer koncertuose, bet daugiau niekur.

O kaip dėl turų?

Taip, mes praturavome beveik pusę metų be pertraukos. Turą pradėjome '97 balandžio mėnesį su Incantation ir perlėkėme beveik visus Štatus. Buvo linksma, sutikome daug gerų grupių, tokių kaip Sadistic Intent, su kuriais mes grojome keletą koncertų Kalifornijoje. Koncertavome ir su tokiomis grupėmis kaip Grip Inc., Absu, Napalm Death, Immolation, Vader, Broken Hope, Exodus ir visa galybė

kitų. Turas tęsėsi iki pirmos rugpjūčio savaitės. Tada dvi su puse savaitės pailsėjome ir išvarėme į Europą, kur sugrojome 26 koncertus su Malevolent Creation, Vader ir Infernal Majesty. Vėl gi buvo linksma ir tai tęsėsi visą mėnesį. Po to grįžome namo ir pradėjome darbą naujo albumo dainomis.

Jau praėjo nemažai laiko, kad būtų galima spręsti apie albumo pasisekimą... Paskutinį kartą kai aš domėjausi parduotų CD skaičiumi, buvo parduota apie 4000 kopijų. Tai buvo praėjus maždaug 5 mėnesiams po išleidimo. Aš noriu tikėti, kad skaičiai dabar yra kur kas didesni, bet negaliu nieko pasakyti, kol pats nežinau. Nemanau, kad kada nors būsime patenkinti parduotų albumų skaičiumi, nes visada norisi kad būtų parduota daugiau. Niekada nebūna per daug.

Sklando gandai apie metalo atgimimą, jo populiarumo augimą visame pasaulyje. Ar manai, kad tai realu?

Bent jau kiek galima pastebėti kalbant apie Vital Remains, praktiškai visose šalyse jaučiamas šoks toks metalo pakilimas. Aš gaunu šimtus laiškų iš viso pasaulio kiekvieną mėnesį. Kartais aš gaunu tiek daug laiškų, kad turiu dienų dienas sėdėti namie ir juos atsakinėti. Negaliu net pagalvoti apie ką nors kitą. Bet man tai labai patinka.

Tai kada galėsime paklausti naujo Vital Remains albumo?

Jau vasario mėnesiui užsakėme studiją, tad tikimės išleisti albumą pačioje vasaros pradžioje. O paskui ir paturuosim.

Ar esi ką nors girdėjęs apie Lietuvą?

Vienintelis dalykas, ką esu apie ją girdėjęs yra tas, kad ten pas jus labai gražios moterys. Aš tikrai labai norėčiau pas jus apsilankyti ir net neabejoju, kad vieną dieną atvarysiu. Tuo pačiu sugrosim ir kelis koncertus pas jus.

Kablo skaitytojams...

Sveikinimai visiems Vital Remains fanams Lietuvoje. Beje, ir Kablo redakcijai, už tai, kad nenuleidžia rankų ir varo teisingą šviečiamąjį darbą. Vieną dieną mes dar atleksime į Lietuvą ir būtinai jums pagrosime. C'ya.

Kęstas Krilavičius

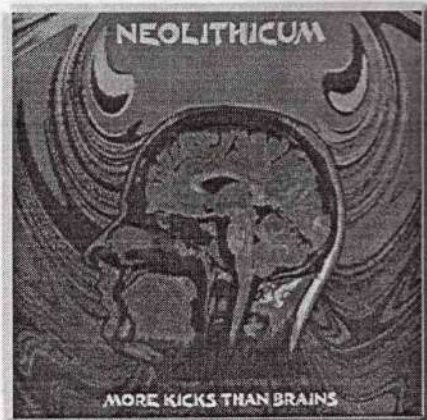

PUNK OHC ALTERNATIVE

*hylo, merginos ir vaikinai!
atrodo "kabljo", o kartu ir mano reikalai
gerėja. Jūsų uoliai išpirktas vasaros/rudens
numerokas paskatino mumi pasitempti ir
dar šiais metais išspausti naują "kablį".
ačiū už paramą, mielieji.*

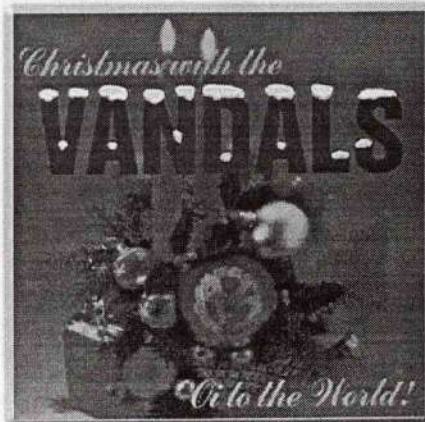
*na, o dabar be didelių kalbų startuojame su
nauja alternative įrašų apžvalga:*

visi hardcore/punk/ska/oil/sxe fanai turėtų
žinoti tokį underground stuff platinimo tinklą
kaip 'core tex', besibazuojantį vokietijoje. jų
kataloge yra BEVEIK viskas, t.y. visi
underground (ir ne tik) žymūnai.
'coretex'as' platina tiek žinomų firmų (Dojo,
Alternative Tentacles, Cherry Red, We Bite,
Taang, Epitaph, netgi mainstream
kompanijų Sony, Epic, Chrysalis, Warner,
etc.), tiek ir true požeminių firmų (Nitro,
Snoop, Moo Cow, Lolita, VC, Nemesis,
Dr.Dream, etc.) produkciją. norint pagerinti
savo imidžą galima įsigyti maikonų,
našyvkų, ženkliukų, kepuraičių ir netgi
modnų storapadžių basketkių. žodžiu
viskas ant prekystalio - tik pirk. kitas
klausimas, kad tai gana brangus
malonumas, CD kaina su paštu išeina vos
ne kaip 'bombos' parduotuvėse. na, bet
apie muzoną - dabar 'coretex'as' kartu su
savo 38 psl. katalogu atsiunčia ir CD-
sampler (už dyką!) su 26 grupėmis.

paprasčiausiai parašai adresu: Core tex
rec./Oranien str.3/ 10997 Berlin/Germany
laiškelį: 'I'd like to get your free catalogue',
įdedi kokį baksą ir viskas. rinkinyje
surinktos įvairiausios grupės nuo linksmo
indie/happycore iki sunkaus NYHC bei
metaluoto straight edge - vyrauja
pastarasis stilius bei happycore - šiuo
metu madingiausios underground srovės.
šiaip rinkinys gana stiprus, įvairus ir
įdomus paklaudyti - gera priemonė
susipažinti su supuvusių vakarų alternative
scena. be žinomų grupių (TURMOIL,
SNAPCASE, EDGEWISE, SUBZERO), čia
yra ir daug nežinomųjų (TROOPERS,
HANKSHAW, MARSHES, \$400 SUITS). 74
minutės įvairios gitarinės kokofonijos.
dalykas vertas dėmesio.

šviežias ir įdomus pakečiukas trijų CD
pavidale pasiekė mumi iš amerikų
firmos 'Kung Fu Rec.' (PO Box 3061 Seal
Beach, CA 90740, USA). (kam happycore
vemtį verčia šiuo metu gali apsilankyti
tuailete arba išgerti arbatos) pirmoji grupė -
VANDALS su savo itin aktuali albumu
'christmas with the vandals'. tai dvylika
dainelių kalėdų tema įgrotų linksmo
pankroko dvasioje su visokiais varpeliais.
fonas for X-mas party, viską pasako
gabalų pavadinimai: "christmas time for

my penis", "I don't believe in santa clause", "my first X-mas, as a woman". ir pabaigai P.Čaikovskio koveriukas "cukruotų slyvų fejų šokis". linksma! ASSORTED JELLY BEANS dar viena linksma grupė iš štatų. šis trio išleido savo debiutinį self-titled albumą, kuriame skamba greitas, linksmas, melodingas ska-core, primenantis kultinę grupę OPERATION IVY. pankai, susidomėję ska muziką imkite šią grupę ir klausykite! ir dar dozė linksmo pankroko iš 'karatistų' chebros - the ATARIS '...anywhere but there'. LAGWAGON būgnininkas paliko motininę grupę ir įkūrė naują. na, nežinia ką jis tuo laimėjo, nes šis albumas neatranda amerikų - TIK pop-punk (duokdie mums tokių "TIK pop-punk"...ech...). tiek naujienų iš 'Kung Fu Rec.' stovyklos. jei vasarą prie alaus arba automobilyje reikia linksmo fono - nepraleiskite pro ausis!

dabar > 1h greitai-lėto, sunkaus ir netgi klampaus olandiško hardkoro, permelkto kovotojiška ideologija tipo: "straight in the face of conformity, we drink to the death of industry". tai - the OBNOXIOUS iš Roterdamo ir jų nowa plyta 'struggle' (Schop Rec.). kaip teigia jie patys: 'mes iš grind/HC grupės išaugome į specifinį 'Roterdamo hardkoro' būrį,' the OBNOXIOUS, įtakota tokių grupių kaip CRO MAGS, WARZONE, AGNOSTIC FRONT, GBH, GANG GREEN ir kitų albumo pradžioje lyg ir veža, tačiau į pabaigą suvienodėja ir netenka draivo. piktas metalizuotas hardkoras su lyriškais nukrypimais, padedant saxofonui. mano kvaila nuomone, valandinį albumą

suspaudus iki kokio pusvalandžio nuskambėtų tikrai intensyvus ir vežantis HC. tiesa, sako koncertuose jie atrodo daug geriau, tikiu tuo, bet turbūt niekada jų nepamatysiu, taigi, negaliu garantuoti. beje, nesumaišykite su prancūzų punk duetu OBNOXIOUS.

grįžkime prie klasikos, ibo tiek metų užglušinti, nežinome daug gerų klasikinių grupių. firma 'Empty Rec.' (Erlanger Str.7/90765 Furth/Germany) užpildo šią nežinią, leisdama geras, tačiau kiek primirštas retrogrupes. viena tokių kultinė Kalifornijos punk grupė AGENT ORANGE. neseniai 'empčiai' perleido 'agento apelsino' 1981-aisiais įrašytą albumą 'living in darkness'. pavargus nuo energingo jaunosios kartos kalimo, dažnai tiesiog nuobodaus ir tuščio, senukai skamba tarsi atgaiva. kažkaip tuometinės grupės turėjo daugiau cinkelio. klausydamas 'apelsinų' išgirsti daug sąskambių, kuriuos dabartinės grupės pateikia kaip naujieną. teisingai sakoma: "visa muzika jau sugrota, tik dar ne visos babbės už ją paimtos." tiesa, vietomis AGENT ORANGE skamba kiek senoviškai, bet tai netgi prideda savotiško žavesio. einant į priekį tikrai verta atsigręžti atgal ir pažiūrėti/paklausti kas jau padaryta. amerikiečių firmą "Moon Ska Records" (P.O.Box 1412, New York, NY 10276, USA) daugiau nei prieš 10 metų Niujorke įkūrė vienas prikolas svieto perėjūnas Rob "Bucket" Hingley. Šiandien ši kompanija (beje, vienintelė JAV leidžianti ska) kartu su vokiečių label'iu "Pork Pie", galima sakyti, valdo pasaulinę ska sceną. Grupei, turinčiai ką nors bendro su ska, išsileisti "Moon Ska" yra tas pats, kas metalistams

"Earache" ar "Nuclear Blast". po trumpos įžangos paklauskime, ką gi leidžia ši firma. visų pirma, randame grupę the TOASTERS, įkurtą dar 1981 m. to paties ...

R.Hingley! daugelio vadinami trečiosios ska bangos pradininkai šiemet išleido savo septintąjį albumą "Don't Let The Bastards Grind You Down". grodami apie 200 koncertų per metus, leisdami albumus bei dalyvaudami įv. projektuose the TOASTERS užsirekomendavo kaip geriausia ska grupė pasaulyje per pastaruosius metus. š.m. gruodžio viduryje jie grojo Vokietijoje, kur juos apšildė lietuviams gerai pažįstama Piterio ska-core grupė SPITFIRE.

Naujausias albumas šiek tiek lėtesnis, nei ankstesni ir iš pirmo pasiklausymo skamba kiek popsovai, tačiau įdėmiau pasiklausius, galima išgirsti, kad "touseriai" atsisuko į savo šaknis: reaggae, rocksteady ir rock'n'roll. šis patiekalas pagardintas įvairiais pučiamaisiais, gudriais klavišėliais bei ragos intarpais. neleisk šikniams tavęs sutrypti!

kitas ne mažiau įdomus albumas - japonų ska muzikos rinkinys "Nihon Ska Dansu from the land of the rising ska". albumą specialiai "Moon Ska" prodiusavo vietinis skaman'as Nobu Takahashi. rinkinyje skamba įvairiausios ska atmainos: tradicinis ska (FRUITY, DETERMINATIONS), ska-punk (SNAIL RAMP, DUCK MISSILE), modernusis ska (OI-SKA MATES, SIDE-BURNS) ir ska-core (COKE HEAD HIPSTERS, SHOULDER HOPPER).

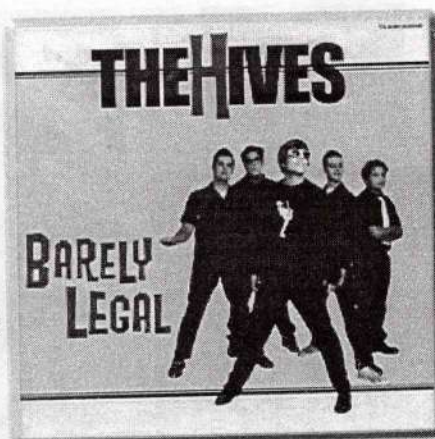
patikėkite nuo, kad jų akys siauresnės už mūsų, jų ska skamba nė kiek ne blogiau. check it out!

pabaigai "Ska Moon" prezentacinis CD

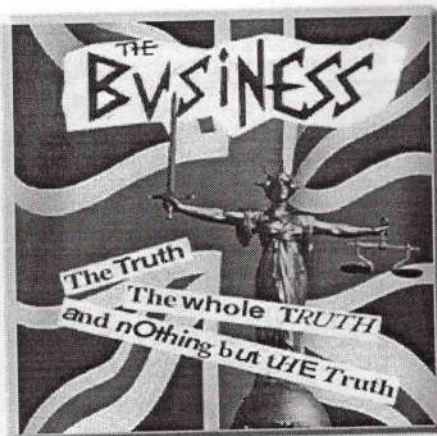

"This Are Moon Ska! vol.2". šiame rinkinyje surinktos visos geriausios firmos grupės, iš viso 22 gabalai. ne visos jos veža, tačiau tokie linksmuoliai kaip the TOASTERS, NY SKA JAZZ ENSEMBLE, the SLACKERS, EASY BIG FELLA arba DR.RING-DING & the SENIOR ALL-STARS tiesiog verčia kalti koja į ritmą ir niūniuoti kartu. visa tai skamba daug kartų nuoširdžiau ir gyviau nei MADNESS! panašu, kad švedų firma "Burning Heart Records" (Box 441, 701 48 Orebro, Sweden) tampa bent jau šiaurės europos underground'o label'ių lyderiu. vis daugiau jų globojamų grupių prasimuša į pasaulines scenas. vienas tokių pavyzdžių - NO FUN AT ALL (negaliu pažadėti visu 100%, bet kitame "kablyje" turbūt bus interviu su jais). grupė, pradėjus groti mažame Švedijos miestelyje 1993-aisiais, pardavė net 25 tūkst. savo debiutinio EP'ako kopijų. nuo tada NFAA visada laukiamas svečias pankroko koncertuose visame pasaulyje. šiemet pasirodė trečiasis jų albumas "The Big Knockover" - pusvalandis greito intensyvaus punk/hc BAD RELIGION ir 7 SECONDS stiliuje. bet kuris gabalas iš šio albumo galėtų būti geras fonas įvairioms crazy motociklų lenktynėms. jei kas kaltina NFAA vienodumu, jie primena RAMONES ir kritikai apsiramina...

tos pačios firmos produktas yra the HIVES albumas "Barely Legal". vos išgirdęs pirmus šio nešvaraus garage-speedy-punk garsus, norėjau išjungti grotuvą, bet paskui pripratau, o į pabaigą ir iš viso užvežė, tik biškėlį sunervino turbūt specialiai padarytas nešvarus įrašas (ot laikai,

Lietuvoje visi stengiasi išgauti kuo švaresnį sound'ą, o Ten - specialiai prikiša triukšmų...). albumas toks intensyvus ir energingas, kad nėra kada atsikvėpti, nebent paspausti "stop", ką aš ir padariau. britų oi-punk veteranai the BUSINESS pasirašė kontraktą su "B.H.R." ir šiemet išleido jau nežinia kurį albumą "The Truth, The Whole Truth And Nothing But The Truth". 28 minutės ir 14 gabalų - pavaro senukai! beveik prieš 20 metų pradėję, senukai nerimsta ir varo savo neapykantos kupiną seno kurpaliaus pankroką. muzika skirta užsiciklinusiems entuziastams, nors draivu "biznesmenai" perspauna daugelį jaunėlių, šiais šaldžiais ir harmoningais happycore laikais, reikia ir šiek tiek agresijos ir rupaus, kampuoto pankroko. jau pats pavadinimas SIX&VIOLENCE kelia nepasitikėjimą. ši grupė Giant Explosion Records (P.O.Box 604024, Bay Terrace, NY 11360-4024, USA) išleido produktą pavadinimu "Petty Staycheck". grupės koncepcija šiek tiek primena GREEN JELLY projektą (atsimenat tris mažus paršiukus?). Ilgaplaukiai techniškai muzikantai nusprendė nebegroti rimtais veidais metalo, o krėsti muzikinius pokštus. iš karto pasakysiu, kad GREEN JELLY pavyko daug kartų geriau. SIX&VIOLENCE stilių galima apibrėžti kaip freak-hardcore, na, o kas padarė jiems įtaką matosi iš thanxlist'o: MURPHY'S LAW, BRUTAL TRUTH, SICK OF IT ALL, HELMET ir t.t. naujas vardas tamsiosios muzikos, gotikos ar dark wave, kaip norit, žemėlapyje - DREAM INTO DUST, šiemet

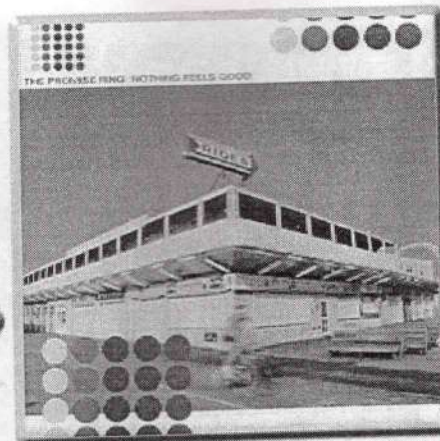
išleidę albumą "No Man's Lans" (Chthonic Streams: P.O.Box 7003, New York, NY 10116-7003, USA). nežinau ką ir besakyti, bet kažkas ne taip, jei 26 minučių darbas skamba nuobodžiai, o gal paprasčiausiai aš per gerai nusiteikęs. šalta, monotoniška, sintetinė muzika. depresyvams - turbūt puiki savęs davilinimo priemonė, kažkoks mazochizmas...

amerikėnai THE PROMISE RING "Nothing Feels Good" (Jade Tree: 2310 Kennwynn Rd, Wilmington, DE 19810) groja tradicinį college rock, kurio taip nekenčia Beavis su Butthead'u. cituoju pati save iš praėjusio "kablo": "šiai albumas daugiau lėtas, nei greitas. gitaros tarsi užglušintos ir niekaip negali išsiveržti į paviršų, o vokalas labai jau primena lietuvišką", reikia pripažinti šie trūkumai ištaisyti, matyt ne man vienai taip pasigirdo. Šis albumas nėra kažkoks ypatingas perliukas, tačiau progresas juntamas. cituoju toliau: "dainas visai smagu būtų klausyti važiuojant automobiliu. šiuo atveju aš mieliau pasirinkčiau DINO-SAUR JR., nors tai ir ne pats tiksliausias palyginimas". pasitaisau: šis palyginimas po šio albumo tapo daug tikslesnis.

ties naujų garsų šį kartą. tikiuosi per daug nepavargote ir sužinojot bent gramą naujos informacijos.

Dėmesio! Daugelį šių įrašų galite išgirsti alternative radijo laidoje "Laboratorija" - "Laisvoji Banga" (Vilnius 104.7 FM), kiekvieną sekmadienį nuo 16h iki 17h.

su meile
Laura "100% Angel"

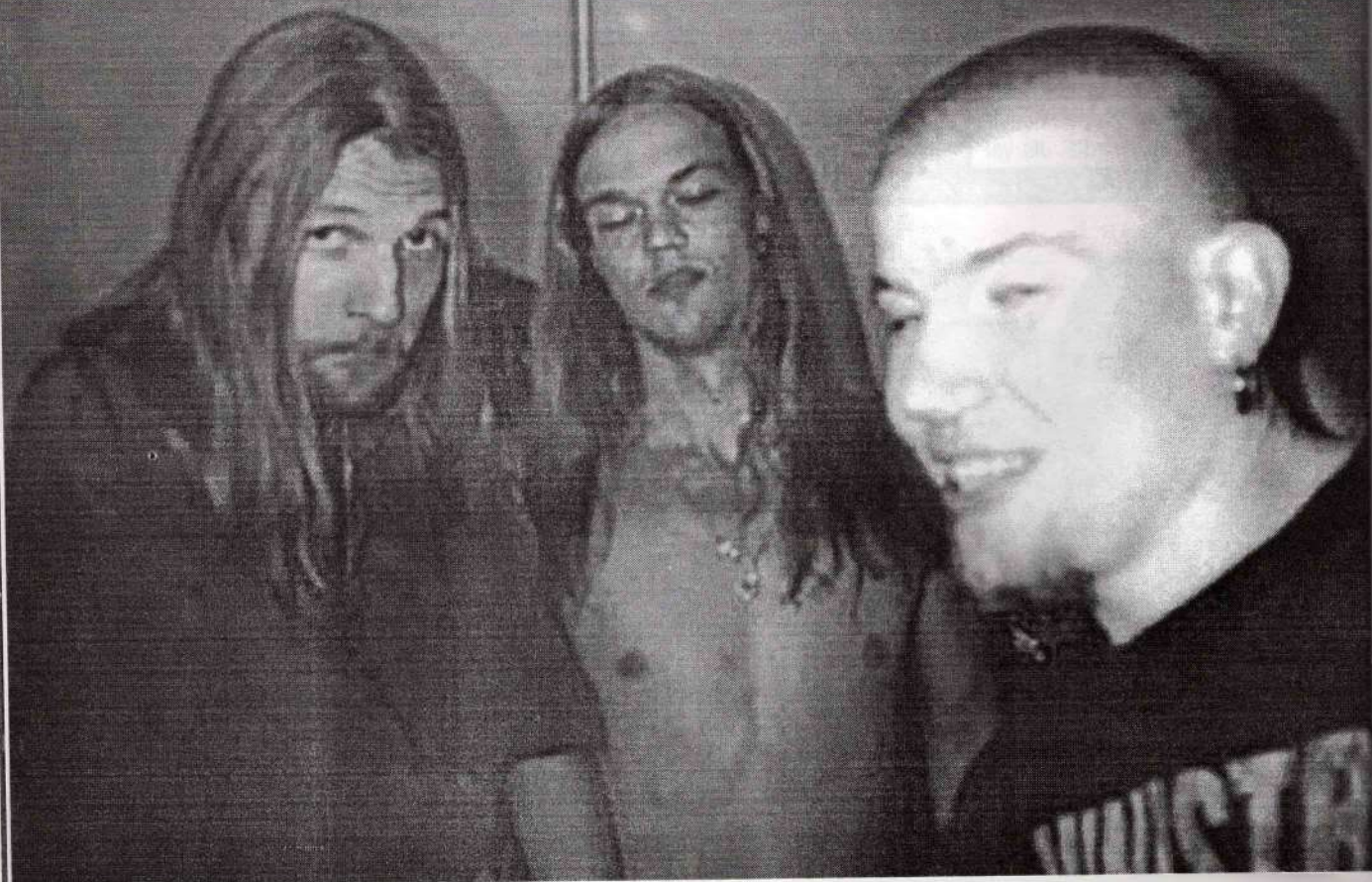

turėčiau tai pasakyti, a? Ar pas jus galima keiktis?"- jis vėl prapliumpa juoku.- "Na, jis buvo tikrai labai blogas"- jis pradeda juoktis dar garsiau ir paprašo išjungti įrašą. Kai nusiramina, paklausia ar galima tęsti toliau ir išgirdęs teigiamą atsakymą pratęsia.- "Man atrodo, kad Pasi yra pats geriausias pasirinkimas, nes jo vokalas yra tarpinis tarp death metal vokalo ir normalaus vokalo. Jis taip pat gali ir pakrikti kai reikia, šiek tiek panašiu į Entombed balsu. Aš esu įsitikinęs, kad mūsų gabaluose dar bus krikiami ir ateityje. Ne visuose, bet bus." Ar pakeitus vokalą koncertuose fanai dar gali išgirsti kokių nors gabalų iš "Tales"? Ar Pasi susitvarko su vokalu? "Yeah, mes vis dar grojame penkis gabalus iš "Tales" repertuaro. Kartais sugrojam vieną kitą dainą ir iš "Karelian Isthmus". Jokių problemų, Pasi tiesiog palieka sceną, o Tomi padainuoja. Kai kuriose dainose iš "Tales" taip pat yra vietų, kur reikia dainuoti švariu balsu, tada padainuoja ir Pasi." Kaip visai neseniai teigė pats Olli, Pasi vokalas yra tarsi death metal ir paprasto vokalų liejynys, o kiek pamenu, "Tales" dainose reikalingas visiškai švarus balsas. "Yeah, tai buvo nemaža problema

mums, nes pavyzdžiui "Into Hiding", Pasi tiesiog neįstengia to išdainuoti. Mes darėme šokių tokius vokalo pakeitimus ir dabar viskas susitvarkė. Jis puikiai viską sudainuoja." Nesusilaikau neišreškęs simpatijų vokalui naujame albume, nes jis man tikrai labai patiko. "Yeah, aš taip pat teikiu jam pirmenybę"- sutinka su manimi Olli.- "Man jis patinka kur kas labiau nei prieš tai dainavęs vokalistas, kuris padėjo dirbant su "Tales". Mums visiškai nepatinka senovinis heavy metal dainavimas kaip Iron Maiden ar Helloween. Mūsų dainos kur kas geriau subalansuotos, nes dažnai pabosta pastoviai klausytis vieno vienintelio balso visose dainose iš eilės." O tas vokalas, kurį mes girdėjome "Tales", ar jis apskritai turi kokių nors reikalų su metalu? "Jis dainuoja savo paties grupėje Geuria"- net neabejoju, kad blogai supratau grupės pavadinimą, bet neįtikiojau pastangų, kad išsiaiškčiau kaip iš tikro jis rašomas ir užrašiau kaip išgirdau.- "Jie jau išleidę du albumus. Man jie nelabai patinka, ir apskritai man nelabai patinka tas stilius, panašus į Faith No More ar pan. Man patinka Faith No More, bet ne jų kopijos." Dar seniau, prieš kelis metus buvau kažkur skaitęs, kad Esa dievina tokias grupes kaip Pink Floyd ir Allman Brothers, tad pasidomėjau kokios muzikos klausosi ir pats Olli? "Man irgi labai patinka šios dvi grupės. Man taip at labai patinka Soundgarden, kuri yra pati sunkiausia grupė, kokios man teko

klausytis per paskutiniuosius metus, tai gi gera vėl grįžti prie metalo. Entombed yra dar viena grupė, kurios muzikos aš klausausi pastoviai. Tai visų laikų geriausia mūsų visų grupė. Iš naujų grupių neblogai varo Oasis. Kai kurios Bitlų dainos. Jimi Hendrix irgi buvo puikus. Tiesa man dar labai patinka Lenny Kravitz. Manau užteks, nors išvardinau tik keletą iš savo mėgiamiausių."

Iš karto pastebėjau, kad daugelio eksperimentuojančių grupių nariai paprastai klausosi visai kitokios muzikos nei groja patys. "Yeah, man patinka groti metalą dėl to, kad aš galiu viską sukonstruoti kaip prorgesyvioje muzikoje, tik heavy metal pavidale. Štai kodėl, man atrodo, Amorphis skamba neįprastai. Rytoj aš einu į Kiss koncertą, jie yra viena iš mano mėgstamiausių grupių jau maždaug penkiolika metų. Esu laimingas, kad galėsiu vėl pamatyti juos gyvus." Kai skaičiau info apie grupę, perskaičiau, kad buvo ir dar vienas produktas, apie kurį aš asmeniškai iki šiol nieko nežinojau. "Privilege Of Evel". Kada Amorphis nustojo groti gabalus iš šio albumo, kad apie jį niekas taip ir nesužinojo? "Iškarto, kaip tik išleidome "Karelian Isthmus", kadangi mes jau turėjome pakankamai dainų, kad sugrotume

pilną koncertinę programą ir tie senoviški tapo nereikalingi. Mes daugiau nebegrojome to senovinio death metal, todėl jo nebuvo ir koncertuose. Mes jau nemėgstame to groti." Ir einant pokalbiui link pabaigos iškilo klausimas, ar grupė seniai planavo pasikeitimus, kurie pasirodė šiame albume? O gal visa tai gavosi ekspromtu? "Taip tiesiog gavosi. Man atrodo, kad būtų kvaila planuoti, tai būtų visiškai neįdomu ir nelinksma jeigu mes būtume tai iš anksto planavę." Na ir pasiūlius palinkėti ką nors Kablo skaitytojams jis šiek tiek pasimetė, bet paskui vis tik prakalbo, - "Tiesą sakant aš net nesu matęs tavo žurnalo, bet esu įsitikinęs, kad jis puikus. Norėčiau, kad kuo daugiau žmonių jį skaitytų ir kad apskritai žmonės atkreiptų daugiau dėmesio į fanzinius. Dar susitiksim".

Kęstas Krilavičius

rytdienos
heavy metal

Mercury Rising Savior Servant
The Quiet Room
Tanelorn

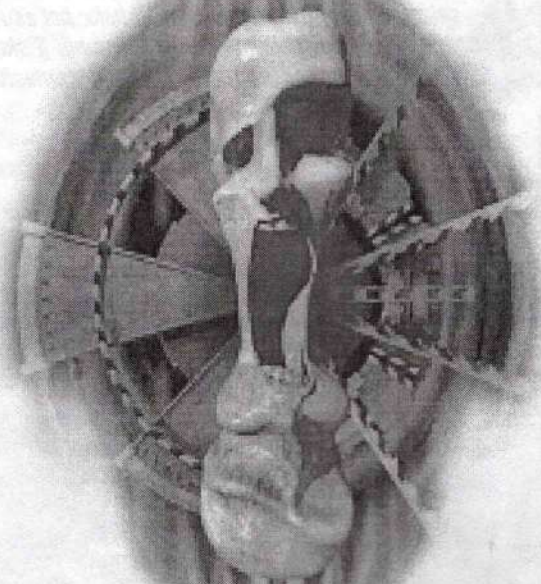
**Dominion
Records**

P.O.Box 70 • Skillman
NJ 08558 USA
dominionRK@aol.com
<http://www.dominionrecords.com>

šiandien

PYKTIS

pirmadienis 23.00 - 01.00

SUNKIAUSIA MUZIKA
ULTRA VIRES ETERYJE

RADIOGAMA

VILNIO
VI 21 30

LITUVOS
RADIJAS II

Dangus Productions platina geriausia ir tamsiausia Baltijos šalių ir tolimesniojo užsienio sunkiąją muziką paštu. Norintys gauti pilną katalogą su daugybe kasečių, originalių CD, žurnalių (Edge Of Time, Raganos ir Alus, Terrorizer, Industrial Nation, etc) ir originalių marškinėlių, atsiųskite SAV su pašto ženklų.

KASĖTĖS/TAPES:

DANGUS RELEASES

- ANUBI "Mirties Metafora"(grotesque dark metal) 7L/\$5
- DISSIMULATION "Juodo Menulio Pasveikinta"(baltic black metal) 7L/\$5
- EIRIMĖ "Kuršioi"(ethnic/folk/ethereal) 7L/\$5
- GIRNŲ GIESMĖS "Kerai"(avantgarde postmodern ambient) 7L/\$5
- LUNATIC PARADISE "Piktojo Amžiaus Rauda"(folk/jazz death metal) 7L/\$5
- MERESSIN "Satan, Oro Te, Reo Portas Patere"(old black) 8L/\$5
- MODUS "Uzsikrete Mirtimi"(industrial electronic) 8L/\$5
- POCCOLUS "Poccolus"(warlike pagan black) 8L/\$5
- RUINATION "Rests Of Beauty"(melodic doom/death) 8L/\$5
- SHADOWDANCES "Burning Shadows"(atmospheric shadow metal) 9L/\$6
- V/A Dark Fire Dancing II (Lt pagan/black/darkwave compil.) 9L/\$6
- V/A Dark Fire Dancing III (Baltic dark compil. DOUBLE tape) 16L/\$10
- WEJDAS "Saulėi Tekant"(ambiental pagan) 7L/\$5
- WEJDAS "Dykra"(tribal/experimental) 7L/\$5
- ZPOAN VTENZ "Gime Nugalet"(melodic war folk metal) 8L/\$6

Muzika is Tęs kur gimė Žiema

- CONSCIOUS ROT "The Soil"(mature death metal) 8.5L/\$5
- DISSONANCE "Concealed"(strong and original melodic doom/death) 10L/\$6
- DISSONANCE "The Most"SP (heavy dreamy space music) 11L/\$6
- GHOSTORM "Black Box"(atmospheric raging and dreamy death) 11L/\$6
- GIRNŲ GIESMĖS "8 Nerimo Veidrodžiai"(extremely dark minimalism) 8L/\$5
- GRAVEHOLE-GDAE "More Extravaganza"(brutal metal to artrock) 6L/\$3
- HA LELA "Pabudimas"(folk pagan metal, spec.pack.) 8L/\$5
- MERESSIN "Baphomet's Call"(heavy/old black) 11L/\$6
- NAHASH "Nocticule Hecate"(furious still melodic black) 8L/\$5
- NAHASH "Wellone Aeternitas"SP (quality black metal) 10L/\$5
- POCCOLUS advance tape'94 (sincere pagan dark metal) 8L/\$5
- PROPHET OF DISASTERS "Atgailos Asaros"(death metal) 7L/\$4
- SOVIJUS "Enkopts"(abyssmal dark ambient) 8L/\$5
- UNBRED "Made For You"(modern thrashcore) 7L/\$5
- V/A Death Comes (early Lt death metal bands compil.) 8L/\$5
- WEJDAS "Without Sleep"(ambient pagan) 7L/\$5
- HEAVEN GREY "Memory River"(quality melodic death/doom) 10L/\$6
- MAZE OF CAKO TORMENTS tape'96(experimental black/industrial) 9L/\$5
- SKYFORGER "Semigall's Warchant"(great pagan folk black metal) 10L/\$6
- CARNIFEX "Oceans Of Marble"(Estonian raging atm. death metal) 8L/\$5
- GODS TOWER "The Eerie"(Byellorussian melodic pagan folk metal) 7L/\$5
- GODS TOWER "Canticles"(original gothic/doom/folk metal) 7L/\$5

C D s

- ACRIMONY "Turnuli Shroomaroom"(stoned doom metal) 55L/\$18
- AGARTHI "At The Burning Horizon"(great black/heavy) 30L/\$12
- ANCIENT "Svartalvheim"(black metal cult!) 45L/\$15
- ANNIHILATOR "Remains" 55L/\$18
- ARCTURUS "Aspera Hiems Symfonia"(sympho black metal) 55L/\$18
- BABYLON WHORES "Cold Heaven"(great dark death rock, yeaal) 57L/\$19
- BETHLEHEM "Dictius te Necare"(stormy black metal) 40L/\$14
- ELHAZ "The Black Flame"(black gothic ambient) 63L/\$20
- EN NIHIL "Death Keeps"(dark ambient) 40L/\$14
- GARDENIAN "Two Feet Stand"(melodic powerful death metal) 45L/\$15
- GHOSTORM "Frozen In Fire"(Lith tech death metal) 57L/\$18
- GHOSTORM "Black Box"(Lith atm. raging and dreamy death) 45L/\$15
- INFERNAL MAJESTY "None Shall Defy"(satanic death/thrash legend) 40L/\$14
- MOONSPELL "Wolfheart" 55L/\$18
- MOONSPELL "Irreligious" 55L/\$18
- NUIT D'OCTOBRE "Tempetes"(gothic) 20L/\$9
- POCCOLUS "Poccolus"(Lith warlike black metal) 50L/\$17
- SAMAEL "Passage" 55L/\$18
- SATYRICON "Nemesis Divina" 55L/\$18
- SHADOWDANCES "Burning Shadows" MCD (Lith atm.shadow metal) 32L/\$10
- SIRRAH "Will Tomorrow Come?"(original gothic art metal) 55L/\$18
- SKEPTICISM "Stormcrowfleet"(dark doom metal/ambient) 40L/\$14
- STRAPPING YOUNG LAD "City" 55L/\$18
- SUNDOWN "Design 19"(dark gothic music) 55L/\$18
- THY REPENTANCE "Ural Twilight Autumnalias"(cold Ural black art) 40L/\$14
- TIAMAT "A Deeper Kind Of Slumber" 55L/\$18
- TIMOTHY PURE "The Fabric Of Betrayal"(atm.gothic rock) 43L/\$14
- TRISTITIA "One With Darkness"(doom death metal) 40L/\$14

Dangus
productions

P.O.Box 982
2300 Vilnius
LITHUANIA

danguspr@pub.osf.lt
http://www.zona.lt/dp/

naujiena

VIDEO: ANATHEMA "A Vision Of A Dying Embrace" - Peaceville Video
incl. video clips: "Sweet Tears", "Mine Is Yours", "Hope",
"The Silent Enigma" and live show with 9 tracks; 60L/\$19

VIDEO: ANATHEMA "A Vision Of A Dying Embrace" - Peaceville Video
incl. video clips: "Sweet Tears", "Mine Is Yours", "Hope", "The Silent Enigma" and
live show with 9 tracks; 60L/\$19

Tatuiruočių Studija

Agnies Kaukė
Romas & Darys

Kęstučio g. 17-7, 2004 Vilnius
tel. 72 67 04